

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ
19 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1985

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
158

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 438

Ωρολόγιο και αναλυτικό πρόγραμμα Γυμνασίων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη :

1. Τις διατάξεις της παραγράφου 6 του άρθρου 28 του νόμου 309/76 «περί οργάνωσης και διοικήσεως της Γενικής Εκπαιδεύσεως».

2. Τις διατάξεις των άρθρων 1 και 2 της κοινής απόφασης του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων Η/6315/5.8.85 με τίτλο «Ανάθεση αρμοδιοτήτων στον Υφυπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων (ΦΕΚ 486, τ. Β', 6.8.85).

3. Την 58/1985 πράξη του Κέντρου Εκπαιδευτικών Μελετών και Επιμορφώσεως (Κ.Ε.Μ.Ε.) στην οποία διατυπώθηκε η σχετική γνώμη του σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 2 και 3 του άρθρου 2 του νόμου 186/1975.

4. Τη σχετική γνωμοδότηση του Συμβουλίου της Επικρατείας, που περιέχεται στην 640/1985 πράξη του, με πρόταση του Υφυπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, αποφασίζουμε :

Ημερήσια Γυμνάσια.

Άρθρο 1.

1. Τα διδασκόμενα μαθήματα και οι ώρες της εβδομαδιαίας διδασκαλίας τους στα ημερήσια γυμνάσια ορίζονται ως ακολούθως :

Μαθήματα	Ώρες εβδομαδιαίας διδασκαλίας κατά τάξεις		
	Α'	Β'	Γ'
Θρησκευτικά	2	2	2
Αρχαία Ελληνική Γραμματεία	4	4	4
Νεοελληνική Γλώσσα και Γραμματεία	5	4	4
Ιστορία	3	2	2
Στοιχεία Δημοκρατικού Πολιτεύματος	-	-	1
Ξένη Γλώσσα (Αγγλικά ή Γαλλικά)	3	3	3
Μαθηματικά	4	4	4
Φυσική	-	2	2
Χημεία	-	1	1

Γεωγραφία	3/-	2/-	2/-
Βιολογία	-	-	-/2
Βοτανική - Ζωολογία	-/3	-	-
Ανθρωπολογία	-	-/2	-
Φυσική Αγωγή	3	3	2
Καλλιτεχνικά	1	1	1
Μουσική	1	1	1
Οικιακή Οικονομία	1	1	1

Σύνολο 30 30 30

2. Το μάθημα του Σχολικού Επαγγελματικού Προσανατολισμού διδάσκεται επί μία (1) ώρα την εβδομάδα μέχρι τις 20 Ιανουαρίου στις Α' και Β' τάξεις και μία (1) ώρα την εβδομάδα από 21 Ιανουαρίου μέχρι το τέλος της διδασκαλίας των μαθημάτων στη Γ' τάξη.

Η ώρα αυτή θα εξασφαλισθεί :

α) Από την ώρα μαθήματος, το οποίο για οποιονδήποτε λόγο δε διδάσκεται σε ένα γυμνάσιο.

β) Από το μάθημα της Νέας Ελληνικής Γλώσσας και Γραμματείας για την Α' τάξη, από το μάθημα της Αρχαίας Ελληνικής Γραμματείας για τη Β' τάξη και από το μάθημα των Μαθηματικών για τη Γ' τάξη, αν το σχολείο εφαρμόζει πλήρες ωρολόγιο πρόγραμμα 30 ωρών εβδομαδιαίας διδασκαλίας σε κάθε τάξη.

3. Εξαιρετικά και μόνο για το σχολικό έτος 1985 - 86 το μάθημα της Βιολογίας στη Γ' τάξη Γυμνασίου θα διδαχθεί 2 ώρες την εβδομάδα από την αρχή της διδασκαλίας των μαθημάτων μέχρι 20 Ιανουαρίου και το μάθημα της Γεωγραφίας 2 ώρες από 21 Ιανουαρίου μέχρι το τέλος της διδασκαλίας των μαθημάτων.

Άρθρο 2.

Α' Τάξη Γυμνασίου.

Ο σκοπός και η διδακτέα ύλη των διδασκόμενων μαθημάτων στην Α' τάξη ημερήσιου γυμνασίου ορίζεται αναλυτικά κατά μαθημα ως εξής :

Θρησκευτικά.

Α' Σκοπός.

Η προετοιμασία του χρίσμου για την αποδοχή του Ευαγγελίου του Χριστού περιγράφεται από την Πηλικά Διαθήκη στα πλαίσια της ιστορίας ενός λαού σε ό,τι αυτός εκπροσωπεί ολόκληρη την ανθρωπότητα. Η προετοιμασία αναφέρεται στις πολλαπλές επαγγελίες του Θεού και στη δυναμική παρουσία των αντιπροσώπων του, δικαίων και κυρίως προφητών, που υπογραμμίζουν την αμετάθετη

βοήθηση του θεού να δώσει αλήθεια, ελευθερία, δικαιοσύνη και αγάπη στους ανθρώπους, αν δεχτούν την προσφορά του. Αυτή τη θεϊκή αγάπη, δυνατότερη από την ανθρώπινη αδυναμία καθώς και την ανθρώπινη αντίδραση, συναντούμε στην Παλαιά Διαθήκη, που, κατανοούμενη έτσι, είναι ένα πανανθρώπινο βιβλίο.

Κατά συνέπεια σκοπός του μαθήματος είναι να προσεγγίσουν οι μαθητές τις παραπάνω αλήθειες, όπως δίνονται σ'ένα βιβλίο, που - κέρα από τη θρησκευτική του δύναμη - αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της πνευματικής μας κληρονομιάς, αφού - κοντά στα άλλα - έχει αφήσει τη σφραγίδα του στον πολιτισμό μας.

Β° ΔΙΑΔΕΙΞΕΤΑΙ ΥΑΗ

ΒΙΒΛΙΟΥ

ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΓΙΑ ΤΟΝ

ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΚΟΣΜΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

1. ΠΟΡΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟ ΘΕΟ ΚΑΙ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΜΕ ΤΟ ΘΕΟ. (Συνάντηση των προς Εμάρδος πορευομένων μαθητών με τον Ιησού - αναφορά στις Γραφές - πώς ανοίγουν τα μάτια στο πνευματικό φως).
2. ΤΑ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ ΣΤΟ ΝΗΘ ΣΧΟΛΕΙΟ. (Γιατί και πώς - η σημασία του μαθήματος για την κοινωνικότητα, την κατανόηση της ιστορίας και του παρόντος - ο άνθρωπος δεν είναι μόνο άτομο που επιδιώκει την ευημερία, αλλά και πνεύμα ανήσυχου που ψάχνει για την αλήθεια).
3. Η ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ ΜΙΑΛΕΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΚΑΙ ΘΕΜΕΛΙΩΣΗ ΤΟΥ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΥ. (Ο χωρισμός της χρονολογίας σε προ και μετά Χριστόν - τι σημαίνει αυτό για την πορεία του κόσμου - δημιουργία και νέα δημιουργία - τι λέει η Αγ. Γραφή για την προετοιμασία και τη θεμελίωση της εποχής του Χριστού).
4. Η Π. ΔΙΑΘΗΚΗ ΜΙΑΛΕΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΤΟΥ ΕΧΘΡΟΥ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ. (Επισκεφθή σ'ένα ναό, τοιχογραφίες, άγγελοι, προφήτες, πρόγονοι του Χριστού - η προετοιμασία του ερχομού του Χριστού - τι μας λέει η Π. Διαθήκη για το λαό που διατήρησε τις υποσχέσεις του θεού - η πνευματική προέτοιμασή μας, και όχι ιστορία ενός λαού).
5. ΤΑ ΠΕΡΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΩΝ ΘΡΗΣΚΕΙΩΝ - Η ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ. (Βικερίδες των μαθητών από τον κόσμο των θρησκευτικών βιβλίων - απαρίθμηση γνωστών θρησκ. βιβλίων - πού συναντάμε και σε ποια χρήση στην Αγία Γραφή - αναφορά σ'εμπειρίες των μαθητών).
6. ΜΕ ΠΟΙΟΥΣ ΤΡΟΠΟΥΣ ΜΙΑΛΕΙ Ο ΘΕΟΣ ΣΤΗΝ Π. ΔΙΑΘΗΚΗ - Η ΑΣΙΑ ΤΗΣ. (Φιλολογικά είδη: ιστορίες, ποιήματα, παροιμίες, ψαλμοί - γλωσσικές, πολιτιστικές και εθνικές ιδιότητες - ανθρωπομορφισμός - φιλολογική και θρησκευτική αξία των βιβλίων). (Σε πλαίσιο κατάλογος των βιβλίων της Αγ. Γραφής).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α° ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΣ - ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ - ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΟΤΗΤΑ

7. Ο ΘΕΟΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΤΑΙ ΣΤΟ ΣΙΝΑ ΩΣ ΕΝΑΣ. (Η διήγηση κατά την Ήεδο - τι σημαίνει αποκάλυψη - πώς γίνεται - η μοναδικότητα του Θεού και η σημασία της στην πνευματική ιστορία του κόσμου μας).
8. Ο ΘΕΟΣ ΕΙΝΑΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ. (Ψαλμός 103 και Γένεση κεφ. 1 έννοια και σκοπός της δημιουργίας - ριζική απειδωλοποίηση του κόσμου - νεογεωκεντρισμός και ζωή σ' άλλους πλανήτες).
9. Ο ΘΕΟΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ ΚΑΤ'ΕΙΚΟΝΑ ΤΟΥ. (Ψαλμός 8 και Γεν. 2 - ελευθερία και ευθύνη - κοινωνικότητα - δημιουργικότητα του ανθρώπου).
10. Η ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ ΠΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΕ Ο ΘΕΟΣ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ. (Γεν. 11, Πράξ. 17, 22 - ενότητα της ανθρωπότητας - διδασκαλία: κοινωνικές, φυλακτικές, πολιτιστικές διακρίσεις).
11. Ο ΘΕΟΣ ΔΙΝΕΙ ΣΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ ΕΞΟΥΣΙΑ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ. (Γεν. 2 - η εξουσία ως ευθύνη - εξουσία του ανθρώπου στα ζώα και τον άψυχο κόσμο - "κατάκτηση" ή "διαχείριση" του κόσμου - ευθύνη για τη ζωή, για το περιβάλλον, για το σύμπαν).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β° Ο ΘΕΟΣ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΖΕΙ ΤΗ ΣΩΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

12. Ο ΘΕΟΣ ΑΓΑΠΕΙ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ ΛΙΟΝΗ ΚΙ ΟΤΑΝ ΑΥΤΟΣ ΕΞΗΓΕΤΕΙ. (Πτώση πρωτοπαλίστου, πρωτοεγγέλιου - πώς, κατακλύσις, επαγγελία - Αβραάμ, ανανέωση επαγγελίας για ένα καινοεργό ξεκίνημα του κόσμου).
13. Ο ΘΕΟΣ ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ ΚΥΡΙΩΣ ΣΩΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΒΑΛΥΘΕΡΟΤΗ. (Η Ήεδος από την Αίγυπτο και η πρώτη εντολή - ιστορική απειρία της αποκατάστασης - η σωτηρία βιώνεται κυρίως ως ελευθερία - απήχηση της Εξόδου στα νεότερα χρόνια).
14. Ο ΘΕΟΣ ΞΕΛΕΙ ΤΗΝ ΑΝΤΑΓΩΓΙΣΤΗ ΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΟΝ. (Η " διαθήκη " στο Σινά - έννοια και σημασία της διαθήκης - θεϊκή δωρεά και ανθρώπινη ανταπόκριση : το μεγάλο της συν - δημιουργίας της ιστορίας).
15. ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΚΑΙ ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΣΤΗΝ ΕΡΗΣΟ. (συγκρότηση της " παρεμβολής Ιερών " - αλλογή ηγετών - αποστασία : ο πατριάρχης της ευημερίας - τα εδάφη και η φεβ - τική αγωγή - η περιπλάνηση στην έρημο και η εμμονή στην προδοσία).
16. ΣΠΑΓΓΕΙΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΞΗΛΑΡΧΕΙΑ. (Κλήση του Αβραάμ -

ανανέωση υποσχέσεως στους Πατριάρχες - η γη της επαγγελίας - εθνικιστικές φευδαίσθησεις και εσχατολογική τελική εκκλήρωση : Ιησούς / Εκκλησία / ανθρωπότητα).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ° ΠΩΣ Ο ΛΑΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΔΕΧΕΤΑΙ ΤΗΝ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΣΩΤΗΡΙΑ

17. Ο ΛΑΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΑΝΤΙΠΡΟΚΩΠΕΥΕΙ ΤΗΝ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑ. (Ιερεμίας 31, 31 - 33 : παγκοσμιότητα της " διαθήκης " - αποκλειστικότητα ως αιτία πτώσης - τελική οικουμενικότητα).
18. Ο ΉΕΡΑΙΩΣ ΤΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ ΤΡΟΠΟΥ ΖΩΗΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ. (Εγκυκλοπαιδεία στη Χαναάν - σύγκρουση με φιλισταίους, αναφορά στους Δεο - κρήτες - πολιτιστική αλλοτρίωση - μη αυθεντική ζωή στην αβυθό και τα εδάφη).
19. ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ ΘΕΛΟΙ ΤΟΥ ΛΑΟΥ. (Από το Δευτερονόμιο : δουλεία - ιερήλας, εκθυσία και πράξη - μέριμνα για φτωχούς και ξένους - τοπική αυτοδιοίκηση).
20. ΧΑΡΙΣΜΑΤΟΧΟΙ ΛΑΪΚΟΙ ΗΓΕΤΕΣ - Ο ΓΙΑΧΒΕ ΒΑΣΙΛΙΑΣ. (Κριτές : παράδειγμα ο Γεδεών - το χαρισματικό και λαϊκό στοιχείο - η μοναδικότητα του βασιλιά Γιαχβέ : διασφαλίζει την ελευθερία, διατηρεί τη θρησκευτική και πολιτιστική ταυτότητα).
21. Ο ΘΕΙΟΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΑΣ - ΑΝΤΙΛΑΨΗ ΤΩΝ ΠΡΟΦΗΤΩΝ. (Σαμουήλ, Ισαάκ, βασιλεία : ένας προφήτης αντιπρό στην αλλοτρίωση ενός λαού - μια διδακτική παραβολή και το νόημα της για σήμερα).
22. ΣΥΓΚΡΟΤΗΤΙΚΕΣ ΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΣΤΗΝ ΑΠΟΚΑΤΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ. (" Ένας λαός, ένας ναός, ένας βασιλιάς : ένα επικίνδυνο και παραπλανητικό σύνθημα που οδηγεί στον απομονωτισμό, την υποβάθμιση του λαϊκού στοιχείου και το συγκρητισμό).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ° Ο ΛΑΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΠΕΡΝΑΕΙ ΚΡΙΣΗ

23. ΚΡΙΣΗ ΤΗΣ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΗΓΕΣΙΑΣ. (Η αυλή του ββαρείου βασιλείου : φεβίκοι προφήτες και καιροσκόποι βασι - λεις - συγκρητισμός και δημιουργία ενός πολιτικού κατεστη - μένου, ξεκομμένων από το λαό και τις ρίζες του).
24. ΑΛΗΘΙΝΗ ΚΑΙ ΨΕΥΔΗΣ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ - ΗΑΙΑΣ. (Τι ήταν οι προφή - τες - αυλικόλακες προφήτες και γνήσια προφήτες - ο ΗΑΙΑΣ : οι δειγμοί, το έργο, η τελική νίκη).
25. ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΔΙΑΦΘΟΡΑ - ΑΜΟΣ (Η εποχή του Προφήτη, η κοινωνι - κή διαστροφή όπως περιγράφεται από τον Αμόε, το κοινωνικό περιεχόμενο της προφητείας του).
26. Η ΑΠΙΣΤΙΑ ΣΤΟ ΘΕΟ - ΟΣΕ. (Μια άπιστη γενιά - η αγάπη που ξεπερνάει την κάθε μορφή απίστίας - Ωσηέ ο προφήτης της θεϊ - κής αγάπης για τον άνθρωπο).
27. ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ ΒΑΣΙΛΙΑΔΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΦΗΤΩΝ - ΜΙΧΑΙΑΣ. (Πολιτική και συγκρητισμός οδηγούν σε πολέμους και κοινωνική αδικία - Ο Μιχαίας προφητεύει μια εποχή χωρίς όπλα και πολέμους - συγκρου - ση με το βασίλειο).
28. ΘΕΩΤΙΚΗ ΚΡΙΣΗ - Ο ΗΑΙΑΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΤΑΙ ΤΗΝ ΑΠΙΣΤΙΑ ΚΑΙ ΑΝΑΦΕΡΕΤΑΙ ΣΤΙΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΕΣ. (Ανίερές συμπεριφοράς οδηγούν στο τέλος της Ήερείας - Ο Ηαίας αποκαλύπτει το βάθος της κρίσης : την απειρία - η επαγγελία για τον Εμμανουήλ).
29. ΕΝΑΣ ΠΟΛΥΠΛΗΘΟΣ ΠΡΟΦΗΤΩΝ ΣΤΗΝ ΑΠΟΚΡΥΨΘΕΝ ΤΗΣ ΚΡΙΣΗΣ. (Ένας λαοφίλης μεταρρυθμιστής, ο Ιωάκωβ - ο Ιερεμίας καλεάει στην πολιτική κούρσα - ένας μικρός λαός στην τανάτια της διαμείχης των μεγάλων - οι περιπέτειες του Προφήτη).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β° ΤΟ ΛΑΙΣΘΕΔΟ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

30. ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΛΥΟ ΚΡΑΤΩΝ. (Ιστορικό περιγραφή - η ιστο - ρία κατευθύνεται από το θεό - η ανθρώπινη ευθύνη - προφητική ερμηνεία της ιστορίας).
31. Η ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΕΝΟΣ ΠΡΟΦΗΤΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ. (Ιεζεκιήλ, ο προφήτης - ιερέας και η εποχή του - η ερμηνεία της καταστρο - φής - το έργο στο μέλλον).
32. ΕΝΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΜΙΑΛΕΙ ΓΙΑ ΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ. (Το βιβλίο του Ιωβ - διδασκαλία, χαρακτηριστικά αποσπάσματα, σπάνια με μια παραμυθένια εποχή - το διπλό τέλος και η αξία του για μας).
33. Η ΑΠΑΙΣΙΟΔΟΣΗ ΗΡΕΜΙΑ ΕΝΟΣ ΔΟΞΟΥ. (Εκκλησιαστική : αποσπάσμα - τα, αιτιολόγηση της απεισδοσίας, η φυγή από τον κόσμο, η εσωτερική ηρεμία, αξιολόγηση).
34. ΤΑ ΑΥΤΩΤΙΚΑ ΠΑΘΗ ΤΟΥ " ΠΛΕΚΟΝΤΟΣ ΔΟΥΛΟΥ ". (Τα έσματα του " δούλου " - Ιουδαϊκή και Χριστιανική ερμηνεία - η λύτρωση μέσα των παθών του ενός και τα παθήματα των πολλών).
35. Η ΣΥΓΓΡΕΚΤΗΣΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΣΤΟ " ΥΠΟΛΕΙΠΜΑ ". (Θρησκευτικός μεγαλοεστιάσιμος και πραγματικότητα στα χρόνια της Ήερείας - προφητική αντίδραση στον ανθρωποκεντρισμό και την φευδαίσθηση του εθνικισμού - η ιστορία της σωτηρίας συνεχίζεται με τους

" φτωχός " του " υπολείμματος ") .

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ' ΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΕΣ ΚΑΙ ΘΕΤΙΚΕΣ ΕΡΗΤΗΣΕΙΣ

36. ΜΙΑ ΨΑΛΗ - ΚΡΑΤΟΣ , ΚΕΝΤΡΟ ΤΩΝ ΟΜΗΡΙΩΝ ΕΠΩΣ ΛΑΟΥ . (Ιστορική στην Ιερουσαλήμ - μια πόλη - κέντρο αναβίβει τις προσδοκίες - η φερόμενη του εθνικισμού οδηγεί στον απομονωτισμό) .
37. ΤΟ ΙΕΡΟ ΤΗΣ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ ΚΑΙ ΟΙ ΨΑΛΜΟΙ ΤΟΥ . (Ήθος, λατρεία, ιερατείο - ψαλμοί και ψαλμός, χαρακτηριστικά κείμενα) .
38. Ο ΡΟΜΟΣ ΣΕ ΚΑΝΟΝΑΙ ΚΩΝΣΤ - ΣΥΝΑΓΩΓΗ . (Η Συντηρητική-προβολή του Εθμού - συστηρίκη τήρηση των κανόνων ζωής - η ηθική του από-μου προέλευση για την εθνική ανγέννηση) .
39. ΑΠΟΚΛΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΤΗΤΑ - ΙΩΣΑΪ . (Το βιβλίο , η ιστορία, ο στόχος της διηγήσεως - ξεπέρας του εθνικισμού, οικουμενικότητα) .
40. Η ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΜΕ ΤΟΝ ΒΑΛΗΝΙΣΜΟ ΚΑΙ Η ΜΟΑΙΣΤΙΚΗ ΔΙΑΜΑΧΗ . (Οι Μακκαβαίοι και η σύγκρουση με τον ελληνιστικό πολιτισμό - εθνική ταυτότητα και έθνος στο περιβάλλον - νέες τάσεις) .
41. ΟΙ ΨΑΛΜΟΙ ΤΩΝ ΕΠΙΧΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑΤΡΕΓΜΕΝΩΝ . (Κοινωνικές διαίρεσεις και θρησκευτική διαφοροποίηση - οι ψαλμοί των " φτωχών " , κείμενα σε μετάφραση) .
42. " ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΙΚΗ " : ΜΙΑ ΝΕΑ ΔΩΝΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ . (Ανθρώπινη εθνοφυλία και θετική επέμβαση - Δανιήλ , " Μανή " , " Θεκέλ " , " Ζαρέκ " : Δανιήλ 5, 25 - 28 . Πώς κατευθύνεται η ιστορία από το θεό) .
43. ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΜΙΑΣ ΝΕΑΣ ΕΞΟΔΟΥ . (Το δίδαγμα του Κόρου , η ερημ-νεύα του Ησαΐα 55 κερ. - μια πνευματική " Εξοδος - ξεπέρας του εθνικισμού - νέες απόψεις για την πνευματική πορεία του λαού) .
44. ΜΕΣΣΙΑΣ , Η ΕΞΟΝΗ ΒΑΠΙΔΑ ΓΙΑ ΤΟ " ΥΠΟΛΕΙΜΜΑ " . (Η πολιτική ηγεσία απόδοξη για την πνευματική πορεία - ιερατείο παρτο-ρισμένο στους τύπους - πικρό χωρίς ελπίδες - κυριαρχία της μεσσιανικής ελπίδας στους κήλους των " ευσεβών " - κείμενα σε μετάφραση) .
45. ΟΙ ΕΡΗΜΙΤΕΣ ΣΟΦΟΙ ΤΟΥ ΚΟΥΡΑΝ . (Μια γίδα οδηγεί ένα βοσκό στην ανακάλυψη ενός χαμένου κόσμου - η αξία των ευρημάτων - οι σοφοί ερημίτες - τα βιβλία τους - οι απόψεις τους) .
46. ΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΔΙΣΕΙΣΜΟ ΤΟΥ ΙΟΥΔΑΙΣΜΟΥ . (Η τυκολατρία του ιερατείου - ο νομικισμός του φαρισσαϊσμού - η πολιτική συμβι-βασιμότητα των αρχόντων - η φυγή από τον κόσμο των Εσραίων - τα ανεκλήρωτα δεικνύει την αποκλειστικότητα - το αδιέξοδο) .
47. " ΠΑΡΕΧΩΝ ΔΟΥΛΟΣ " ΚΑΙ ΥΙΟΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ , Η ΘΕΤΙΚΗ ΔΙΣΕΙΣΜΟΣ . (Η θετική διέξοδος στο ανθρωπινό αδιέξοδο : " Πάσχων δούλος " , μια λήτρωση μέσα από το πάθος - Υιός του ανθρώπου, μια συνάντια παρουσία στη γη - προετοιμασία για τον ερχομό του Χριστού) .

ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Α' ΣΚΟΠΟΣ

Ο σκοπός της διδασκαλίας της Αρχαίας Ελληνικής Γραμματείας από μετάφραση προσδιορίζεται από τη φύση και την ιδιότητα του μα-θητή. Οι Έλληνες, λαός ευαίσθητος και πνευματικά προικισμένος συνθέσαν με μοναδική οξεία, σε μια ορισμένη περίοδο της ιστο-ρίας πορείας τους, τα καίρια προβλήματα που ανέκαθεν απασχόλησαν τον άνθρωπο στις κυριότερες εκφάνσεις της δραστηριότητάς του και προσπάθησαν να δώσουν σ' αυτά λύσεις δημιουργώντας έτσι γραμματα-ία που εκμεριέχει βασικές ανθρωπινες αξίες, όπως : η ελευθερία μέσα στα πλαίσια της δημοκρατικής οργανωμένης πολιτείας, η ιδέα του ανθρώπου ως αταξίας, η αίσιαστη πνευματική απορία και έρευνα, η αυτογνώση και ο αυτοσεβασμός, η αγάπη της αλήθειας, η ευαισθη-σία στο ωραίο και ο σεβασμός του μέτρου, που αποτελεί το φιλοσοφικό κέρδιον των παραπάνω αξιών. Η γραμματεία αυτή μας δίνει τη μονα-δική δυνατότητα να παρακολουθήσουμε τις αναζητήσεις και τα επιτεύγμα-τα ενός δημιουργικού πολιτισμού, έτσι όπως έχουν αποτυπωθεί μέσα σε ένα συμπαγές σύνολο πνευματικών έργων, που και σήμερα είναι και ολοκληρωμένα, και ωστόσο ευρύτατα σε προοπτική, κλειστό σε προεκτάσεις.

Επομένως, ο κύριος σκοπός του μαθήματος είναι η ανθρωπιστική μόρφωση των μαθητών που διακρίνεται :

α) Στην κατανόηση των αξιών που κληροδότησαν οι αρχαίοι στον πολιτισμένο κόσμο .

β) Στη βίωση των αξιών αυτών , ώστε οι αρχαίοι να καταστούν πηγή ζωής .

Ειδικότερα, η ουσιαστική γνωριμία με την αρχαία ελληνική γραμ-ματεία, για την πραγμάτωση της οποίας απαραίτητη προϋπόθεση θεω-ρείται η επαρκής αρχαιογνωστική κατάρτιση, πρέπει να υπηρετεί τους παραπάνω μακροτέρους σκοπούς :

α) Ο μαθητής να καλλιεργηθεί διανοητικά, βουλευτικά, συναισθη-ματικά και ηθικά, ώστε να διαπλάσει ολοκληρωμένη, κατά το δυνατόν, προσωπικότητα .

β) Να γνωρίσει τις διαχρονικές αξίες του αρχαίου ελληνικού πνεύματος, να συγκινηθεί βιώνοντάς τις και να αισθανθεί γι' αυτές αγάπη, ώστε να μπορέσει να τις μετατρέψει σε δυναμισμό στοίχηλα του βίου του .

γ) Να πάρει τη σωστή πολιτική αγωγή, δηλαδή να μυηθεί στα δημοκρατικά ιδεώδη και να προετοιμάσει τον εαυτό του, ώστε αργό-τερα να ενταχθεί στο κοινωνικό σύνολο ως ενεργό μέλος του .

δ) Να κατανοήσει την αδιάσπαστη ιστορική συνέχεια του ελληνι-κού πνεύματος, να συνειδητοποιήσει την κροσφορά του στον πυρήνιο πολιτισμό και να συνεργήσει συνειδητά στην οικοδόμηση ενός εθνικού βίου ελεύθερου και προσημομένου στις απαιτήσεις του καιρού μας .

ε) Να καλλιεργηθεί αισθητικά, να ακουτήσει με τον καιρό αξιολογικά κριτήρια που θα τον καταστήσουν ευαίσθητο δέκτη των εκδηλώσεων του ωραίου, όπου το συναντά .

Β' ΔΙΑΔΕΧΤΑ ΨΑΛ

ΚΕΙΜΕΝΑ

1. Εθνική ποίηση : Ομήρου Οδύσσεια , άρες 2 όλο το διδακτικό έτος .

Ύστερα από σύντομη και ανάλογη προς την αντιληπτική ικανότητα των μαθητών εισαγωγή (τα ομηρικά ποιήματα και ο κόσμος που αντι-προσωπεύουν, αιώδες και ραψώδες, η θέση των ομηρικών επών στην ελληνική παιδεία) θα δοθεί γενική διάγραμμα με το περιεχόμενο και τη δομή της Οδύσσειας . Κατόπιν θα διδαχθούν στο σύνολό τους οι ραψώδες Α, Β, Γ, Δ, Ε και Θ και με περιεκτικές οι ραψώδες Ι, Δ, Η, Ζ και Ω, ενώ οι ενδιάμεσες θα δοθούν ως σύντομες περιλήψεις, χωρίς να αποκλείεται η κατά την κρήση του διδασκοντος ερμηνεία ορισμένων ενόητων τους που προσέδουν ουσιαστικά στοιχεία, ώστε να ολοκληρωθεί η εικόνα του έπους . Στο τέλος του διδακτικού έτους θα γίνει γενική θεώρηση του έπους από την άποψη της εξέλιξης, της υποόδσεως, της δομής του, των χαρακτηριστικών στοιχείων του επικού θρύου, της διαγραφής του χαρακτήρα των κυριότερων ήρώων και των αξιών, που περιλαμβάνει .

2. Ιστοριογραφία : α) Προόδου Ιστορία , άρες 2, από την αρχή της διδασκαλίας των μαθημάτων ως το τέλος Σεπτεμβρίου . Η εισαγωγή θα περιλαμβάνει την αρχαία ιστοριογραφία ως γραμ-ματεία είδος, το βίο του Προόδου και το έργο του, (περιείχ-μενο, ιδιότητες, δομή, καλλιτεχνική αξία, σημασία του για την αγωγή) . Η διδασκαλία αρχίζει με συντομότητα περίληψη των περι-εχομένων κατά βιβλία . Κατόπιν θα διδαχθούν οι ενότητες :

Μέρος Α' : Βιβλίο 3ο (Οδύσεια) . Παράγραφοι : 39-43, 60, 80-83, 106 . Βιβλίο 4ο (Μελομένη) . Παράγραφοι : 5-7, 42, 59, 62, 67 - 68, 76 .

Μέρος Β' : Βιβλίο 1ο (Κλειά) . Παράγραφοι : 1 - 5 .

Βιβλίο 5ο (Περφίλχη) . Παράγραφοι : 99 - 105 .

Βιβλίο 6ο (Ερτά) . Παράγραφοι : 109 - 117 .

Βιβλίο 7ο (Πολύμνια) . Παράγραφοι : 101-103, 206-226 .

Βιβλίο 8ο (Ουρανία) : Ολόκληρο το βιβλίο .

Βιβλίο 9ο (Καλλίπη) . Παράγραφοι : 58-66 .

Σε ενδιάμεσα κεφάλια θα δοθούν σε περίληψη .

Κατά τη γενική θεώρηση θα τονισθεί ιδιαίτερα το γεγονός ότι, παρά την επιφανειακή ανομοιογένεια των περιεχομένων, στο έργο διαπιστώνεται βαθύτερη ενότητα, καθώς όλα τα επί μέρους συντάσσονται στην υπογραμμίση των αντιθέσεων που χαρακτηρίζουν τους αντιπάλους και στην αιτιολόγηση του τελικού θριάμβου των Ελλήνων .

β) Ξενοφώντα Κέσσοτος των Ιερών , άρες 2, από την 1η Ιερτού μέχρι το τέλος της διδασκαλίας των μαθημάτων .

Η εισαγωγή θα περιέχει το βίο και το έργο του Ξενοφώντα και ιδιαίτερα τα όσα αφορούν την Εξοχή Ανάβαση (ο ιδιαίτερος χαρακτή-ρας του έργου, η ιστορική πραγματικότητα που οδήγησε Έλληνες να στρατευθούν ως μισθοφόροι σε πόλεμ ηγεμόνα, οι αξίες που αντιθέσει από το έργο) .

Από δοθεί συντομότητα περίληψη του περιεχομένου κατά βιβλίο, θα διδαχθούν τα βιβλία Β' και Γ' στο σύνολό τους, χαρακτηριστικές ενότητες από τα βιβλία Δ', Β', Ε' και Σ' (κερ. 1, 6 και 8) ενώ το βιβλίο Α' θα δοθεί σε περίληψη .

3. Μετακλασική πεζογραφία : Κατά την κρήση του μαθητή από της Καθόδου των Ιερών του Ξενοφώντα μπορούν να διδαχθούν από 1 Ιερτού μέχρι το τέλος της διδασκαλίας των μαθημάτων επί 2 άρες την εβδομάδα εκλογές από το έργο του Λουκιανού ως εξής : Ύστερα από σύντομη εισαγωγή (τα χαρακτηριστικά των συγγραφέων της μετακλασικής εποχής, ο Λουκιανός και το έργο του, τα ιδιαίτερα γνωρίσματα του έργου που θα διδαχθεί) , ο μαθητής προβαίνει στη διδασκαλία ενός από τα ακόλουθα έργα του Λουκιανού : Περικύ-διος (επιλογή), Ήρων ή Μισάνθρωπος και Αληθής Ιστορία (Α' κερ. 1-7, 9-22, 25 - 42, Β' κερ. 1 - 2) .

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΓΕΝΙΚΟΙ ΣΚΟΠΟΙ

Το μάθημα της Νεοελληνικής Γλώσσας και Γραμματείας στο σύνολό του (γλωσσική διδασκαλία - διδασκαλία περιεχόμενων νεοελληνικής λογοτεχνίας - Εκθέσεις) επιδιώκει τους παρακάτω σκοπούς :

1. Να γνωρίσουν και να κατανοήσουν οι μαθητές το περιεχόμενο, την ιδιότητα και τις αξίες του νεοελληνικού πολιτισμού (χωρίς να αποσιωπηθούν οι ασημένιες πλευρές του) και έτσι :

α) Να αποκτήσουν πεποίθηση στη δημιουργική δράση και στη ζωτικότητα του νεοελληνικού λαού και με τη βίωση των αξιών που δημιουργήσε να γίνουν συνειδητοί εργάτες της προόδου .

β) Να αποκτήσουν αυτογνωσία και τη συναίσθηση της αυτοδυναμίας του νεοελληνικού πολιτισμού και έτσι να προσέρχονται με δικό τους επαρκή πνευματικό εξοπλισμό στη συνέντησή τους με τον αρχαίο ελληνικό πολιτισμό και με τον πολιτισμό των άλλων λαών .

2. Να γνωρίσουν οι μαθητές τον κλάδο και την ποικιλία της νεοελληνικής λογοτεχνίας και να αντιληφθούν τη γενικότερη και - δευτερεύουσα - αξία της ώστε να αναπτυχθεί η αισθητική ευαισθησία τους, για να είναι σε θέση να εκτιμούν και να χαίρονται το ωραίο στο λόγο .

3. Να αποκτήσουν οι μαθητές ουσιαστική και ολοκληρωμένη γλωσσική αγωγή, ώστε :

α) Να κατανοήσουν τη δομή και τη λειτουργία του νεοελληνικού λόγου και να καταστούν ικανοί να επικοινωνούν και να εκφράζονται ορθά και κατά τρόπο προσηκόντα, προφορικά και γραπτά .

β) Να κατανοήσουν την ψυχρότητα, τη βιοθεμία, τον πολιτισμό και το ήθος του λαού μας, αφού η γλώσσα είναι δημιουργήμα του λαού και τον εκπράζει πιστά .

γ) Να αναπτύξουν τις πνευματικές τους ικανότητες, αφού η σκέψη δεν εκφράζεται απλώς με τη γλώσσα, αλλά γεννιέται και αναπτύσσεται με τη μελέτη της γλώσσας και με τη γλωσσική έκφραση .

4. Επιπλέον το μάθημα αυτό σκοπεί να αποτελέσει μια αντίρροπη δύναμη στη συντελούμενη στο σχολείο, για λόγους μεθοδικής διδασκαλίας, κατάπτωση της συνολικής εικόνας της ανθρώπινης ζωής .

Όπως εμφανίζεται στον επικρατέστερο της γλωσσικής όλης στα διάφορα μαθήματα του σχολικού προγράμματος . Το μάθημα αυτό κατ'εξοχή έχει την ευχέρεια να παρουσιάζει ταυτόχρονα συνειδησιακό και γνωστικό κώμο σε διάφορες εκφράσεις, βοηθώντας το μαθητή στο σχηματισμό ενιαίας εικόνας για τον κόσμο και τη ζωή .

Ι. ΓΛΩΣΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ, Άρθρο 3Α' ΣΚΟΠΟΣ

Η Γλωσσική Διδασκαλία του Γυμνασίου, που αποτελεί συνέχεια του αντίστοιχου μαθήματος του Δημοτικού, συνενώνει και συνεισφέρει, με τρόπο δημιουργικό και ενεργητικό, την όλη των παλαιότερων κλάδων του γλωσσικού μαθήματος, δηλαδή της γραμματικής, των λεξιλογικών ασκήσεων, των συντακτικών και της έκθεσης .

Σκοπός του μαθήματος της γλωσσικής διδασκαλίας είναι να βοηθήσει τους μαθητές να κατανοούν και να χρησιμοποιούν με ευχέρεια τον κλάδο και τους μηχανισμούς της γλώσσας μας, ώστε να εκφράζονται ορθά και κατά τρόπο προσηκόντα, προφορικά και γραπτά, να προβάλλεται η πνευματική τους συγκρότηση και να διευκολύνεται η επικοινωνία τους με το περιβάλλον .

Βιολογικά με τη διδασκαλία αυτού του μαθήματος επιδιώκεται :

α) Να γνωρίσουν τα Ελληνόπουλα την ψυχρότητα και τον πολιτισμό του λαού μας και να αναπτύξουν τόσο τις προσηκόντες όσο και τις εθνικές πνευματικές δυνάμεις .

β) να συλλαμβάνουν οι μαθητές, μέσα από το κλήρος των συγκεκριμένων περιπτώσεων, τους κανόνες που διέκριναν τη δομή και τη λειτουργία της γλώσσας, να ασκούνται να τους εφαρμόζουν στην πράξη και να διακρίνουν τα διάφορα γλωσσικά είδη (λεξική γλώσσα, λόγια γλώσσα, επιστημονικός λόγος κ.α.) .

γ) να εμπλουτίζουν το λεξιλόγιό τους και να συλλαμβάνουν τη σημασία των λέξεων με όλους τους δυνατούς τρόπους (σύνθεση των λέξεων με τα πρόματα, συμφορημένα, κυριολεκτική και μεταφορική χρήση, μορφήματα, παραγωγή και σύνθεση, συσχέτιση συνώνυμων και αντίθετων, σχήματα λόγου κ.α.) .

δ) να αναγνωρίζουν, να αποκωδικοποιούν και να συνθέτουν ευρύτερα σύνολα λέξεων και να ανακαλύπτουν μορφοσυνηκτικά φαινόμενα :

1) με ασκήσεις πάνω στο συνταγματικό και παραδειγματικό έλεος της γλώσσας .

2) με ασκήσεις ενόλησης των προθέσεων σε άμεσες συστατικές .

3) με ασκήσεις πάνω σε μετασχηματιστικά πρότυπα κ.α. .

ε) να μαθαίνουν, να ασκούν, να ρωτούν και γενικά να εκπαιδεύονται με δημιουργικότητα, ευχέρεια και φυσικότητα στις ποικίλες μορφές της προφορικής επικοινωνίας και ιδιαίτερα στη συζήτηση .

στ) να ασκούνται στις γραπτές εκθέσεις και γενικότερα στο γραπτό λόγο, ώστε να διατυπώνουν τις σκέψεις τους με πληρότητα, απλότητα, σαφήνεια και κομψότητα .

ζ) να ασκούνται στην ορθογραφία, στη χρήση των σημείων στίξης και στην καθαρότητα εμφάνιση των γραπτών τους .

η) να συνηθίζουν στη χρήση γλωσσικών βοηθημάτων, όπως είναι τα λεκτικά (ορθογραφικά, ερμηνευτικά, ετυμολογικά κ.α.) τα βιβλία γλωσσικών ασκήσεων κ.α.κ. .

Β' ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ ΚΑΙ ΣΤΟΧΟΙ :

Α. Ο λόγος, προφορικός και γραπτός . Οι λέξεις .

Στόχοι :

1. Πώς πραγματοποιείται η επικοινωνία μεταξύ των ανθρώπων με τους διάφορους κώδικες και ποια είναι η σημασία του λόγου, προφορικού και γραπτού .

2. Ποιοι είναι οι φάκτοι της ελληνικής γλώσσας και ποια τα γράμματα του ελληνικού αλφαβήτου που τους αποκώδικοποιούν .

3. Τι είναι γενικά πρόταση, πρόταση, λέξη και σημασία - λογική μονάδα .

4. Σε μέση του λόγου, η έννοια της λειτουργικότητας των λέξεων και ο τρόπος ένταξής τους στις κλίσεις και δευτερευουσες γραμματικές κατηγορίες .

5. Λεξιλόγιο ορισμένων τομέων της ζωής με σχετικές ασκήσεις έκφρασης και έκθεσης .

6. Ορθογραφία .

Β. Η δομή της πρότασης γενικά . Τα είδη της πρότασης .

Στόχοι :

1. Τι είναι το ονομαστικό και τι το ρηματικό μέρος της πρότασης .

2. Τι είναι τα λεκτικά σύνολα .

3. Ποιοι είναι οι κύριοι όροι της πρότασης (τι είναι υποκείμενο, κατηγορούμενο, αντικείμενο, ρήμα, μεταβατικό ρήμα, συνδέστικο ρήμα, αντικείμενο, κατηγορούμενο) και ποιες είναι οι άλλες και οι αναπτυσσόμενες μορφές του ονομαστικού και του ρηματικού μερών της πρότασης .

4. Ποια είναι τα είδη των προτάσεων ως προς τη δομή τους .

5. Πώς γίνεται ο συνδυασμός και η εκλογή των λέξεων και των λεκτικών συνόλων για το σχηματισμό της πρότασης .

6. Με ποιες βάσεις κατατάσσουμε τις προτάσεις σε είδη .

7. Ποια είναι τα σφάλματα του λεξιλογίου της νεοελληνικής .

8. Τι είναι η παραγωγή και η σύνθεση γενικά, ποιες είναι πρωτότυπες, παράγωγες, απλές και σύνθετες λέξεις .

9. Από ποιες λέξεις παράγονται ρήματα .

10. Πώς γράφονται οι εκθέσεις που έχουν διηγηματικό και περιγραφο-λεξικό χαρακτήρα .

11. Λεξιλόγιο ορισμένων τομέων της ζωής με σχετικές ασκήσεις έκφρασης και έκθεσης .

12. Ορθογραφία .

Γ. Η δομή της πρότασης αναλυτικά

Γα. Ανάλυση του ονομαστικού συνόλου και εξέταση των μερών του. Η δομή του ονομαστικού μέρους της πρότασης .

Στόχοι :

1. Ποια είναι τα κύρια και ποια τα δευτερευόντα συστατικά ενός ονομαστικού συνόλου .

2. Ποιες είναι οι κατηγορίες του ουσιαστικού, κύριες και δευτερευουσες (κύριες : κύριο - κοινό, έμφυχο-άνυχο, ανδρικό - γυναικείο και μη ανδρικό, αριθμητικό και μη αριθμητικό, συγκεκριμένο - αφηρημένο, δευτερευουσες : γένος, αριθμός, πτώση, κλίση) .

3. Ποιες είναι οι ρόλοι του οριστικού και αόριστου όρου .

4. Σε επίπεδο από γραμματική και συντακτική άποψη .

5. Οι ομοειδισμοί και εταρδεύσεις προσδιορισμοί .

6. Ποια είναι τα συστατικά του ονομαστικού μέρους της πρότασης και πώς λειτουργούν (μορφές και λειτουργίες του υποκειμένου κ.α.) .

7. Οι κυριότερες κατηγορίες παράγωγων ουσιαστικών και επίθετων και οι σημασίες τους .

8. Λεξιλόγιο ορισμένων τομέων της ζωής με σχετικές ασκήσεις έκφρασης και έκθεσης .

9. Ορθογραφία .

Κατά τη διάρκεια του διδακτικού έτους γράφονται στην τάξη τουλάχιστον 10 εκθέσεις . Για τη σύνταξή τους διατίθεται μία διδακτική ώρα . Τα θέματα των εκθέσεων σχετίζονται με τη θεματολογία κάθε διδακτικής ενότητας .

II. ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ, Άρθρο 2

Σκοπός της διδασκαλίας των καιμένων είναι να φέρει το μαθητή σε επαφή με το γραπτό λόγο μέσα από καιμένα υποδειγματικά, κατά το δυνατό, στη γλώσσα και στο έθνος, που να μην προκαλούν γλωσσική σύγχυση και να τα χαρακτηρίζει πλούτος στο περιεχόμενο, ώστε ο μαθητής να μπορεί να :

α) Να διευρύνει και να βαθύνει τη γλωσσική και τη νοητική του ικανότητα επειδή η λογοτεχνία δεν αφήνει καμιά διάσταση της γλώσσας ανεμετιθέμενη, γίνεται όργανο για τον κλουτισμό της εμπειρίας και της φαντασίας του μαθητή, αναπτύσσει τις διανοητικές και τις συναισθηματικές λειτουργίες του και συντελεί στην ανάπτυξη των ανθρωπίνων δυνατοτήτων ,

β) Να αποκτήσει ευαισθησία για τα προβλήματα του ανθρώπου ως ατόμου και του κοινωνικού συνόλου. Η λογοτεχνία πραγματώνει καλλιτεχνικά και μεταδίδει αποτελεσματικά τις ψυχολογικές αντιδράσεις που μας προκαλούν τα γεγονότα της ζωής * η αναστροφή με τα λογοτεχνικά καιμένα, με έντονα ελεύθερα και ανοικτά, οδηγεί σε κίνηση τον ψυχικό κόσμο του μαθητή και προετοιμάζει την ενεργητική συμμετοχή του στα κοινά, σύμφωνα με το δημοκρατικό μας κώδικεμα ,

γ) Να γνωρίσει τις βασικές μορφές και αξίες της Ελληνικής ζωής (εθνικές, θρησκευτικές, ηθικές, κοινωνικές κ.τ.λ.) που συνιστούν τις ρίζες μας και πιστοποιούν την εθνική μας ενότητα και συνέχεια . Η μελέτη τους θα βοηθήσει το μαθητή να αποκτήσει συνείδηση της εθνικής του ιδιότητας και να κατανοήσει κριτικά τη σύγχρονη ελληνική πραγματικότητα ,

δ) Να γνωρίσει τον ευρύτερο χαρακτήρα των προβλημάτων που απασχολούν τον άνθρωπο, μέσα από περιορισμένο αριθμό καιμένων της ξένης λογοτεχνίας, ώστε χωρίς να χάνει την εθνική του ιδιότητα, να κατανοήσει ότι υπάρχουν κοινότητες καταστάσεις και κοινά προβλήματα στους άλλους λαούς και ότι έχει μέρος στην ευθύνη και στις ελπίδες για το μέλλον της ανθρωπότητας ,

ε) Να σπεύσει τη νεοελληνική λογοτεχνία και να αναπτύξει την καλαισθησία του και το αίσθημα της αρμονίας και του μέτρου, όπως επιβάλλεται μέσα από την κλασική καλλιτεχνική μας κληρονομιά , και

στ) Να αποκτήσει ορισμένες βασικές γνώσεις , που αναφέρονται στην ελπίδα, στην τεχνική και στα είδη της λογοτεχνίας .

ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ

Η διδασκαλία θα γίνεται με βάση σχολιασμένη συλλογή καιμένων η οποία θα περιλαμβάνει :

1. Από τη λαϊκή δημιουργία : παραμύθια, μύθους, παραδόσεις, δημοτικά τραγούδια (εκτός από τα ακριτικά), καθώς και τα αποσπάσματα από άλλα λαϊκά καιμένα .

Θα συζητείται η λαϊκή αφήγηση με τον Όμηρο και τον Πρόδοτο, ώστε να φαίνεται η συγγένεια των θεμάτων και των ανθρωπίνων τρόπων .

2. Από την προσωπική λογοτεχνική δημιουργία : (α) πεζογραφή : περιγραφές, αφηγήσεις, ταξιδιωτικές εντυπώσεις, διηγήματα, αποσπάσματα από μυθιστορήματα με όσο το δυνατό μεγαλύτερη αυτοτέλεια, αλλά μελετήματα, (β) ποιήματα ελληνοτα, παραδοσιακά και σύγχρονα και (γ) περιορισμένος αριθμός κειμένων και ποιημάτων από την ξένη λογοτεχνία σε όποιες μεταφράσεις .

Κατά τη διδασκαλία θα καταβάλλεται ιδιαίτερη προσοχή στην ορθή και φυσική ανάγνωση . Επίσης θα δίνονται για απαγγελία από στήθους σύντομα και αξιοσημείωτα ποιήματα ή αποσπάσματα . Με την ευκαιρία της διδασκαλίας των ποιημάτων θα διδάσκονται τα βασικά στοιχεία της νεοελληνικής μετρικής και η διαφοροποίηση

του ελεύθερου από τον παραδοσιακό στίχο .

ΙΣΤΟΡΙΑ

ΕΚΘΕΣΗ

Με τη διδασκαλία της Ιστορίας επιδιώκεται να συνειδητοποιήσουν και να ενστερνισθούν βαθμιαία οι μαθητές ότι :

α) ο ελληνικός και παγκόσμιος πολιτισμός είναι έργο συλλογικής ανθρώπινης προσπάθειας, αγώνων και θυσιών ,

β) ο άνθρωπος οφείλει πολλά στο χθές και ευθύνεται για την οικοδόμηση του σήμερα και το σχεδιασμό του αύριο ,

γ) τα ιστορικά γεγονότα συνδέονται μεταξύ τους με σχέσεις γενεσιουργές και αποτελούν αλληλουχία αιτίων (ανθρώπινων αναγκών , κινήτρων και ιδεών) και αποτελεσμάτων (ανθρώπινων πράξεων και αντιδράσεων)

δ) η διαρκής και προσεκτική αναζήτηση των κινήτρων δράσεως των ιστορικών προσώπων, ομάδων και λαών του παρελθόντος οδηγεί , αναλογικά κλάως, σε ασφαλέστερες και προσφορότερες αποφάσεις σχετικά με την αντιμετώπιση των προκείμενων κάθε φορά προβλημάτων της ανθρώπινης κοινωνίας ,

ε) οι διάφορες εκφάνσεις του πολιτισμού κάθε κοινωνίας και εποχής απεικονίζουν και διάφορους τρόπους εκφάνσεως της βιοθεωρίας των ανθρώπων της ίδιας κοινωνίας και εποχής .

Συνολικά με τη διδασκαλία της ιστορίας επιδιώκεται η καλλιέργεια ιστορικής συνείδησης και κρίσης και συλλογικής αντίληψης :

Οι μεριμνώμενοι στόχοι του μαθήματος της Ιστορίας επιστημολογούνται οι ακόλουθοι :

α) αναδρομή και μύηση στις πηγές της Ιστορίας .

β) ευστηγή στην ελληνική παράδοση και στα προβλήματα του σύγχρονου ελληνισμού ,

γ) συνειδητοποίηση της ελληνικής διάρκειας ,

δ) αντικειμενική θεώρηση των πολιτευμάτων και οικειότητα των μαθητών με το δημοκρατικό τρόπο πολιτικής οργάνωσης και διαφίδσεως , και

ε) καλλιέργεια γνήσιου πατριωτικού φρονήματος .

Β' ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ

Από τις αρχές της Ιστορίας ως το 146 π.Χ.

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η θέση του ανθρώπου με τη γη. Ο άνθρωπος δημιουργός του πολιτισμού του .

Πηγές της Προϊστορίας Ιστορίας . Η συμβολή της αρχαιολογίας . Διαίρεση ιστορικών περιόδων . Σχηματικές παραστάσεις του χρόνου - του χρονολογικού συστήματος .

2. ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΜΗΤΑΛΛΟΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΙ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

ΕΥΡΩΠΕΪΚΗ ΣΥΣΤΗΜΗ

Αίγυπτος, Μεσοποταμία, Η. Ασία, Παλαιστίνη, Θυώνη, Ινδία - Κίνα .

Εκτιμήσεις πολιτιστικών στοιχείων της Ανατολής .

3. Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ ΠΡΕΙΣΤΕΡΙΚΟΣ ΚΑΙ ΠΡΟΙΣΤΕΡΙΚΟΣ

α) Θυσία περιβάλλον και επικτάσεις του στη ζωή των κατοίκων . Προέλληνες - Έλληνες .

β) Δυναμική παρουσία των εξελίξεων στον Ελληνικό χώρο από την Παλαιολιθική Εποχή ως και την εποχή του Χαλκού (πειρατική Ελλάδα, νησιά Αιγαίου, Κρήτη, Κύπρος) .

4. ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΕΤΑΛΛΕΙΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΟΥΛΩΝ ΩΣ ΤΟΝ 9ο αι. π.Χ.

α) Κάθετος Ιών - Αχαιών (Μυκήνες και Μυκηναϊκός πολιτισμός - Τρωικός πόλεμος) .

β) Κάθετος Δωριέων . Γεωμετρική εποχή και Γεωμετρική τέχνη .

5. ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΥΛΩΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΠΟ ΤΟΝ 9ο αι. π.Χ. ΩΣ ΤΟΝ 480 π.Χ.

α) Αίτια, έκταση και αποτελέσματα του αποικισμού .

β) Η ζωή στη μητροπολή και στις αποικίες (σχέσεις μεταξύ μητροπόλεως - αποικίας) .

γ) Επαφή των Ελλήνων με άλλους λαούς - αλληλεπιδράσεις .

δ) Δεσμοί των Ελλήνων (θρησκεία, γλώσσα, γιορτές, αγώνες , μαντεία, αμφικτυονίες κτλ) .

ε) Βαϊκή ποίηση .

στ) Αρχαϊκή τέχνη

6. ΑΘΗΝΑ - ΣΠΑΡΤΗ

α) Ψένη ιστορία των δύο πόλεων κρατών ως τις παραμονές του περσικού κινδύνου .

β) Βομοθεσία - καθημερινή ζωή, αγωγή των πολιτών .

γ) Αντιδιαστολή .

7. ΑΠΕΡΙΣΤΗ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΥΣΕΩΣ ΚΑΙ Η ΑΠΟΚΡΟΥΣΗ ΤΟΥ ΚΙΝΑΙΣΤΟΥ

α) Αποδοί, Εξόδοι, Πόροις ως το 499 π.Χ., Καρχηδόνιοι .

β) Άμυνα και αντιμετώπιση στην Ανατολική Μεσόγειο και Δυτ. Σι - κασία .

γ) Η νίκη και οι πρωταγωνιστές της . Η άρα του θριάμβου (Αναφορά στους Πόρους του Αισχύλου) .

8. Η ΔΑΜΩΡΗ ΠΕΡΙΤΗΚΟΝΤΑΙΣΙΑ (478 - 431 π.Χ.)

α) Συμμαχία της Δήλου .
Σίμων - Αρχιτέλης - Περικλής .

β) Καθημερινή ζωή στην Αθήνα. Πολίτευμα - Πύδα . Αγορά .
θέατρο, δικαστήρια, οικονομική δραστηριότητα .

γ) Σχέσεις με τους συμμάχους και τη Σπάρτη . Πρώτες προστριβές,
30ετείς επανάσεις .

9. ΤΑ ΚΕΓΑΛΑ ΕΡΓΑ ΣΥΝΗ ΑΚΡΟΠΟΛΗ

(Εμπνευση μετρίου και μεγαλείου)

10. ΟΙ ΕΜΒΥΛΟΙ ΠΟΛΕΜΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΣΥΝΕΠΙΣΤΕΙ ΤΟΥΣ (431 - 362)

α) Ιστορία του Πελοπ. Πολέμου. Κατάλυση της Αθηναϊκής ηγε -
μονίας. Ύψωση των 30. Παλιάνθρωπος της δημοκρατίας .

β) Ηγεμονία της Σπάρτης - Κορινθιακός πόλεμος . Βιρήνη του
Ανταλκίδα .

γ) Ανταλλαγή και πτώση της ηγεμονίας των θηβαίων .

δ) Η φωνή του Ισοκράτη .

11. ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΕΣ (τον 5ο και τον 4ο π.Χ. αιώνα)

α) Ιστοριογραφία, θέατρο, επιστήμες (μαθηματική, ιατρική),

β) Αρχιτεκτονική, γλυπτική, ζωγραφική, αγγειογραφία, επιτύμβιες
στίλβες, θέατρα .

12. Ο ΠΕΡΙΒΕΡΤΗΤΙΚΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣΕΩΣ τον 4ο αιώνα π.Χ.

Αυτική Μεσόγειος - Ιωνία - Στενά Ευζείνου .

13. ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΥ ΒΑΣΙΛΕΥΣΕΩΣ

α) Σύνταξη αναδρομής : καταγωγή, εγκατάσταση, Αλέξανδρος Α',
Αρχαίοι, Ελλάδα .

β) Ο Φίλιππος Β' και η πολιτική του . Προστριβές με τους Αθη -
ναίους . Σιρόνεια - Έκωση των Ελλήνων 338 π.Χ.

γ) Οι εκστρατείες του Μ. Αλεξάνδρου και οι συνέπειές τους .

14. ΕΥΡΩΠΕΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΥΣΕΩΣ ΚΟΙΝΟΥ

α) Διάδοση του Κράτους του Αλεξάνδρου - Ελληνιστικά Κράτη .

β) Διαμόρφωση του γεωγραφικού ορίζοντα . Πέρας συνόρων ζωής .
Οικονομική δραστηριότητα. Καθημερινή ζωή στην Αλεξάνδρεια (ή
στην Πέργαμο ή στην Αντιόχεια) .

γ) Επιστήμες : γεωγραφία, αστρονομία, ανατομία, φυσική,
βιβλιοθήκες .

δ) Τέχνες : αρχιτεκτονική, γλυπτική, ζωγραφική .

ε) Εμφάνιση της Ρώμης στη σκηνή της Ανατολικής Μεσογείου .

15. ΡΩΜΑΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ (από τις αρχές ως το 146 π.Χ.)

α) Χώρα (Ιταλία) και κάτοικοι . Περίοδος των θρόνων .
Σε νέα των αναστατώσεων .

β) Δημοκρατικό πολιτεύμα. Ανεξαρτησία. Επέκταση στην κεντρι -
κή και νότια Ιταλία (ως το 272 π.Χ.) .

γ) Επέκταση της ρωμαϊκής κυριαρχίας στη Δυτ. Μεσόγειο .
(ως την καταστροφή της Καρχηδόνας, 146 π.Χ.) .

16. ΚΑΛΑΛΑ - ΡΩΜΗ

α) Δυσκολίες. Τελευταία αναταραχή της Σπάρτης . Η Αθήνα
της παραμυθίας .

β) Επέκταση των Ρωμαίων στην περιοχή της Ανατολ. Μεσογείου
(ως την υποταγή της Ελλάδας) .

γ) Ειρηνική διαίρεση του ελληνικού πολιτισμού στη Ρώμη .

ΕΠΙΛΟΓΟΙ

Ανατολή (μύθος, δεσποτισμός) .

Ελλάδα (λόγος, ελευθερία) .

Ρώμη (παιδαγωγία - νόμος) .

Η κλασική κληρονομιά μας .

ΑΓΓΛΙΚΑ

Α. ΓΕΝΙΚΟΙ ΣΚΟΠΟΙ

Σκοπός της διδασκαλίας της Αγγλικής στο γυμνάσιο είναι να
αναπτύξει στο μαθητή την ικανότητα να αντιλαμβάνεται και να παρ -
χει αυθεντικό προφορικό και γραπτό λόγο προκειμένου να μετέχει
επικοινωνητικά σε καθημερινές καταστάσεις επικοινωνίας με άλλα
άτομα που μιλάνε την ξένη γλώσσα - κυρίως στο δικό του κοινωνικό
χώρο. Στο συγκεκριμένο, όταν βρεθεί σε πραγματική κατάσταση
επικοινωνίας, ο μαθητής πρέπει (α) να αντιλαμβάνεται τα μηνύματα
που του μεταδίδονται γραπτά ή προφορικά, (β) να παράγει τα μη -
νύματα αυτά που εξυπηρετούν όσο το δυνατό περισσότερες ανάγκες
επικοινωνίας στον κοινωνικό χώρο. Επειδή έγκαν η επικοινωνιακή
ικανότητα απαιτεί γνώσεις χρήσης (USAGE) της γλώσσας και χρη -
σιμοποίησης της (USE), η διδασκαλία στο γυμνάσιο στοχεύει και
στα δύο. Το αποτέλεσμα θα είναι να παράγει ο μαθητής γλωσσικές
πράξεις (SPEECH ACTS) που είναι κατάλληλες για την κάθε ποινα -
νική περίπτωση και που είναι αρμετά σωστές από άποψη γραμματικό -
συντακτική ώστε να μην παρεμποδίζεται η επικοινωνία .

Β. ΕΙΔΙΚΟΙ ΣΚΟΠΟΙ

Η διδασκαλία της Αγγλικής στο γυμνάσιο κύριο στόχο έχει να
αναπτύξει στο μαθητή κάποιες πνευματικές και κοινωνιογλωσσικές
δεξιότητες, έτσι ώστε σταδιακά να αποκτήσει τη δυνατότητα να
καταλαβαίνει :

α) Μικρά, αλλά αυθεντικά κείμενα, όπως είναι οι αγγελίες ,
τα προσκέπτες, τα σημειώματα, προσωπικές επιστολές, σήπλες
εφημερίδων (ειδικές σήπλες ευχαγωγίας, κώμικς, μικρές αγγελίες),
πρακτική εδούση, ετικέτες προδόντων, διαφημίσεις, αφίσσες, οδή -
γίες χρήσης, καταλόγους κλπ .

β) Άλλο προφορικό λόγο όπως εύκολους διαπροσωπικούς διαλό -
γους, ειδήσεις, το δελτίο καιρού, διαφημίσεις, ανακοινώσεις ,
αγγελίες, οδηγίες χρήσης, κατασκευής και λειτουργίας, παραγγέλμα -
τα, τραγούδια κλπ.

Εξίσου σημαντικός στόχος της διδασκαλίας στο γυμνάσιο είναι
να αποκτήσει ο μαθητής, σταδιακά, την ικανότητα να παράγει :

α) Προφορικό λόγο με τη μορφή διαλόγου (σε θέματα που τον
ενοιαφέρουν), ανταλλαγής συγκεκριμένων πληροφοριών, διατύπωσης
επιθυμιών ή αναγών του, οδηγιών, ανακοινώσεων κ.λ.π.

β) Γραπτό λόγο για να μπορεί να συμπληρώσει ένα έντυπο , να
γράψει ένα σημείωμα ή ένα σύντομο φιλικό γράμμα, να κάνει μια
λίστα, να σηματοδοτήσει, να δώσει τίτλους σε εικόνες, να κάνει
κάποιο πρόγραμμα, να δώσει οδηγίες χρήσης, λειτουργίας και κατα -
σκευής κ.λ.π.

Πιο συγκεκριμένα :

1. Για να καταλαβαίνει και να παράγει γραπτό και προφορικό
λόγο, ο μαθητής του γυμνασίου πρέπει να αναπτύξει τις παρακάτω
δεξιότητες :

1.1. Να καταλαβαίνει την πληροφορία που μεταδίδεται άμεσα ,
χωρίς περιφράσεις και να μπορεί κι ο ίδιος να εκφραστεί με τον
τρόπο αυτό .

1.2. Να καταλαβαίνει την πληροφορία που μεταδίδεται έμμεσα ,
με κάποια υπονοούμενα, κάνοντας υποθέσεις και βγάζοντας κάποια
συμπεράσματα από τα συμπεραζόμενα, αλλά να μπορεί κι ο ίδιος να
εκφραστεί με τον τρόπο αυτό .

1.3. Να καταλαβαίνει και να εκφράζει αφηρημένες έννοιες, δη -
λαδή : ποσότητα και ποσόν, οριστικότητα και αοριστία, σήπηση
και βαθμό, χρόνο (ειδικά ποσόν και ποσόν ενεργείας), θέση και
τόπο καταδύησης, μέσο, όργανο, αιτία, αποτέλεσμα, σκοπός, κατά -
σταση, αντιδιαστολή .

1.4. Να καταλαβαίνει και να εκφράζει την επικοινωνιακή αξία
των φράσεων (LANGUAGE FUNCTIONS) .

1.5. Να καταλαβαίνει και να εκφράζει τις σχέσεις που υποδηλώ -
νονται μέσα σε μια φράση και ανάμεσα σε φράσεις μελετιλογικά
συνεπτικά στοιχεία (COHESION DEVICES) .

1.6. Να αναγνωρίζει και να μπορεί να σημειώνει την ουσιαστι -
κότερη πληροφορία, ή τα πιο σημαντικά σημεία ενός κειμένου, ομι -
λίας, διαλόγου .

1.7. Να αναγνωρίζει τα λεκτικά φωνητικά σήματα που υποδηλώνουν
την αρχή, τη διάρκεια και το τέλος μιας συζήτησης, αλλά να μπορεί
και να τα χρησιμοποιήσει .

2. Ειδικά για να μπορεί να παράγει γραπτό και προφορικό λόγο,
ο μαθητής του γυμνασίου πρέπει ακόμα να αναπτύξει τις εξής δε -
ξιότητες :

2.1. Να λέει ή να γράφει την πληροφορία που του μεταδίδεται
με άλλα λόγια, αποδίδοντας τον ίδιο ή διαφορετικό τόνο .

2.2. Να αναμεταδίδει την πληροφορία που του μεταδίδεται, είτε πυθέως κόνοντας μια απλή αναφορά (σε ευθέ ή πλάγιο λόγο), είτε έμμεσα κόνοντας κάποιο σχόλιο.

2.3. Να σχεδιάζει και να οργανώνει τις πληροφορίες που θέλει να μεταδώσει και να μπορεί να τις συνδέει με μία λογική σειρά έτσι ώστε να έχουν συνοχή μεταξύ τους.

3. Ειδικά για να μπορεί να κατανοεί γραπτό και προφορικό λόγο, ο μαθητής του γυμνασίου πρέπει ακόμα να αναπτύξει τις εξής δεξιότητες:

3.1. Να συμπεραίνει το νόημα παρόλη την ύπαρξη άγνωστων λέξεων και εκφράσεων.

3.2. Να κάνει μεταφωτιστική έρση ώστε η παρουσίαση της πληροφορίας που μεταδίδεται γραπτά ή προφορικά να γίνεται σε μορφή διαγράμματος, χάρτη, σχεδίου, πίνακα, γραφήματος κ.λ.κ.

3.3. Να κάνει προβλέψεις και να βγάζει συμπεράσματα στα οποία τον οδηγούν οι πληροφορίες και τα σήματα που του μεταδίδονται έμμεσα ή άμεσα.

3.4. Να ερμηνεύει τα όσα του μεταδίδονται χρησιμοποιώντας και τις γενικότερες πληροφορίες που έχει από τον κοινωνικό χώρο.

4. Ειδικά για να μπορεί να κατανοεί γραπτό λόγο, ο μαθητής πρέπει να αναπτύξει ακόμη και τις πιο κάτω δεξιότητες:

4.1. Να ανατρέχει σε κάποια στοιχεία που θα του μεταδώσουν πληροφορία για το κείμενο χωρίς να διαβάσει το ίδιο το κείμενο (REFERENCE SKILLS). Δηλαδή, να εκτιμάει πληροφορία από τις επικεφαλίδες και τίτλους ή υπότιτλους, σειρά κι αριθμηση, πίνακα περιεχομένων κ.λ.κ.

4.2. Να κάνει μια σύντομη ανίχνευση ή αναφορά στο κείμενο (SKIMMING), ώστε να επισημάνει τι είδους κείμενο είναι, ή να αποκτήσει τη γενική εικόνα του περιεχομένου.

4.3. Να διαβάζει προσεκτικά ώστε να εντοπίζει, με μια απλή διερεύνηση, συγκεκριμένες ζητούμενες πληροφορίες (SCANNING).

5. Ειδικά για να μπορεί να κατανοεί και να παράγει προφορικό λόγο, ο μαθητής πρέπει να αναπτύξει ακόμη και τις εξής δεξιότητες:

5.1. Να διακρίνει και να μπορεί να παράγει τους διάφορους φθόγγους (SOUNDS) και τονισμό (STRESS) σε μεμονωμένες λέξεις ή και σε φράσεις.

5.2. Να διακρίνει τη διάθεση του συνομιλητή του ανάλογα με τα παραγνωστικά στοιχεία που εκείνος χρησιμοποιεί, δηλ. χειρονομίες, μορφασμούς, λειτουργικό τονισμό (INTONATION), αλλά και να μπορεί κι ο ίδιος να χρησιμοποιήσει τα κατάλληλα παραγνωστικά στοιχεία.

Γ: ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ

1. Ο μαθητής της Α' γυμνασίου πρέπει να καταλαβαίνει και να παράγει γραπτό και προφορικό λόγο σύμφωνα με τις ακόλουθες έννοιες, προκειμένου να μπορεί να προβεί στις γλωσσικές πράξεις που αναφέρονται πιο κάτω:

1.1. Έννοιες υπαρκτικές, όπως την ύπαρξη ή απουσία ατόμων αντικειμένων, ποσοτήτων κ.λ.κ., οι οποίες εκφράζονται με το

ρήμα TO BE, THERE IS/ARE NOUN PHRASE (NP) ή και ADVERBAL EXPRESSION (ADV. EXPRESSION).

1.2. Έννοιες χώρου, όπως τη θέση ατόμων, αντικειμένων, κτιρίων, την κίνηση τους και τη σχέση τους στο χώρο. Οι έννοιες αυτές εκφράζονται με επιρρήματα και επιρρηματικούς προσδιορισμούς, σημεία του ορίζοντα και επίθετα που δηλώνουν μέγεθος.

1.3. Έννοιες χρονικές, όπως τη χρονική διάρκεια, τη χρονική στιγμή, ώρα, χρόνο και τη συχνότητα των γεγονότων και μαθημάτων, επίσης χρονικές έννοιες που δηλώνουν το παρόν και το μέλλον. Οι έννοιες αυτές εκφράζονται με τη χρήση του SIMPLE PRESENT του PRESENT PROGRESSIVE και του "GOING TO" FUTURE, με επιρρήματα συχνότητας, χρονολογικά άρα, ημερομηνίες, χρονολογίες και με τα επιρρηματικά επιρρήματα.

1.4. Έννοιες ποσοτικές, όπως την αριθμηση αντικειμένων, ατόμων, ποσότητας, τη διαφοροποίηση μεταξύ ενός, δύο ή και πολλών μονάδων, καθώς και το μερίδιο της όλης. Οι έννοιες αυτές εκφράζονται με απόλυτους και τακτικούς αριθμούς με το MUCH / MANY, SOME / ANY / NO, PART/CLASS/ BAR OF + MASS NOUN, και με τις επιρρηματικές εκφράσεις HOW MUCH / MANY, BOTH, NEITHER.

1.5. Έννοιες ποιότητας, όπως το σχήμα και τα χρώματα αντικειμένων, την ηλικία και τη φυσική κατάσταση ατόμων και αντικειμένων. Οι έννοιες αυτές εκφράζονται με επίθετα, όπως BUSY, THIRSTY, TIRED, SLEEPY, HOT, COLD, WRONG, PLEASANT και με επιρρηματικές εκφράσεις με το HOW + ADJECTIVE (ADJ.).

1.6. Έννοιες ρηματικών συσχετισμών, όπως η μεταβατικότητα

ή μη των πράξεων, η ενέργεια και η δυνατότητα ή η υποχρέωση. Οι έννοιες αυτές εκφράζονται με μεταβατικά και αμετάβατα ρήματα στην ενεργητική φωνή σε μορφή ερωτηματική, καταρωτική και αρνητική, καθώς επίσης και με την προστακτική και τα βοηθητικά.

1.7. Έννοιες κτητικές όπως ο συσχετισμός κτήτορα και κτήματος και η κατάσταση ιδιοκτησίας που εκφράζονται με κτητικά επίθετα και αντωνυμίες, το ρήμα HAVE (GOT), την πρόθεση WITH, τη γενική κτητική και την ερωτηματική αντωνυμία WHOSE.

1.8. Έννοιες δεξέας (DEXIS), όπως η οριστική και αόριστη δήλωση αντικειμένου ή προσώπων. Οι έννοιες αυτές εκφράζονται

με τις δεκτικές αντωνυμίες, τα άρθρα, τις προσωπικές αντωνυμίες, τα κτητικά επίθετα, τις ερωτηματικές αντωνυμίες WHO/WHOM.

1.9. Έννοιες λογικές όπως η σθένευση και η διάζευξη, οι οποίες εκφράζονται με τους συνδέσμους AND, BUT, OR.

2. Ο μαθητής της Α' γυμνασίου πρέπει να μπορεί να εκφράζει τις πιο κάτω έννοιες προκειμένου να προβεί στις παρακάτω λεκτικές πράξεις:

2.1. Να ζητάει και να δέχεται πληροφορίες σχετικά με το άτομο του και σχετικά με άλλα άτομα και αντικείμενα του περιβάλλοντός του, υπορήματα, ιδρύματα.

2.2. Να εκφράζει διανοητικές διεργασίες και να μπορεί να τις αντιληφθεί όταν τις εκφράζουν άλλοι και ιδιαίτερα να μπορεί:

(i) να προσπερνεί να κάνει κάτι

(ii) να διατυπώνει - ή να ρωτήσει - αν κάτι είναι δυνατόν ή αδύνατο να γίνει

(iii) να ζητήσει άδεια να κάνει κάτι

(iiii) να διατυπώσει - ή να ρωτήσει - αν κάποιος είναι υποχρεωμένος να κάνει κάτι.

2.3. Να εκφράζει συναισθηματικές καταστάσεις και ιδιαίτερα να διατυπώνει την αρέσκεια ή απαρέσκεια του για άλλα άτομα, αντικείμενα, δραστηριότητες και γενικότερα τα ενδιαφέροντά του.

2.4. Να προτρέπει ή να αποτρέπει άλλα άτομα από το να κάνουν κάτι, να προτείνει κάτι σε άλλους και να αποδεχθεί ή να απέρριπτει προτάσεις άλλων.

2.5. Να αυτοκαρυσιαστεί και να παρουσιάζει άλλους στον κοινό - νωνικό χώρο, να χαιρετάει, να αποχαιρετάει και να δέχεται ευχαριστίες, να ζητάει και να δέχεται συγγνώμη, να συγχωρείται.

3. Η σθένευση των παραπάνω εννοιών (που εκφράζονται με γραμματισμογενικά φαινόμενα) και των συγκεκριμένων λεκτικών πράξεων μπορεί να γίνει με τους τρόπους που αναφέρονται παρακάτω ενδεικτικά: Ο μαθητής της Α' γυμνασίου μπορεί να χρησιμοποιεί το ρήμα TO BE και το SIMPLE PRESENT των μεταβατικών και αμετάβιτων ρημάτων με τις προσωπικές αντωνυμίες προκειμένου να δώσει πληροφορίες για το άτομό του και να ζητήσει πληροφορίες για άλλα άτομα το βοηθητικό ρήμα CAN για να διατυπώσει ή να ρωτήσει αν κάτι είναι δυνατό να γίνει ή για να προσπερνεί να κάνει κάτι το ρήμα LIKE + GERUND για να εκφράσει αρέσκεια ή απαρέσκεια για κάτι "την προσηλυτική των ρημάτων για να προτρέπει ή να αποτρέπει κάποιον από το να κάνει κάτι" τις δεκτικές αντωνυμίες με τα κύρια ονόματα με ή χωρίς τίτλους για να παρουσιάζει φίλους του στον κοινωνικό χώρο κ.τ.λ.

Γ Λ Α Δ Ι Κ Α

Α' ΣΧΟΛΙΟ :

Η γλώσσα είναι όργανο επικοινωνίας και επομένως το μάθημα κατ' αρχήν στοχεύει στη λειτουργία και όχι στην περιγραφή αυτού του οργάνου.

Επομένως με το μάθημα αναπτύσσονται δεξιότητες των μαθητών για την αποτελεσματική χρήση της γλώσσας στον κοινωνικό χώρο.

Το μάθημα, ως προς τις επιλογές των θεμάτων, μεθόδων, τεχνικών και υλικών μέσων, προετοιμάζεται με τελικό σκοπό τη μαθητή, ως άτομο κοινωνικό με συγκεκριμένες ανάγκες, εμπειρίες και επιδιόξεις σε συνάρτηση με τις ανάγκες και τις επιδιόξεις του κοινωνικού συνόλου.

Αυτό σημαίνει πως ο μαθητής θα πρέπει να ασκείται έτσι ώστε να είναι δυνατό να πραγματοποιεί λεκτικές πράξεις (SPEECH ACTS / ACTES DE PAROLE) για να ικανοποιήσει κοινωνικές του ανάγκες "όρα παρεμβαίνει ο ίδιος ενεργά στην παραγωγή πρωτότυπου λόγου αντί να περιορίζεται στην αναπαραγωγή προτύπων λόγου ή μεταγλώσσας".

Κατά συνέπεια η διδασκαλία θα για το γυμνάσιο ταξινομείται σύμφωνα με λεκτικές πράξεις - ελεγχόμενες ενότητες για την επικοινωνία. (AUSTIN "UNITÉ ILLOCUTOIRE AU NIVEAU DE LA COMMUNICATION").

Ειδικός Στόχος :

Η επιλογή της ύλης (ταξινομημένης όπως αναφέρθηκε παραπάνω) και των τεχνικών για την κατέλιψη της από τους μαθητές καθορίζεται

από τους ειδικούς στόχους του καθενός, από τα επίπεδα μάθησης οι οποίοι είναι οι εξής:

1.1. Να κατανοεί τον αυθεντικό προφορικό λόγο και να είναι σε

θέση να αντιδρά σ' αυτόν προφορικά ή γραπτά, κατά τρόπο γλωσσικά και κοινωνικά ορθό. Ειδικότερα :

1.1.1. Προφορικά :

- Να μπορεί να "δεχτεί" μια πληροφορία για ένα κοινό καθημερινό θέμα ή και για ένα κάπως ειδικότερο θέμα σε εκλαϊκευμένο επίπεδο.
- Να μπορεί να μεταδώσει μια πληροφορία ή και μια σειρά πληροφοριών σε συνεχή λόγο.
- Να μπορεί να αντιδράσει γλωσσικά σ' ένα "γεγονός γλωσσικό" ή μη "γλωσσικό", δηλαδή να συμφωνήσει, να διαφωνήσει, να δεχτεί, να αρνηθεί, να ζητήσει, να προτείνει, να κρίνει, να χαρακτηρίσει κ.λ.π.

1.1.2. Γραπτά :

- Να μπορεί να κάνει γραπτώς όλες τις πιο πάνω γλωσσικές πράξεις, σε περιπτώσεις, είτε που η προφορική επικοινωνία είναι αδύνατη, είτε το επιβάλλει η διαδικασία (επιστολές, τηλεγραφήματα, σημειώματα, κάρτες, αίτηση για δουλειά, αίτηση για συνδρομή, συμπλήρωση εντύπου, δήλωση αιτίας αντικειμένου, αναφορά για ατύχημα).
- Να μπορεί να κρατήσει γραπτώς σημειώσεις (αριθμούς, μεγέθη, ημερομηνίες, ονόματα, οδηγίες) από προφορικό λόγο.

1.2. να καταλαβαίνει στοιχειωδώς τον αυθεντικό γραπτό λόγο και να αντιδρά με όλους τους δυνατούς, γλωσσικά και κοινωνικά τρόπους, προφορικά και γραπτά.

1.2.1. Προφορικά :

- Να μπορεί να σχολιάσει μια γραπτή πληροφορία π.χ. από ένα έντυπο οδηγίου, από μια άλλη είδηση σε εφημερίδα ή περιοδικό, από μια απάντηση, από ένα "προσκέλευση" μηχανής φακέλου κ.λ.π.
- Να μπορεί να ζητήσει και να δώσει πληροφορίες σχετικά με το περιεχόμενο μιας δημοσίευσης, τηλεφωνικά ή αυτοπροσώπως.

1.2.2. Γραπτά :

- Να μπορεί να συνδέσει γραπτά την απάντηση σ' ένα γράμμα, σε μία αγγελία, σ' ένα δημοσίευμα απλό περιεχομένου.
- Να μπορεί να κρατήσει σημειώσεις από ένα γραπτό κείμενο (από μια ανακοίνωση, από μια αγγελία, από ένα δημοσιευμένο κείμενο), από ένα γράμμα, από το έντυπο ενός προγράμματος, από ένα πρόγραμμα.

Δεξιότητα :

Τα θεματικά κείμενα καλύπτουν τον κοινό τόπο των ενδιαφερόντων του μαθητή και των αναγκών του κοινωνικού συνόλου. Τα επιμέρους θέματα αντλούνται από τον αυθεντικό κοινωνικό χώρο, όπως τα παρουσιάζει η επικαιρότητα και εκλέγονται κατά κανόνα από τον μαθητή και τους μαθητές θέματα που αφορούν ταξίδια, τουρισμό, τεχνολογία, περιβάλλον, ανθρώπινες σχέσεις, τέχνες, αθλητισμό, επαγγέλματα, θα ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις των ενδιαφερόντων του μαθητή και των αναγκών του κοινωνικού συνόλου.

Δεξιότητα :

Η διδασκαλία του λεξιλογίου ακολουθεί τις θεματικές επιλογές των μαθητών.

Αυτό σημαίνει ότι το λεξιλόγιο δεν εννοείται ούτε διδάσκεται χωριστά. Η λέξη δεν απομονώνεται από τον γλωσσικό ή τον ελληνολεξικό της περίγυρο, αλλά παρουσιάζεται πάντα ενταγμένη μέσα σ' αυτόν.

Γραμματική :

Τα φωνολογικά, μορφολογικά, συντακτικά, λεξιλογικά και σημειολογικά φαινόμενα ερευνώνται σε σχέση άρρηκτη με το πληροφοριακό τους φορέα, σε επικοινωνιακό επίπεδο.

Οι γραμματικοί τύποι δεν απομονώνονται για να περιγραφούν, αλλά αποτελούν αναπόσπαστο στοιχείο του λόγου που εκφέρεται για κάποιον - ους, συγκεκριμένο - ους κάθε φορά αποδέκτη - ες και για συγκεκριμένες επικοινωνιακές επιδιόξεις.

Επομένως κάθε να ισχύει η παραδοσιακή ταξινόμηση των γραμματικο-συντακτικών φαινομένων τα οποία τώρα ταξινομούνται σύμφωνα με το ρόλο τους στην επικοινωνία.

Β' ΔΙΑΔΙΚΤΑ ΥΛΗ :

Ο μαθητής της Α' γυμνασίου πρέπει να καταλαβαίνει και να παράγει γραπτό και προφορικό λόγο σύμφωνα με τις ακόλουθες έννοιες :

Χαιρετώ (SALUER), παρουσιάζω κάποιον (PRÉSENTER Q'UN), παρουσιάζομαι (SE PRÉSENTER), καθ' ύλην (INTERPELLER), τοποθετώ στο χώρο - χρόνο (LOCALISER DANS L'ESPACE OU - DANS LE TEMPS - PRÉSENTER ET FUTUR), προσκαλώ (INVITER), προτείνω (PROPOSER), ζητώ πληροφορίες για ένα γεγονός (DEMANDER DES RENSEIGNEMENTS SUR UN FAIT), ζητώ τη γνώμη (DEMANDER L'AVIS), ζητώ την άδεια (DEMANDER LA PERMISSION), ζητώ γενικά (DEMANDER EN GÉNÉRAL), αρνούμαι (REFUSER), αποδέχομαι (ACCEPTER), δηλώνω έγκληση (EXPRIMER SON RECONNAISSANCE), απαντώ σε κάλεσμα (RÉPONDRE A UN APPEL), απαντώ στο τηλέφωνο (AU TÉLÉPHONE), συμφωνώ - επικυρώνω ένα γεγονός (DONNER ACCORD SUR LA VÉRITÉ D'UN FAIT POSITIF), απαντώ δίνοντας πληροφορίες για ένα γεγονός (RÉPONDRE EN DONNANT DES INFORMATIONS), απαντώ φησίζω (COMPTER).

Υλικά :

Επιλέγονται κατά περίπτωση : φωτοαντίγραφα, φωτογραφίες, σκίτσα, κόμικς, αυθεντικά γραπτά (ταυτότητα, ταμκέτες κ.λ.π., ενδείξεις όρων, επιγραφές κ.λ.π.), κασέτες, φιλμ, διαφάνειες.

Τεχνικές :

Κέντρο της διδακτικής διαδικασίας είναι ο μαθητής. Χρησιμοποιείται η εργασία κατά ομάδες για επικοινωνία μεταξύ των μαθητών. Ο μαθητής συντονίζει την εργασία των μαθητών. Οι στόχοι του μαθήματος υλοποιούνται μέσα από παραστάσεις αυθεντικής επικοινωνίας που μπορεί να είναι παιχνίδια και μικρο-σενάρια.

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ

Α' ΓΕΩΜΕΤΡΙΚΟΙ ΤΥΠΟΙ

α) Η μεθοδική άσκηση του μαθητή στην ορθολογική σκέψη, στην ανάλυση, στην απάραση, στη γενίκευση, στην εφαρμογή, στην κριτική και στις λοιπές λογικές διεργασίες καθώς και η μέση στη μαθηματική αποδεικτική διαδικασία.

β) Η γενικότερη πνευματική καλλιέργεια και η συμβολή στην ολοκλήρωση της προσωπικότητας του μαθητή, καθώς και τα μαθηματικά αναπτύσσονται την παρατηρητικότητα, την προσοχή, τη δύναμη αυτοσυγκέντρωσης, την επιμονή, την πρωτοβουλία, τη δημιουργική φαντασία, την παιδαγωγική σκέψη και συμπεριφορά, καλλιεργούν το αίσθημα του κρείσσου και του ήθικου και διατείνουν το κριτικό πνεύμα.

γ) Η ανάπτυξη ικανότητας για την ακριβή οβλήση εννοιών και μεγεθών, των ιδιοτήτων και των σχέσεων μεταξύ τους και ιδιαίτερες επιδράσεις που είναι απαραίτητες για την κατανόηση και εκτίμηση πρακτικών προβλημάτων της σύγχρονης ζωής και για την επαφή με τη σύγχρονη τεχνική, οικονομική, και κοινωνική πραγματικότητα.

δ) Ο εθισμός των μαθητών στη διατήρηση των διανοημάτων με τη χαρακτηριστική στη μαθηματική γλώσσα τάξη, σαφήνεια, ακρίβεια, απλοποίηση, λιτότητα και κομψότητα.

ε) Η κατανόηση του ρόλου των μαθηματικών στους διάφορους τομείς της γνώσης και η επαρκής προεργασία των μαθητών για τη συνέχισή των σπουδών τους.

Β' ΚΥΡΙΟΤΕΡΟΙ ΤΥΠΟΙ :

Ειδικότερα σκοποί της διδασκαλίας των Μαθηματικών στο Γυμνάσιο είναι οι εξής :

α) Να κατανοήσει ο μαθητής βαθύτερα και να εμπνεύσει τις γνώσεις και ακόμα να αναπτύξει και να χρησιμοποιήσει πιο συνειδητά τις λογιστικές ικανότητες που άρχισε να αποκτά στο δημοτικό σχολείο.

β) Να εξασφαλίσει σε όποιον δε συνεχίσει σπουδές μετά την αποφοίτησή του σ' το γυμνάσιο τις απαραίτητες γνώσεις που θα χρειάζονται και θα χρησιμοποιήσει στη ζωή του.

γ) Να ασκήσει σε κάθε ευκαιρία το μαθητή στην αποσπασμένη εννοία, στην αιτιολόγηση ενεργειών, στην ανάλυση και "μαθηματικοποίηση" καταστάσεων.

δ) Να εισαγάγει το μαθητή στη διαδικασία της μαθηματικής αποδείξεως.

ε) Να φέρει σε επαφή το μαθητή με ποικίλα θέματα εφαρμοσμένων Μαθηματικών, ώστε να μπορεί να ενταχθεί φυσιολογικά στο σύγχρονο κοινωνικό περιβάλλον.

Γ' ΔΙΑΔΙΚΤΑ ΥΛΗ

1. ΑΝΑΚΟΜΗΤΗ ΓΕΩΜΕΤΡΙΚΩΝ ΣΧΗΜΑΤΩΝ

Τα κυριότερα γεωμετρικά στερεά με αναφορά σε αντίστοιχα φυσικά σώματα. Η έννοια της επιφάνειας, της γραμμής και του σημείου.

2. ΤΟ ΣΥΝΟΛΟ ΤΩΝ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΩΝ ΑΡΙΘΜΩΝ

Η έννοια του συνόλου. Στοιχεία, συμβολισμός και παράσταση συνόλου. Τα σύνολα $\emptyset$, $\mathbb{E}$, $\mathbb{Z}$. Κανονικά σύνολα. Το κενό σύνολο. Ισοδύναμα σύνολα, Σχηματισμός του Ν. Απαρίθμηση. Πεπερασμένα και μη πεπερασμένα σύνολα. Γνήσιο υποσύνολο συνόλου. Άνιστοι φυσικοί αριθμοί. Υποσύνολο συνόλου. Διάταξη στο $\mathbb{N}$.

3. ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΩΝ

Ελληνική και ρωμαϊκή γραφή φυσικών αριθμών. Δεκαδικό σύστημα αριθμώσεως. Συστήματα με βάση 10.

4. ΚΥΡΙΟΤΕΡΑ ΣΧΗΜΑΤΑ

Το τρίγωνο ως βασικό σημειοσύνολο. Το σχήμα ως σύνολο σημείων. Ευθεία, ημιευθεία, ημιευθεία, ευθύγραμμο τμήμα, τετραγωνική γραμμή, πολύγωνα.

Ίσα (ισομετρικά) και άνισα τμήματα. Μέσο τμήματος. Ίσα σχήματα. Ο κύκλος και τα στοιχεία του. Ίσα και άνισα τόξα. Τόξα και χορδές. Μέσο τόξου.

Η γωνία (γωνιακός τομέας). Κυρτή και μη κυρτή γωνία.

Ίσες και άνισες γωνίες. Διχοτόμος γωνίας. Ορθή γωνία. Καθετότητα. Οξεία, αμβλεία γωνία.

Επίκεντρο γωνία. Σχέση επίκεντρον γωνιών και των αντίστοιχών τους τόξων. Κατασκευή γωνίας με δεδομένη γωνία.

5. ΜΕΤΡΗΣΗ ΜΕΓΕΘΩΝ

Απεικόνιση του N σε ημισυνθετά. Μέτρηση μήκους τμήματος. Μέτρηση άλλων βασικών μεγεθών (γυνίας, τξών, εμβαδού, όγκου, χρόνου κτλ). Βαθμολόγηση οργάνων για τη μέτρηση των μεγεθών. Μέτρηση με προσέγγιση. Συμμεγείς, δεκαδικοί και κλασματικοί αριθμοί ως αποτέλεσμα μετρήσεως .

6. ΣΥΣΤΗΜΙΚΕΣ ΘΕΣΕΙΣ ΕΥΘΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΥΚΛΟΥ

Τομή συνόλων. Τεμνόμενες ευθείες. Κατακορυφήν γυνίες . Κατασκευή καθέτου με γνόμονα. Εξέταση και ελέγχεις. Εξήν τριγώνων . Τομή ευθείας και κύκλου . Τομή κύκλων . Ευθείες παράλληλες. Ταινία. Τραπεζίς . Παράλληλογράμμο. Παράλληλες τεμνόμενες από άλλη ευθεία. Κατασκευή παραλλήλου .

7. Η ΠΡΟΣΘΕΣΗ

Ένωση συνόλων. Πρόσθεση φυσικών αριθμών. Ιδιότητες : μεταθετική, ουδέτερου στοιχείου, διαγραφής, προσεταιριστική . Βραχυγός ιδιοτήτων . Άθροισμα τμημάτων, τξών, γυνιών και συσχέτιση με το άθροισμα των μέτρων τους (πρόσθεση συμμεγών, δεκαδικών κλασματικών) .

8. Η ΑΦΑΙΡΕΣΗ

Συμπληρωματικά σύνολα. Η εξέταση $a > b$, $a < b$. Αφαίρεση φυσικού από φυσικό. Βασικές ιδιότητες. Βραχυγός ιδιοτήτων. Αφαίρεση πινάκων. Διαφορά τμημάτων, τξών, γυνιών και συσχέτιση με τη διαφορά των μέτρων τους . Συμπληρωματικές και παραπληρωματικές γυνίες. Άθροισμα γυνιών τριγώνου .

9. ΛΕΩΝΙΚΗ ΣΥΜΜΕΤΡΙΑ

Μεσοκάθετος τμήματος και χαρακτηριστική της ιδιότητα. Διχοτόμος γυνίας. Μεσοπαράλληλος. Σχήματα με θέονες συμμετρίας. Το ισοσκελές τρίγωνο. Κατασκευές μεσοκάθετου, διχοτόμου κτλ με κανόνα και διαβήτη. Συμμετρικοί σχήματα ως προς ευθεία .

10. ΤΟ ΣΥΝΟΛΟ 2 ΤΩΝ ΑΚΕΡΑΙΩΝ ΑΡΙΘΜΩΝ

Διανύσματα με κοινό φορέα. Μεγέθη αντίθετα. Απεικόνιση των απεραιών σε ευθεία. Άθροισμα απεραιών. Αντίθετοι απεραίοι. Ιδιότητες (δομή μεταθετικής ομάδας). Διαφορά απεραιών. Ιδιότητες. Αλγεβρικό άθροισμα. Διάταξη στο Z . Ισομορφισμός των Z και H ως προς τις πράξεις και τη διάταξη .

11. Ο ΠΟΛΛΑΠΛΑΣΙΑΣΜΟΣ

Γινόμενο δύο φυσικών αριθμών. Ορθογώνιοι και τετραγώνιοι αριθμοί. Πρώτοι αριθμοί. Εμβαδόν ορθογώνιου και τετραγώνου. Ιδιότητες πολλαπλασιασμού στο N : μεταθετική, ουδέτερου στοιχείου, απορροφητικός στοιχείου, διαγραφής, επιμεριστική .

Γινόμενο τριών ή περισσότερων φυσικών αριθμών. Όγκος παραλληλεπίδου και κύβου. Προσεταιριστική ιδιότητα. Βραχυγός των ιδιοτήτων. Δυνάμεις. Πολλαπλασιασμός τμήματος, τξών, γυνίας και μέτρο στο πολλαπλασιασμό. Εμβαδόν ορθογώνιου του οποίου οι διαστάσεις είναι κλασματικοί ή δεκαδικοί αριθμοί . Εξέταση του πολλαπλασιασμού στο Z . Ιδιότητες (δομή του Z) .

12. Η ΔΙΑΙΡΕΣΗ

Διαμερισμός συνόλου σε ισοδύναμα υποσύνολα. Η εξέταση $a \sim b$ στο H . Διάρθρωση μερισμού και διάρθρωση μετρήσεως . Συνκρίσιμα διάρθρωση.

Ιδιότητες. Διάρθρωση στο Z .

13. ΠΟΛΛΑΠΛΑΣΙΑΣΜΟΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΩΓΗ

Το σύνολο των πολλαπλασίων φυσικού αριθμού. Ιδιότητες, κριτήρια διαιρετότητας. Ανάλυση φυσικού αριθμού σε γινόμενο πρώτων παραγόντων. Κοινά πολλαπλάσια, κοινό παράγοντες φυσικών αριθμών. ΕΚΠ και ΕΚΔ φυσικών αριθμών .

14. ΚΛΑΣΜΑΤΙΚΟΙ ΑΡΙΘΜΟΙ

Διάρθρωση τμήματος σε ίσα τμήματα. Κλάσμα τμήματος, τξών, γυνίας, απεραιών. Το κλάσμα ως ρίζα της a/b με $a, b \in N$ και $a \neq 0$ (το κλάσμα ως λόγος φυσικών αριθμών). Ισοδυναμία κλασμάτων . Ανισότητα κλασμάτων . Ιδιότητες. Πρόστις με κλασματικούς αριθμούς . Ιδιότητες. Το αρνητικό κλάσμα ως αντίθετος του θετικού κλάσματος . Το ανάγλυφο κλάσμα . Το σύνολο Q . Απεικόνιση του Q σε ευθεία . Δεκαδική προσέγγιση ρητού .

ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ ΚΑΙ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΓΕΩΛΟΓΙΑΣA' ΕΚΘΕΣΗ :

Εισαγωγή : Εισαγωγή του μαθήματος είναι :

1. Να περιγράψει η γη ως γεωγραφικός χώρος και κατοικία των ανθρώπων, να τονίσει η αλληλεπίδραση ανθρώπου και περιβάλλοντος, να υπογραμμιστεί η σημασία της επικοινωνίας και της αμοιβαίας κατανόησης των λαών, να αναλυθούν τα αίτια της μετακίνησής τους και να εντεθεί η οικονομική δραστηριότητα του ανθρώπου .

2. Βιολογικά να γνωρίσουν οι μαθητές τις πηγές πλάστου, την οικονομική δραστηριότητα της κατρίδας μας, καθώς και τη θέση της

στον ευρωπαϊκό και παγκόσμιο χώρο από πολιτιστική και οικονομική άποψη .

3. Να περιγράψουν οικονομικές δραστηριότητες και άλλα θέματα που υπάχουν σε διάφορες χώρες, ώστε οι μαθητές να αποκτήσουν κριτικό πνεύμα για ανάλογες περιπτώσεις στη χώρα μας .

4. Να εξιστούν οι μαθητές στην προσεκτική παρατήρηση φωτογραφιών από χώρους γεωργικούς, κτηνοτροφικούς, βιομηχανικούς ώστε να εξέλθουν ακριβή συμπεράσματα για τις δυνατότητες των χώρων στους οποίους ευρίσκονται .

5. Να κατανοήσουν τη σημασία του υπέδαφους για την ανάπτυξη μιας χώρας και της ανθρωπότητας γενικότερα .

6. Να περιγράψουν και να ερμηνεύσουν χαρακτηριστικά γεωλογικά φαινόμενα .

B' ΔΙΑΔΕΞΗ ΥΛΗ

Εισαγωγή : Η γη ως συνόλιν οόμα . Γεωγραφικές συντεταγμένες . Διεθνής άρα. Βρηνελα του χάρτη. Σόνες της γης. Κλίμα. Θαλάσσια ρεύματα. Ωκεανόι .

Οι ήπειροι εκτός της Ευρώπης και οι πολιτικές περιοχές : Αμερική : στοιχεία φυσικής γεωγραφίας . Άλδαμα (παγετώνες , εξέλιξη του περιβάλλοντος, κοινωνία) . Καναδάς - ΗΠΑ (μεταναστευτικά ρεύματα, οικονομική ανάπτυξη, εξέλιξη του ανθρώπου στο περιβάλλον και αντίστροφα) . Μεγάλο Κόλινον του Κολοράντο . Γεωλογική ηλικία της γης . Κόρτη της Κεντρικής Αμερικής . Βραζιλία (οικονομική και πολιτική εξέλιξη) . Ο άνθρωπος του Αμαζονίου και οι σχέδες του πολιτισμού . Υπόλοιπες χώρες της νότιας Αμερικής .

Ωκεανία : στοιχεία φυσικής γεωγραφίας . Αυστραλία (οικονομική και πολιτική εξέλιξη) . Νησιά της Ωκεανίας .

Αφρική : στοιχεία γεωγραφίας . Αίγυπτος (οικονομική και πολιτική εξέλιξη) . Η σημασία του Νεόλου για την Αίγυπτο, γενικότερη οικονομική σημασία των ποταμών. Σαχάρα. Τόκοι των ερήμων. Νιγηρία (οικονομική και πολιτική εξέλιξη) . Άλλες χώρες της Αφρικής .

Ασία : στοιχεία φυσικής γεωγραφίας. Ιαπωνία (οικονομική και πολιτική εξέλιξη) . Πολιτιστικά στοιχεία. Ανατολικός. Ηράστεια. Βοστανικό της γης. Κίνα (οικονομική και πολιτική εξέλιξη) . Αραβικές χώρες της Ασίας (φυσικοί πόροι και σημασία τους στην παγκόσμια οικονομία). Κόρος (πολιτική και οικονομική εξέλιξη. Τουρκία (πολιτική και οικονομική εξέλιξη). Άλλες χώρες της Ασίας.

ΒΟΤΑΝΙΚΗ - ΖΩΟΛΟΓΙΑA' ΕΚΘΕΣΗ

Εισαγωγή του μαθήματος είναι :

1. Να κατανοήσουν οι μαθητές : α) Τα φαινόμενα της ζωής με τη μελέτη οργανικών φυτικών και ζωικών οργανισμών. β) Τη στενή σχέση των φυτών με τα ζώα, καθώς και τις σχέσεις τους με τον άνθρωπο και με τον χώρο. γ) Τη σημασία που έχουν για τις ζωικές λειτουργίες η όλη ως δομικό υλικό και περιβάλλον καθώς και οι ενεργειακές μεταβολές (επικοινωνία οργανικών ενόων , φωτοσύνθεση) κ.λ.κ.

2. Να αποκτήσουν οι μαθητές τις απαραίτητες γνώσεις για την κατανόηση πρακτικών ζητημάτων που σχετίζονται με το άμεσο φυσικό περιβάλλον του ανθρώπου καθώς και με την επέμβαση του στη φύση (βελτίωση ειδών, προστασία της φύσης κ.λ.κ)

B' ΔΙΑΔΕΞΗ ΥΛΗ

Εισαγωγή : Έννοια και περιεχόμενο των βιολογικών επιστημών.

Έννοια, περιγραφή και συστατικά του κυττάρου .

Μέρη του φυτού : Ρίζα, βλαστός, φύλλα, άνθη, καρπός, σπέρμα (να γίνει σύντομη αλλά περιεκτική ανάλυση της ανατομίας και της φυσιολογίας των φυτών, με τη χρησιμοποίηση διαφορετικού φυτού ως παραδείγματος για κάθε μέρος που μελετάται) η μελέτη π.χ. της ρίζας να γίνει με τη βοήθη, των ανθών με την καρπία κ.λ.κ) . Ουτά δικτυοκλήδονα χρωστοκλήδονα : όσπρια, αμυγδαλιά, μηλιά, αμυγδαλιά (κλήμα), εσπεριδοειδή, βαμβάκι .

Ουτά δικτυοκλήδονα συμκλήδονα : ελιά, κατόπα, καπνός .

Ουτά δικτυοκλήδονα σπύλα : βελανιδιά, τεύτλα .

Ουτά μονοκτυοκλήδονα : δημητριακά .

Ουτά γυμνοσπερμα : πεύκο, έλατο, κυκάρισι .

Ουτά κρυπτόγρια : γνήση, μύκητες και λειχήνες . Οόνη . Γενικές παρατηρήσεις και συγκρίσεις μεταξύ φανερογώνων και κρυπτογώνων .

ΖΩΟΛΟΓΙΑ

Σχέσεις μεταξύ αυτότροφων και ετερότροφων οργανισμών .

Πρωτόζωα : αμειβάλα, σόγγιοι, κοράλια, ακοίνες, ιστόι .

Σόλητες : το σκουλήκι της γης. Αρρόποδα : καρκινοειδή (πεταλός, καρόπρια) . Έντομα : μέλισσα . Κελάρια : μύδι . Σπονδυλωτά :

ματα : μυϊκό, αναπνευστικό, πεπτικό, απεκκριτικό, κυκλοφορικό, νευρικό, δέρμα, οστέες, κολλαλασισμίες). Αμφιβία : βάρκαρος (πνευμονες). Ερετά : οχιά . Πτην : όδα . Θηλαστική : γάτα (κήση , θηλασμός) .

ΦΥΣΙΚΗ ΑΓΩΓΗ

Α° ΓΥΝΗΚΟΣ ΕΚΘΕΣ

Η Φυσική Αγωγή στο γυμνάσιο έχει σκοπό τη βελτίωση του βιολογικού δυναμικού του μαθητή, την καλλιέργεια των κινητικών του κλίσεων και δυνατότητων καθώς και την ισόρροπη ψυχική, πνευματική, κοινωνική και πολιτιστική του ανάπτυξη .

Β° ΚΥΛΙΚΟΙ ΕΚΘΕΣ ΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΕΙΝΑΙ :

- 1) Η ανάπτυξη και διατήρηση της φυσικής κατάστασης του μαθητή (αερόβια ικανότητα, αναερόβια ικανότητα, μυϊκή δύναμη και αντοχή, ευλυγισία, διατήρηση του φυσιολογικού σωματικού βάρους) .
- 2) Η ανάπτυξη της μυϊκής αίσθησης και της νευρομυϊκής συναρμογής .
- 3) Η ανάπτυξη των κινητικών και των αθλητικών ικανοτήτων του μαθητή .
- 4) Η καλλιέργεια της αγάπης προς τη φύση και τις δραστηριότητες της υπαίθρου .
- 5) Η συνειδητοποίηση της ευεργετικής επίδρασης της άσκησης στον άνθρωπο και η απόκτηση της συνήθειας για άσκηση σ' όλη τη ζωή .
- 6) Η καλλιέργεια του υγιούς αθλητικού πνεύματος .
- 7) Η διδασκαλία και η διόρθωση των μορφολογικών παραμορφώσεων και των λειτουργικών ανεπαρειών .
- 8) Η ανάπτυξη των ηθικών και κοινωνικών αρετών (της πρωτοβουλίας, του θάρρους, της υπομονής, της επιμονής, της αυτοκριτικής, της τάξης, της αυτοπειθαρχίας, της συνεργασίας και του αλτρουισμού) .
- 9) Η διατήρηση των λαϊκών παραδοσιακών χορών, παιχνιδιών και αγωνισμάτων .

Γ° ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ

1) Εισαγωγή γυμναστικής με κινησιολογική βάση το σώμα

Σκοπός

Με τη γυμναστική στο Γυμνάσιο επιδιώκεται η αρμονική διδασκαλία του μαθητή και ιδιαίτερα η ανάπτυξη της ευκινησίας, της ελαστικότητας και της επιδεξιότητας του .

Περιεχόμενο διδασκαλίας

- α) Ασκήσεις των χεριών και των άκρων
- β) Ασκήσεις των σκελών και των ισχίων
- γ) Ασκήσεις του κορμού
- δ) Ασκήσεις με φορητά και σταθερά όργανα .

2) Ρυθμική αγωνιστική γυμναστική για μαθήτριες

Σκοπός

Με τη ρυθμική αγωνιστική γυμναστική στο Γυμνάσιο επιδιώκεται η ανάπτυξη της ευκαμψίας των αρθρώσεων, της ελαστικότητας των μυών, της μυϊκής αίσθησης και συναρμογής της μαθητριάς και καλλιέργειας ο ρυθμός, η αισθητική αντίληψη, η επιδεξιότητα, η εκφραστικότητα και η αυτενέργεια της .

Στη ρυθμική αγωνιστική γυμναστική που είναι μια σύνθετη μορφή της ελεύθερης γυμναστικής, χρησιμοποιούνται ταυτόχρονα μικρά φορητά όργανα, όπως μπάλες, σχοινάκια, στεφάνια, κορδέλες και κορίνες .

Περιεχόμενο διδασκαλίας

- α) Ασκήσεις με σχοινάκια
- β) Ασκήσεις με μπάλες

3) Ανόργανη Γυμναστική

Σκοπός

Με την ανόργανη γυμναστική στο γυμνάσιο επιδιώκεται η ανάπτυξη πολλών ψυχοσωματικών ικανοτήτων του μαθητή και κυρίως της συντονιστικότητας, του θάρρους, της αυτοεξιστολητικότητας, της επιδεξιότητας, της δύναμης και της μυϊκής συναρμογής .

Περιεχόμενο διδασκαλίας

- α) Αμφιβάσεις, β) περιστροφές, γ) ανατροπές, δ) γυμναστικές αναβάσεις, ε) περπάσεις εδάφους, όγκου ισορροπίας και άλματα .

4) Κλασικός αθλητισμός

Σκοπός

Με τον κλασικό αθλητισμό στο γυμνάσιο επιδιώκεται κατά κύριο λόγο η ανάπτυξη των λειτουργικών ικανοτήτων του μαθητή .

η μέση του στη βασική τεχνική των αγωνισμάτων και η προετοιμασία του για τη συμμετοχή του στους αγώνες .

Περιεχόμενο διδασκαλίας

Α. Δρόμοι

- α) Λαλός δρόμος ταχύτητας, β) δρόμος αντοχής γ) σκυταλοδρομίες, δ) δρόμος με εμπόδια .

Β. Άλματα

- α) Άλμα σε μήκος, β) άλμα σε ύψος, γ) άλμα τριγών για μαθητές, δ) άλμα επί κοντά για μαθητές .

Γ. Ρίψεις

- α) Φαιροβολία, β) σπαντισμός, γ) διασβολία, δ) σφυροβολία για μαθητές .

5) Αθλοπαιδιές

Σκοπός

Με τις αθλοπαιδιές στο γυμνάσιο επιδιώκεται κατά κύριο λόγο η ανάπτυξη της κοινωνικότητας του μαθητή, η ανάπτυξη των λειτουργικών και κινητικών ικανοτήτων του, η μέση του στη βασική τεχνική των διαφόρων παιχνιδιών, η ψυχική του και η προετοιμασία του για τη συμμετοχή του σε αγώνες .

Περιεχόμενο διδασκαλίας

- α) Καλαθοσφαίριση, β) πετοσφαίριση, γ) ποδόσφαιρο για μαθητές, δ) χειροσφαίριση .

6) Γυμναστική και ψυχιατρική παιχνιδία

Σκοπός

Με τα γυμναστικά και ψυχιατρικά παιχνίδια στο γυμνάσιο επιδιώκεται η χαρομένη προδιάθεση των μαθητών για το μάθημα, η ψυχική τους και η ομαλή πρόσβαση στη βασική τεχνική και πρακτική των συνθετικών δραστηριοτήτων .

Περιεχόμενο διδασκαλίας

Παραδοσιακά, παιδαγωγικά, ψυχιατρικά παιχνίδια καθώς και προπροσυναστικά παιχνίδια των άλλων αθλημάτων, ανάλογα και σχετικά με το γενικό σκοπό και τους στόχους του μαθήματος .

7) Καλὸν ἔργον

Σκοπός

Με την καλὸν ἔργον στο γυμνάσιο επιδιώκεται η καλλιέργεια της κοινωνικής ικανότητας του μαθητή καθώς και η ανάπτυξη του θάρρους, της θέλησης, του αυτοελέγχου, του αισθήματος αφοσίωσης, της άμυνας και του αλτρουισμού .

Περιεχόμενο διδασκαλίας

- Ασκήσεις εξοικείωσης με το νερό σε μορφή παιχνιδιού ή αγώνα
- Διδασκαλία της βασικής τεχνικής του θπτιου
- Διδασκαλία της βασικής τεχνικής του ελεύθερου
- Ασκήσεις εδραίωσης των παραπάνω στοιχείων, διάσωση μικρών αποστάσεων μέχρι 50 μ.

8) Ελληνικοί χοροί

Σκοπός

Με τους ελληνικούς παραδοσιακούς χορούς στο γυμνάσιο επιδιώκεται η διατήρηση της εθνικής μας κληρονομιάς και της ιστορικής μας συνοχής, η ανάπτυξη του ενδιαφέροντος του μαθητή για τη λαογραφία μας, η ψυχική του και η αυτοεκτίμησή του .

Περιεχόμενο διδασκαλίας

Ενότητα θεωρητική παρουσίαση του σκοπού και του περιεχομένου της λαογραφίας .

Χοροί

- Ευρτός ή καλαματιανός
- Τοπίκος ή κλέφτικος με 8, με 10 ή 12 βήματα
- Ευρτός Μακεδονίας
- Εβρυνίδα Θεσσαλίας
- Όρτα Πελάου
- Διότικος

Επίσης θα διδάσκονται και οι απλοί χοροί της περιοχής που βρίσκεται το γυμνάσιο .

9) Υπαίθριες δραστηριότητες - λοιπά αθλήματα

Σκοπός

Με τις υπαίθριες δραστηριότητες στο γυμνάσιο επιδιώκεται η επαφή του μαθητή με τη φύση, η ανάπτυξη της αγάπης του και του ενδιαφέροντος του γι' αυτόν και η σωστή αξιοποίηση και αντιμετώπιση των στοιχείων απ' αυτόν .

Περιεχόμενο διδασκαλίας

Όπου οι μορφολογικές, οι κλιματολογικές και οι τεχνολογικές συνθήκες της περιοχής του γυμνασίου το επιτρέπουν, επιδιώκεται η μέση των μαθητών στις υπαίθριες δραστηριότητες και η διδασκαλία .

σφαίρα σ' αυτούς της βασικής τεχνικής και της βασικής τακτικής των αθλημάτων της υπαίθρου .

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑ

Α' ΕΝΟΤΗΤΑ

Ενός του μαθήματος των Καλλιτεχνικών στο γυμνάσιο είναι να βοηθήσει τους μαθητές να γίνουν άτομα με ολοκληρωμένη προσωπικότητα, υπεύθυνα, συνεργάσιμα, δημιουργικά, με γνώση στην έντεχνη και λαϊκή πολιτιστική κληρονομιά, ελληνική και παγκόσμια και ικανά να διατηρήσουν την εθνική μας πολιτιστική ταυτότητα στη σύγχρονη εποχή .

Διδακτέα με το μάθημα των Καλλιτεχνικών επιδιώκεται οι μαθητές :

1. Να καταλάβουν ότι ο καθένας τους έχει πολύ αξιόλογες ικανότητες σε διάφορους τομείς των εικαστικών τεχνών .
2. Να αγαπήσουν τις εικαστικές τέχνες, επικοινωνώντας μ' αυτές .
3. Να εκτιμήσουν φαινοικά και να βρουν δημιουργικές διεξόδους μέσα από τις εικαστικές τέχνες .
4. Να γνωρίσουν τη μεγάλη πνευματική και πολιτιστική έκταση που καλύπτουν οι εικαστικές τέχνες .
5. Να έχουν τη δυνατότητα να οργανώνουν καλλιτεχνικές εκδηλώσεις στο σχολείο, ώστε η τέχνη να μπει στη σχολική και εξωσχολική ζωή τους (εκθέσεις, τοιχογραφίες, σκηνικά, διακρίση και διαμόρφωση περιβάλλοντος κτλ) .
6. Να εκτιμήσουν τη μοναδικότητα του φυσικού μας περιβάλλοντος .
7. Να αναπτύξουν πνεύμα συνεργασίας με ομαδικές εικαστικές δραστηριότητες .
8. Να ασκηθούν στην κριτική και να την τεκμηριώνουν διαλεκτικά .

Β' ΔΙΑΔΕΙΞΗ - ΨΑΗ

Στην Α' τάξη γυμνασίου διδάσκονται, εφόσον υπάρχουν οι κατάλληλες συνθήκες, ζωγραφική, σχέδιο, γλυπτική, πλαστική, χαρταετή, διακοσμητική, κατασκευές, παραγλυβόρας, κουκλοθέατρο, ψηφιδωτά, υαλογράμματα και κεραμικά .

I. Μορφές Εικαστικών Τεχνών

Στη ζωγραφική, διακοσμητική, σχέδιο μπορούν να χρησιμοποιηθούν : τέμπλες, κόλλες, μαρμαρότοι, σιμινή μελάνη, κολλή, παστέλ, στυλό διαρκούς. Τα χρώματα χρησιμοποιούνται επίθετα στρωμένα ή σαν κηλίδες δίχως σφή δόξα ή με διάφορα γραφίσματα ή με τελείες χρωματικές (κουαντινιγιάς) .

Στη γλυπτική - πλαστική μπορούν να χρησιμοποιηθούν : κηλίδες, άμμος, χαρτί με κόλλα για μάσκες ή κομμάτια, γύψος, πλαστελίνη, μαλακές πέτρες, φλοδάρες πεύκου, ακροβόλια, ζυμάρι με αλάτι και φελιζόλ. Μερικά από τα γλυπτά μπορούν και να χρωματίζονται .

Στη χαρταετή μπορούν να χρησιμοποιηθούν : λινέλαιο, σπάμπερ από χαρτόνι, μαλακές πάστες, κατέτες και απλή μορφή μεταξοτυπίας .

Στις κατασκευές οι μαθητές ασχολούνται με σκηνικά, διακοσμητικές κατασκευές, αφηρημένες κατασκευές, χρησιμοποιώντας ως υλικά : ξύλα, πλαστικά, μέταλλα, φελιζόλ, σχοινί, χαλκό, χαρτί και λοιπά ανήκοντα υλικά .

Μπορούν να χρησιμοποιηθούν και τεχνικές ή τεχνολογικές που δε συμπεριλαμβάνονται εδώ, αρκεί να μη στοιχίζουν ακριβά, να είναι ανήκοντα, να ενθουσιάζουν τα παιδιά και να είναι στους στόχους του μαθήματος .

II. Θεματολογία :

1) Τα θέματα σε όλες τις εικαστικές μορφές, που αναφέρονται πιο πάνω, πρέπει να συνδέονται από μνήμη και να ξεκινούν από κολλές αφορμές, όπως το περιβάλλον, η λογοτεχνία, η ποίηση, η ζωή, τα διεθνή θέματα, το αθρίο, το χόρε, το σήμερα . Ακόμη να έχουν ως αφορμή, κατά την κρίση των παιδιών, το όμορφο, το τραγικό, το κωμικό, το μεγαλόπρεπο, το λογικό, το παράλογο, το αυθαίρετο, το φετικό κτλ . Οι μαθητές μπορούν επίσης να εμπνεύονται από τις γιορτές, τον αθλητισμό, την ιστορία, τον τουρισμό, τη διαφήμιση και αντιδιαφήμιση, την εικονογράφηση εντύπου, την αφίσα, τη βιομηχανία, την επιστήμη, τη θρησκεία, τη λαογραφία, τις άλλες καλές τέχνες κτλ .

2) Τα θέματα μπορούν επίσης να ξεκινούν από το τυχαίο που δημιουργείται π.χ. από κηλίδες χρώματος και από διάφορες γραμμές .

3) Μπορούν να ξεκινούν ακόμη από τον ελεύθερο κήναβο (ή με τετράγωνα ή με διάφορες γραμμές) και με αφορμή αυτόν να αναπτύσσονται διάφορα θέματα γεωμετρικά, διακοσμητικά ή ελεύθερα

θερα να προσανατολίζονται σε αφηρημένες και απεικονικές συνθέσεις με αφορμή γραμμές, τυχαία σχήματα, γεωμετρικά σχήματα κτλ .

4) Ομαδικές εργασίες διαφόρων τύπων .

5) Δημιουργικοί, διακοσμητικοί ρυθμοί ανάπτυξης τους, μελέτη της δομής τους και εφαρμογές .

6) Ξένη ιστορία της τέχνης, με συγκρίσεις έργων τέχνης από διάφορες εποχές και πολιτισμούς . Προτιμούνται ελληνικοί πολιτισμοί και ελληνική λαϊκή τέχνη .

ΜΟΥΣΙΚΗ

Α' ΕΝΟΤΗΤΑ

Στόχος της διδασκαλίας μας θα είναι η εισαγωγή (μύηση) των παιδιών στον κόσμο της μουσικής και η ανάπτυξη (με θεωρητική ανάλυση, πρακτική άσκηση και ακουστικά παραδείγματα) των βασικών εννοιών και της θεωρίας της μουσικής .

Το μάθημα της μουσικής δεν αποβλέπει στη δημιουργία επαγγελματιών, αλλά στην καλλιέργεια και ευαισθητοποίηση του νέου ανθρώπου στο χώρο της μουσικής και τον εφοδιασμό του με τα μέσα που θα τον βοηθήσουν να την κατανοήσει και να εκφράζεται μέσα απ' αυτή και μ' αυτή .

Β' ΔΙΑΔΕΙΞΗ - ΨΑΗ

ΒΑΣΙΚΕΣ ΕΝΝΟΙΕΣ - ΘΕΩΡΙΑ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Ένταξη της Μουσικής στον ανθρώπινο πολιτισμό

Το φαινόμενο της μουσικής στην πανανθρώπινη ιστορία . Όσοι οι αξίες του πολιτισμού ανταποκρίνονται στις ιδιότητες και στις ανάγκες του ανθρώπου, η αξία της επιστήμης στη δόξα για την αλήθεια, (που μπορεί να εξακριβωθεί με την παρατήρηση, το πείραμα ή το μαθηματικό λογισμό), τη φιλοσοφία και η θρησκεία στη δόξα του ανθρώπου για τη μεταφυσική αλήθεια, ή οι επιστήμες του δικαίου για τις σχέσεις που διέκονουν τους ανθρώπους, έτσι και η αξία της τέχνης ανταποκρίνεται στη δόξα του ανθρώπου για το ωραίο .

Η κάθε τέχνη έχει το υλικό με το οποίο εκφράζεται (ανθρώπινο σώμα, λέξεις, χρώματα, κηλίδες, πέτρα, μέταλλα κτλ) και ο άνθρωπος τις αισθήσεις του για να την προσλαμβάνει και να την αντιλαμβάνεται και την καρδιά, τη διάνοια, την ψυχή και το πνεύμα του για να τη χαίρεται . Η μουσική έχει σαν αντικείμενο επεξεργασίας και μέσο έκφρασης τον ήχο . Ο άνθρωπος έχει σαν ελπίδα για την αντίληψη του ήχου την ακοή .

Εκδοχή (ακρόαση) τέχνη και η κοινωνική χρήση της . Ακροάσεις και παραδείγματα από μουσικές που δίδονται τη συμμετοχή της μουσικής στη ζωή του ανθρώπου (μοιρολόι, εγκλησία, γλέντι, δουλειά) .

Αξία και σημασία της μουσικής . Ο λειτουργικός της ρόλος . Όλη την ιστορία του ανθρώπου όχι μόνο ως πολιτιστική διασκέδαση των ευτυχισμένων και των ευχαριστημένων, αλλά και ως κατάφυγη του κουρασμένου, του πονεμένου, του οδυνώμενου, του " μόνου " ανθρώπου .

Ιδιότητες του ήχου

α) Ήχος, β) ένταση, γ) χροιά, δ) διάρκεια, ε) έκφραση - άδρωση, στ) συγχορδία .

Η ακοή και η ακουστική αντιληπτικότητα του ανθρώπινου εγκεφάλου .

Ιδιότητες του ήχου και ο τρόπος της χρήσης του ήχου από τον άνθρωπο . Σ' αυτό το κεφάλαιο θα βοηθήσει πολύ η ακρόαση πολλών παραδειγμάτων για κάθε μια από τις ιδιότητες του ήχου . Ασκήσεις για τη διάκριση της διάρκειας ήχου, χροιάς, έντασης κτλ .

Ακροάσεις και παραδείγματα με συγχορδίες μεμονωμένων ήχων ή ηχητικών φαινομένων (π.χ. ήχος κύματος με θαλασσοπούλα, ήχος ανέμου με μαρινά βελδίσματα, γαυγίσματα και ανθρώπινες ομιλίες - όλα αυτά ταυτόχρονα ώστε να καταδειχθεί η ικανότητα της ακοής να ξεχωρίζει κάθε ήχο, αλλά και να παρακολουθεί την αλληλεπίδραση που διαγράφει) .

Πώς αξιοποιεί η μουσική τις ιδιότητες του ήχου

Από τη διαφοροποίηση των υφών έχει την παράμετρο της μελωδίας .

Από τη διαφοροποίηση των εντάσεων τη δυναμική .

Από τη διαφοροποίηση των διάρκειών, σε συνδυασμό με την έννοια του τονισμού το φαινόμενο του ρυθμού .

Οι διαφοροποιήσεις της χροιάς δικαιολογούν τα χιλιάδες ηχοχρώματα των μουσικών οργάνων .

Οι διαφορετικοί τρόποι εκτέλεσης του ήχου - τον πλοστό και την ποιότητα της έκφρασης . Και η δυνατότητα των συγχορδίων επιτρέπει τους αναρθρωμένους συνδυασμούς της πολυφωνίας και της αρμονίας .

Ιστορική αναδρομή στην εξέλιξη των μουσικών παραμέτρων (σε ποιες ιστορικές περιόδους συνειδητοποιήθηκαν), π.χ. η αξιοποίηση της δυναμικής κατά την κλασική περίοδο της μουσικής, ή η τέχνη της ενόρχησης

τρησης και η ποιικιλία των ηχοχρωμάτων κατά την τελευταία περίοδο του ρομαντισμού και στις εθνικές σχολές κ.ο.κ.

Μόζεις για τις αστάθμητες και ανεξελεημένες δοξασίες ή ιδιότητες της μουσικής κατά το παρελθόν και σήμερα* όπως οι θεωρίες περί θόους και ήθους, η χρήση της μουσικής στις τελετουργίες ή τη θεραπευτική και σήμερα υπάρχει ο τομέας της μουσικοθεραπείας- η έννοια του συμβολισμού, ο ρόλος των μαθηματικών, της ψυχολογίας και της πρόκλησης ποικίλων συναισθημάτων και αντιδράσεων (χαρά, λύπη, ενστασιασμός κτλ.).

Βασικές έννοιες της μουσικής μορφολογίας και δομής

Ανάλυση του φαινομένου και του προβλήματος της δομής της μουσικής. Εξήγηση με ακουστικά παραδείγματα των εννοιών: μοτίβο, θέμα, μεγαλύτερες μορφολογικές ενότητες* σημάσια της πυκνότητας, της δύναμης μιας μουσικής, που από τα πρώτα της στοιχεία επιμερίζεται και προδιαγράφει την ολοκλήρωσή της σε μια μικρή ή μεγαλύτερη φόρμα. Προσπάθεια συνειδητοποίησης και ευαισθητοποίησης του παιδιού στο ρόλο της σιωπής στη μουσική (σημάσια της σιωπής. Είηως η μουσική φέρεται μέσω των ήχων και δεν είναι οι ήχοι οι ήχοι! Είηως είναι η Τέχνη της σιωπής!).

Προσπάθεια ορισμού της μουσικής. (Οα ξεκινάει με μια διδασκαλία πνευματική και ποιητική, επιχειρώντας να δώσει τις βαθύτερες και ουσιαστικότερες προεκτάσεις της Τέχνης της Μουσικής και να καταλήξει σ'έναν ορισμό πολύ απλό, που αναγκαστικά θα περιορίζεται σε μια

λίγη συμβολιστική διατύπωση).

II παράμετρος του θόους του ήχου I

Ανάλυση της έννοιας του θόους του ήχου- της συχνότητας (HERTZ).

Ακουστική περιοχή.

Υπερήχοι και υποήχοι.

Ακουστικά παραδείγματα, που να εξηγούν και να κάνουν γνώριμες τις ακουστικές περιοχές.

Ανάλυση των όρων: οκτάβα, διδαστήμα, μικροδιδαστήμα, τόνος, ημιτόνιο.

Παλμογράφος-συχνόμετρο (επίδειξη στην τάξη αν είναι δυνατόν).

II παράμετρος του θόους του ήχου II

Ημερογραφία της παραμέτρου του θόους.

Πληροφορίες για την εξέλιξη της μουσικής γραφής και για την κατάληξή της στο πεντάγραμμο.

Ο ρόλος των κλειδιών και των βοηθητικών γραμμών.

Ονοματοθεσία των φθόγγων. Πληροφορίες για τη χρήση των γραμμών του αλφαριθμητικού για τον έδιο σιστό.

Η ονοματοθεσία της Ευζαντινής μουσικής.

Προσπάθεια ανάλυσης από το πεντάγραμμο.

II παράμετρος του θόους του ήχου III

Τρόποι (MODES) κλιμακωτές λαών εποχών (ασκήσεις σχηματισμού κλιμακωτών με διάφορα αντιστρέφοντα π.χ. ποτήρια με νερό).

Αρχαίες ελληνικές, βυζαντινές και μεσαιωνικές κλιμακωτές. Οι πεντάφθογγες κλιμακωτές της Άπω Ανατολής και της Ισπανίας.

Ασκήσεις πάνω σε διάφορα τραγούδια, λαϊκά ελληνικά ή ξένα, που να είναι βασισμένα σε τρόπους.

II παράμετρος του θόους του ήχου IV

Μέζονες και ελδσσονες τρόποι στην Ευρωπαϊκή μουσική.

Ιστορική τοποθέτηση του φαινομένου της τονικότητας.

Στοιχεία για το χαρακτήρα του κάθε τρόπου.

Η διαδοχή των διαστημάτων στη μέζονα και στην ελδσσονα κλιμακωτή. Ασκήσεις που να διευκολύνουν την αναγνώριση διαφορετικών τρόπων (ακουστικά παραδείγματα από τους δύο τρόπους).

Εξήγηση της μετέθεσης της ζώας μορφής κλιμακωτής σε διάφορα τονικά όψη π.χ. υπό ματζόρε, σε ματζόρε, με ματζόρε κτλ.

Ρυθμός I

Προσπάθεια συνειδητοποίησης της έννοιας του ρυθμού (να αποφευχθούν δυσνόητοι ορισμοί).

Συμπληρωματικές γήινοι, ζωικοί, ανθρώπινοι ρυθμοί, βιορρυθμοί, ρυθμοί της δούλειας.

Διακρίση της έννοιας του ρυθμού ανάμεσα στις τέχνες του λόγου, της κίνησης και της Μουσικής, όπου ο ρυθμός αναφέρεται στη διδασκαλία του χρόνου και στις εικαστικές τέχνες, όπου ο ρυθμός αναφέρεται στη διδασκαλία του χώρου.

Οπτικά και ακουστικά παραδείγματα ρυθμών από τον κόσμο του χρόνου, της ημέρας και από το χώρο των εικαστικών τεχνών, της ποίησης, της μουσικής κτλ.

Ρυθμός II

Μέτρο

Ποιητικά μέτρα (προσδιακτά, τονικά). Μουσικά μέτρα: απλά, (διμερή, τριμερή), σύνθετα και μικρά.

Ακουστικά παραδείγματα.

Ασκήσεις με απλά κρουστά ή με παλαμνία για την αναγνώριση και εκτέλεση απλών, σύνθετων και μικτών μέτρων.

Ειδικότερη έμφαση στα ελληνικά μέτρα. Συσχετισμός των αρχαίων ελληνικών ποιητικών μέτρων με τα σύγχρονα μουσικά μέτρα.

Οδός - Άρση. Σύντομη εξήγηση του φαινομένου της συγκοπής και του αντιχρονισμού. (Αποφυγή των στρεφών ρυθμικών σχημάτων).

Μουσική σημειογραφία

Σύντομη αναφορά στην Αρχαία Ελληνική και Βυζαντινή σημειογραφία, με αντιπαράθεση προς την Ευρωπαϊκή.

Προσπάθεια μουσικής ανάλυσης με την παρμέτρο του θόους και της διάρκειας ταυτόχρονα.

Δυναμική

II μέτρηση της έντασης (ντεσιμπέλ).

II Ευρωπαϊκή μουσική σημειογραφία και ορολογία για τα επίπεδα της δυναμικής.

Ο ρόλος της δυναμικής στη μουσική των διάφορων εποχών (π.χ. μεσαιώνα, μπαρόκ, κλασική περίοδος, σημερινή εποχή).

Απόπειρες εκτέλεσης σύντομων μουσικών κομματιών με την προσθήκη της τρίτης παραμέτρου, της δυναμικής. (στα στοιχεία του θόους και της διάρκειας να προστεθεί εκείνο της έντασης σε διάφορα επίπεδα).

Έκφραση - Αρμονία

Παραδείγματα α)μεμονωμένων ήχων σε διαφορετική εκτέλεση (στατικό, μαρκάτο, σφορτσάτο, λεγιάτο κτλ), β)σε μεγαλύτερες μουσικές ενότητες με διαφορετικό τρόπο ερμηνείας (μαεστόζο, εσπρεσζό κτλ), θα ασχοληθούμε σκόνη και με τις πιο εξεζητημένες απόπειρες πρωτοτυπίας στην παραγωγή και την εκφορά του ήχου από ανθρώπινες φωνές ή όργανα. (Ασκήσεις μουσικής ανάλυσης στις οποίες εκτός από τη μελωδία, το ρυθμό και τη δυναμική θα προστεθεί και ο παρόντας της έκφρασης.)

Χροιά I

Ηχώχρωμα - αρμονικές - παλμογράφος - ανάλυση του ήχου κτλ.

Πώς διαμορφώνεται η χροιά του ήχου (ακουστικά παραδείγματα από το κασετόφωνο).

Ζωντανή χρήση φληττών ή άλλων συσκευών διαμόρφωσης του ήχου αλλά και μόνο (αν το προηγούμενο δεν είναι δυνατό), ακουστικά παραδείγματα επιμέτρησης στη διαμόρφωση ηχοχρώματος.

Περιγραφή των συντελεστών του ηχοχρώματος: ο ρόλος του ηχογόνου υλικού, του ηχείου, του χώρου και του τρόπου της παραγωγής του ήχου στη διαμόρφωση του ηχοχρώματος.

Ακουστικά παραδείγματα: ήχοι που περιβάλλουν τον άνθρωπο από τη φύση, την τεχνολογία, τα μουσικά όργανα και τις ανθρώπινες φωνές.

Χροιά II

Μουσικά όργανα < ελδία.

Ιστορική, γεωγραφική ανασκόπηση (δηλ. όργανα χωρών κατά εποχές).

Ακουστικά παραδείγματα διαφόρων ειδών εγχόρων, πνευστών και κρουστών οργάνων με ποικίλα ηχοχρώματα.

Χροιά III

Τυπική συμφωνική ορχήστρα.

II δημιουργία και η εξέλιξη της στη δυτική μουσική. Παράθεση παραδείγμάτων που θα βοηθήσουν στο να είναι αναγνωρίσιμη η χροιά του κάθε οργάνου, για να δοθεί τις δυνατότητες που έχει, χωρίς να επιμελνουμε καθόλου σε τεχνικές λεπτομέρειες.

Ο ρόλος των εγχόρων της ορχήστρας: α)μεμονωμένων (να ακουστούν οι εκτάσεις του βιολιού, της βιόλας, του βιολοντσέλου και του κοντραμπάσου και οι τρόποι που μπορούν να παιχτούν-με δοξάρι, πιτσιλίκτο, σουρντίνο κ.τ.λ.).

Παραδείγματα από έργα για 3010 βιολι, βιολοντσέλο κτλ. καθώς και από κοντραμπά.

β)Συνθέτων στο σώμα της ορχήστρας (π.χ. να ακουστεί το σώμα των βιολιών, των βιολοντσέλων κτλ.).

Χροιά IV

Πνευστά

Σόλιν

Σόλιν

Ακουστικά παραδείγματα με όργανα μεμονωμένα αλλά και ενταγμένα μέσα στην ορχήστρα.

Χροιά V

Κρουστά

Κατηγορίες κρουστών: α)αυτά που μπορούν να αποδώσουν μια μελωδία, β)αυτά που είναι προορισμένα μόνο για την εκτέλεση ενός ρυθμού μ'ένα ορισμένο ηχοχρώμα.

Μικρή επέκταση στα ποικίλα κρουστά μιας σύγχρονης ορχήστρας - δένει από τα κρουστά της Αφρικής και της Α. Αμερικής.

Ακουστικά παραδείγματα κρουστών μεμονωμένων αλλά και μέσα στην ορχήστρα.

Χροιά VI

Παγκροφόρα όργανα.
Έμφαση στο πιδνό.

Στοιχεία για το εκκλησιαστικό όργανο, το ταξίμαλο, το πιδνό καθώς και για την εξέλιξή τους με παραδείγματα από την τερδσία μουσική φιλολογοίαν έχει γραφεί γι' αυτό τα όργανα. (Παραδείγματα ελκυστικά για τα παιδιά που θα συντελέσουν στο να γνωρίσουν έργα από διάφορες εποχές, ή μουσικές μορφές που είναι συνδεδεμένες μ' αυτά όπως σπουδές, νυκτερινό, κρελούδια, σόντες κτλ.).

Χροιά VII

Κιόδρα

Εξόντομα ιστορικά στοιχεία για το λαότο και τη δυτική κιόδρα. Κομμάτια από τη φιλολογία αυτών των οργάνων από την εποχή των τροβαδούρων μέχρι σήμερα. Προσεγμένη επιλογή αριστουργηματικών έργων από το ρεπερτόριο αυτών των οργάνων, θα έχει σκοπό να ενημερώσει τα παιδιά ότι τα όργανα αυτά δεν χρησιμοποιούνται μόνο για την ελαφρό μουσική, αλλά και για την έντεχνη, με τον τρόπο που ανέδειξαν οι μεγάλοι ερμηνευτές τους (JULIO BRIN, A. DIAS, ALDEE SGOVIA κτλ.).

Χροιά VIII

Ανθρώπινες φωνές.

Τυπικά είδη φωνών, εκφραστικές δυνατότητες της φωνής. Παραδείγματα από μεμονωμένες φωνές απ' όλη τη μουσική φιλολογία-μουσική τροβαδούρων ή λαϊκών τραγουδιστών από άλλους πολιτισμούς.
Οι τυπικές φωνές των SOPRANO, ALTO, TENOR, BASS.
Άλλες φωνητικές ασκήσεις με αποτέλεσμα καθαρό μουσικό για την κατάρτιση της διαφορετικής χροιάς των φωνών.
Διδασκόμενες φωνές του αιδνα. (Μουσικά παραδείγματα από Καρόσο, Τίμα Σουμπί, Άρμπτρονγκ, Κλάις, Χέφλιγκερ, Πιτισίδου κτλ.).

Χροιά IX

Ελληνικά μουσικά όργανα.

Εξόντομα αναφορά στα όργανα της ελληνικής μουσικής παράδοσης. Δύο λόγια για τη μεγάλη ποικιλία οργάνων κατά περιοχές και προπαντός χαρακτηριστικά σχοδόμα και προβολή των σχημάτων τους.

Ενώνηση I

Πολυφωνία - αντίστιξη - αρμονία.

Ενώνηση σημείων ή ηχητικών όργων και φαινομένων.
Εξέλιξη του φαινομένου της συνήχησης από το όργανο στη σημερινή αρμονία της ατονικής μουσικής.

Ασκήσεις, απόπειρες απλής εκτέλεσης πολυφωνικής μουσικής μέσα από έναν εύκολο κανόνα, ή ομοφωνικής αρμονικής μουσικής μ' ένα τραγούδι.

Ανέγνωση γραφικής καρτιτοδίας.
Καθοδηγούμενος αυτοσχδιασμός.

Ενώνηση II

Είδη διαστημάτων (γενικές κατηγορίες χωρίς ειδικές λεπτομέρειες). Ονόματα βαθμικών κλίμακας, δεσπόζοντες φθόγγοι, συγχορδίες (δίδυμες, τρίγωνα, τετράφωνα).

Οι τρεις βασικές συγχορδίες της τυπικής ευρωπαϊκής μουσικής, (τονική, δεσπόζουσα, υποδεσπόζουσα).

Ο εμπλουτισμός της αρμονικής γλώσσας (με δευτερευουσες συγχορδίες, διαβατικούς φθόγγους, καθυστέρησεις, μετατροπές κτλ.).

Ενώνηση III

Ο καθοριστικός ρόλος του παράγοντα της συνήχησης στη διαμόρφωση του ήφους της μουσικής ήδης εποχής.

Ισοκράτημα. Ισοκρατηματικές μουσικές.

Παραδείγματα από μουσικές διαφόρων λαών και ιδιαίτερη έμφαση στο ρυζαντινό μέλος με ισοκράτημα.

Διαφοροποίηση ανάμεσα στην πολυφωνική, μονοφωνική και ομοφωνική μουσική.

Εφαρμογές πάνω στο σύνολο της θεωρίας

Γενικές σκέψεις, επαναλήψεις, από τη θέση της σφαιρικής και ολοκληρωμένης εποπτικής γνώσης του μαθητή που μόνο πέρα του δίνει την δυνατότητα να κατανοήσει τα επιμέρους.

ΟΙΚΙΑΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑA' ΤΥΠΙΚΟΣ ΣΚΟΠΟΣ

Επειδή η Οικιακή Οικονομία είναι η επιστήμη που αξιοποιεί, αναπτύσσει και οργανώνει τις ανθρώπινες ικανότητες και τα υλικά αγαθά για τη σημερινή και την κατοπινή ευημερία του ατόμου, της οικογένειας, της Κοινότητας και των κοινωνικών ιδρυμάτων, γι' αυτό γίνεται μελέτη και έρευνα στις επιστήμες και τέχνες που αναφέρονται σ' όλους

τους τομείς και τις αλληλεπιδράσεις της οικογενειακής ζωής με το φυσικό, οικονομικό και κοινωνικό περιβάλλον του ανθρώπου.

Άρα, σκοπός της Οικιακής Οικονομίας είναι η βελτίωση των όρων διαβίωσης του ανθρώπου, ως ατόμου, ως μέλους μιας οικογένειας και ως μέλους διαφόρων ομάδων, για να εξυψωθεί το βιοτικό επίπεδο της κοινωνίας ανάλογα με τις νέες συνθήκες που επικρατούν και τις μεγάλες αλλαγές που συντελούνται, προμηνύματα ενός καινοεργίου αιδνα.

B' ΕΙΔΙΚΟΣ ΣΚΟΠΟΣ

Το μάθημα της Οικιακής Οικονομίας στην Α' τάξη γυμνασίου έχει δύο σημαντικούς σκοπούς:

α. Ο πρώτος σκοπός είναι να δώσει στο μαθητή τα εφόδια που του χρειάζονται για να γίνει άτομο υπεύθυνο, ανεξάρτητο και αυτοδύναμο. Για να μπορεί να καλλιεργήσει έτσι την προσωπικότητά του, πρέπει πρώτα να γνωρίσει τον εαυτό του και τις ανάγκες του, να μάθει να φροντίζει το σώμα του, να καλλιεργεί το πνεύμα του και να βρίσκει ηρεμία και άνεση μέσα στα πλαίσια των δυνατοτήτων του, ώστε να πετύχει μια καλύτερη ζωή.

β. Ο δεύτερος σκοπός είναι η κοινωνικοποίηση του μαθητή, για να βρει τη θέση μέσα στο περιβάλλον του (οικογένεια, σχολείο, κοινότητα) και να βρει τρόπους για τη συνεχή βελτίωσή της.

Γ' ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΨΑΗ

I. Το άτομο και το κοινωνικό του περιβάλλον.

A. Αυτογνωσία

1. Ιδιαιτερότητα του ατόμου
2. Ανθρώπινες ανάγκες
3. Εσωτερικός και εξωτερικός κόσμος του ατόμου

B. Η θέση του ατόμου στην οικογένεια

1. Η ζωή στην οικογένεια (δικαιώματα και υποχρεώσεις)
2. Επικοινωνία και σχέσεις με τα άλλα μέλη.

Γ. Η θέση του ατόμου στην Κοινότητα

1. Σχολείο - Καθηγητές - Συμμαθητές
2. Γείτονες - Φίλοι
3. Άδεις ατομικών και ομαδικών προλημμάτων από το παίδ.

II. ΕνδυσμιαA. Η ενδυσμια και η προσωπικότητα του ατόμου

1. Εμφάνιση
2. Προγραμματισμός αναγκών για υγιεινή και άνετη ενδυσμια.

B. Βασικές γνώσεις

1. Υφαντικές ίνες και υφάσματα
2. Ιδιότητες

Γ. Κριτήρια για την αγορά ενδυμμάτων

1. Ετικέτες και σμβόλα
2. Συμπεριφορά

Γνώσεις και κριτήρια απαραίτητα για τη σωστή επιλογή και αγορά της ενδυμσίας και των συμπληρωμάτων της. Αναφορά στην ισχύουσα νομοθεσία και στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του καταναλωτή.

Δ. Φροντίδα για τη διατήρηση των ενδυμμάτων

1. Καθαρισμός και σιδερέμα
2. Ψάγμα (καθημερινό, επάχια)
3. Επιδιορθώσεις

III. Περιβάλλον και ΚατοικίαA. Το φυσικό Περιβάλλον

1. Η σημασία του περιβάλλοντος και επίδραση του ανθρώπου σ' αυτό
2. Προστασία του περιβάλλοντος (Αναγκαιότητα και μέτρα)

B. Κατοικία ένα μέρος του Κοινωνικού Περιβάλλοντος.

1. Εναρμόνιση τ κατοικίας με το περιβάλλον
2. Διαρρύθμιση των χώρων της κατοικίας.
3. Άνεση, ασφάλεια και υγεία στην κατοικία
4. Οργάνωση ατομικού διαμετρου

IV. ΔιατροφήA. Διατροφή και Υγεία

1. Αναγκαιότητα της καλής διατροφής
2. Οδηγίες για τη σωστή διατροφή
3. Σχέση διατροφής και βάρους

B. Παρασκευή τροφής

1. Συνταγές, σκεπή και εργαλεία
2. Χρησιμοποίηση συνταγών
3. Τρόποι παρασκευής γευμάτων
4. Εξοβρίσμα και συμπεριφορά.

ΣΧΟΛΙΚΟΣ ΚΑΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΣ ΠΡΟΞΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΣ (ΣΠ)ΣΤΟΙΧΑ ΚΑΤΑ ΕΚΘΕΤΑ

1η Ενότητα: Να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις για μια πρώτη

γνωριμία μεταξύ του μαθητή και των μαθητών που βρίσκονται στο στάδιο της μετάβασης σε νέα εκπαιδευτική βαθμίδα.

- 2η Ενότητα: Να καταλάβει ο μαθητής τη συνεργασία και την αλληλεξάρτηση ανάμεσα στα μέλη του κοινωνικού συνόλου.
- 3η Ενότητα: Να καταλάβει ο μαθητής τη σκοπιμότητα της κατανόησης των εργασιών για να λειτουργήσει μια κοινωνία.
- 4η Ενότητα: Να καταλάβει ο μαθητής τις ανάγκες που εξυπηρετούνται από τις διάφορες ασχολίες τόσο μέσα στην οικογένεια όσο και στο ευρύτερο κοινωνικό σύνολο.
- 5η Ενότητα: Να βρεθεί ο μαθητής σε μια κατάσταση ομαδικής δραστηριότητας όπου έχει επιφορτιστεί με ένα συγκεκριμένο καθήκον.
- 6η Ενότητα: Να καταλάβει ο μαθητής ότι οι άνθρωποι μπορεί να αισθάνονται και να αντιδρούν με διαφορετικούς τρόπους σε ίδιες καταστάσεις.
- 7η Ενότητα: Να καταλάβει ο μαθητής ότι υπάρχουν διαφορές απόψεων ανάμεσα στα άτομα. Να μάθει να διατυπώνει τις απόψεις του και να ακούει τις απόψεις των άλλων.
- 8η Ενότητα: Να καταλάβει ο μαθητής τι είναι απόφαση.
- 9η Ενότητα: Να καταλάβει ο μαθητής:
- α) τις ποικίλες τρόπους αποφασίζει κανείς.
 - β) πόσο συμμετέχει στις αποφάσεις για ό,τι τον αφορά.
- Άρθρο 3

Β' ΤΑΞΗ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

Ο σκοπός και η διδακτέα όλη των διδασκόμενων μαθημάτων στη Β' τάξη ημερήσιου γυμνασίου ορίζεται αναλυτικά κατά μάθημα ως εξής:

ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑ

Α' ΛΟΓΟΙ

Σκοπός του μαθήματος των Ορθογραφικών στη Β' τάξη γυμνασίου είναι να παρουσιάσει στους μαθητές τη σημασία του προσώπου του Χριστού, συνδέοντας παντός το πρόσωπο με την αποστολή του, δηλ. τον ερχομό του καινούργιου κόσμου της αλήθειας και της αγάπης του Θεού για τους ανθρώπους.

Έτσι οι μαθητές μπορούν να προσεγγίσουν τον Ιησού Χριστό πάντοτε σε σχέση με το ανακαινιστικό του έργο για την ανθρωπότητα και για τους λαούς.

Β' ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΑΙ Ο ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΤΕΛΕΣΤΗ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΚΑΘΟΡΙΣΤΗ ΤΟ ΠΟΙΗΜΑ ΤΗΣ. (Προ Χριστού και μετά Χριστόν. Το παλιό και το νέο σε σχέση με την Παλαιά Διαθήκη και τις ηθικές πνευματικές αντιλήψεις του ελληνιστικού κόσμου).
2. ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΟΡΡΩΜΑΙΚΟΥ ΚΟΣΜΟΥ. (Ενότητα στη διοίκηση, την οικονομία, γλώσσα-συγκοινωνία, ασφάλεια στα ταξίδια, διακίνηση ιδεών-διαφορές ηθών-κοινωνική ανισότητα. Το στωϊκό - κυνικό κίνημα για ενότητα).
3. ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΙΜΕΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΟΡΡΩΜΑΙΚΟΥ ΚΟΣΜΟΥ. (Σωτηρία - λυσωτηριακές θρησκείες - "Ευαγγέλιο" της Πιρίνης - Επίσημες τελετές και θρησκεία των απλών ανθρώπων - μαγεία, μαντεία, δεισιδαιμονίες, θαυματουργοί, συγκρητισμός).
4. ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΤΕΤΙΝΟΥΝ ΣΤΗΝ ΑΡΙΣΤΗΝ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ. (Το απαισιόδοξο μήνυμα του Γνωστικισμού για φυγή από τον κόσμο, η απείθεια των Επαίων, φιλοσοφική διδασκαλία και ροπή προς το υπερβατικό - περσικά ανάπτυξη της δαιμονολογίας-χαρακούς του Θεού από την ιστορία και ό,τι υλικό, πόλεμος μεταξύ σαματικού και πνευματικού).
5. Η ΚΑΛΗΝ ΔΙΔΑΧΗ ΓΙΑ ΤΟ ΧΡΙΣΤΟ. (Τα Ευαγγέλια δεν είναι βιογραφίες όπως και τα άλλα κείμενα της Κ.Δ., δίνουν με ιστορικά στοιχεία το νόημα του Χριστού για την κρίση της Εκκλησίας και τη σωτηρία - Ιστορία και θεολογία στη Βυζαντινή).
6. ΤΟ ΤΕΤΡΑΠΡΩΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ. (Το ίδιο φως από τετραπρόσωπο πρόσωπο: Το ιδανικό χρώμα της ειρήνης του Ιησού στο Ικτάλο, στο Ιέρμο, στο Λουκά και στον Ιωάννη).

ΚΕΦ. Α' - Ο ΜΕΣΣΙΑΣ ΠΗΘΟΥΣ ΕΓΚΑΤΙΣΤΑΙ ΤΟΝ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΚΟΣΜΟ

7. Η ΑΝΑΓΓΕΛΙΑ ΤΟΥ ΕΡΧΟΜΕΝΟΥ ΤΟΥ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΣΤΗ ΘΕΟΤΟΚΟ. (Οι "αποκαταδοκόντες" το Μεσσία "πυρρός" του Ισραήλ - Η Θεοτόκος εκπαιδευτής του λαού του Θεού δέχεται τον ευαγγελισμό και τη μεγάλη ευθύνη εισόδου μέσω αυτής του Μεσσία στην Ιστορία, που την μεταμορφώνει με την προσωπικότητά του, αλλά και δια των παθημάτων του).
8. Η ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΟΥ ΜΕΣΣΙΑ. (Οι δύο Ευαγγελιστές διηγήσεις-κλήσεις του λαού και του κόσμου, Εμμανουήλ - Οι εχθροί ή ανταγωνιστές του Μεσσία κυριαρχούνται αμέσως με την είσοδό του στον κόσμο - οι αρχές των Εθνών (Μάγοι) προσκυνούν την παρθενική Εκκλησία του - τα περιστάσεις της γέννησης του Μεσσία προαναγγέλλουν το σταυρικό του τέλος).
9. Ο ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ ΠΡΟΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΦΗΤΙΚΗ ΛΟΓΟΙ. (Το κίνημα στην

Παλαιστίνη και το κέντρο του Ιωάννη-Εβραίου του με τις κατεστημένες πολιτικές και θρησκευτικές αρχές - Οι πρώτες παταλίες του Χριστιανικού κινήματος φθάνουν στο περιβάλλον του Ιωάννη, ο οποίος τις υποστηρίζει: "Εμάρτυρησε" περί του Ιησού-Μεσσία μαθητών του, πριν και μετά τον τραγικό του θάνατο, πήρε άλλη σέση απέναντι στον Ιησού και μετά απέναντι στην Εκκλησία).

10. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΟΥ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΣΤΗ ΒΑΠΤΙΣΜΗ. (Το κέρασμα του Ιωάννη από τον Αρχηγό του νέου λαού του Θεού προς τη "γη της επαγγελίας" - Το νόημα της σωτηρίας φωνής: "Βασιλεύς", αλλά και "πύργος δόξης" - Άλλο βασικό χαρακτηριστικό της Θεοφάνειας είναι το Πνεύμα που συνοδεύει το νέο βασιλιά στο έργο του).
11. ΤΙ ΕΙΛΟΥΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ; ΟΙ ΠΕΙΡΑΣΜΟΙ. (Αντιπροσέωση του αναμενόμενου από τους Ιουδαίους και γενικότερα από τους ανθρώπους Σωτήρα: Εγγυητή της αυτοσυντήρησης, της κυριαρχίας του υπερβατικού στη λήση των προβλημάτων του ανθρώπου, εξουσία στη αυτοκρατορία προς το δίδιο των ανθρώπων, που αναγράφει τις ανθρωπίνες υλικές ανάγκες, αλλά και τη λαχτήρα του ανθρώπου για ελευθερία, αξιοπρέπεια, αυτο-εξουσία μέσα στην αγάπη-αναφορά στον ιεροελευθεριστή του Ητοστογίγρο).
12. ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΣΤΗ ΝΑΖΑΡΕΤ. (Το Πνεύμα των Προφητών είναι στον Ιησού - Τα γνωρίσματα της αποστολής του Μεσσία - η σύγκρουση με την εθνικοθρησκευτική ιδεολογία. Το σέση-δαλο του κλειμένου Μεσσία - οι περσιώτες του θέλουν να τον σκοτώσουν).

ΚΕΦ. Β' - Ο ΙΗΣΟΥΣ ΔΕΙΧΝΕΙ ΜΕ ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΤΟΝ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΚΟΣΜΟ

13. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΚΑΤΑΛΥΕΙ ΤΗΝ ΑΝΤΙΘΕΣΗ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΥΤΑΡΕΙΑΣ

(Ο δαιμονισμένος στη Γόσσα, η διδασκαλία του εγώ, η αποκοπή από την κοινωνία - η εκκελευστική δύναμη του Ιησού και του Χριστιανισμού από το παρολγό και δαιμονικό - η αντίθεση των κατόχων - ο θεραπευμένος γίνεται αποστολός ανάμεσα σε εθνικούς).

14. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΒΑΠΤΙΖΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΔΩΚΗΛΙΑ. (Η θεραπεία του πνευματικού της Καπερναούμ - σύγκρουση με το περιβάλλον-σέση φυσικός και ηθικός κόσμος - το σέση είναι παρόμοιο που δείχνει τι είναι ο νέος κόσμος του Θεού).

15. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΔΙΧΝΕΙ ΤΟ ΣΚΟΤΟΣ ΚΑΙ ΔΙΝΕΙ ΤΟ ΛΑΜΒΙΝΟ ΕΣΕ.

(Θεραπεία του "επ' γεννητής τυφλού" - οι τυφλοί βλέπουν ενώ οι ανοιχτο-μύτηδες σκόπευαν τυφλοί - Ο Ιησός ως φως-απόφαση του κόσμου - η φανταστική των δειλών και το θάρος εμείνου που είδε το πνευματικό φως).

16. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΔΕΙΧΝΕΙ ΜΕ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ ΘΑ ΑΝΑΓΙΝΤΕΙ.

(Η αντίθεση της κήρης του Ιακέρου, του γιού της χήρας και του λαζάρου - ο θάνατος δεν έχει θέση στον καινούριο κόσμο του Θεού - η ποιότητα της ζωής υπερνικάει τη φθορά της ζωής: "Εγώ είμαι η ανάστασις και η ζωή").

17. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΚΑΤΑΛΥΕΙ ΜΕΛΑ ΕΤΟΝ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΚΟΣΜΟ ΤΗΣ ΛΑΙΚΙΑ.

(Παραβολή κλουσίου και λαζάρου - Μιλοδία επίθεσης... οι δε εμ-η-τόντες τον Κρίον ουκ ελαττωθήσονται - παρόμοιο προς το "οι κενό-ντες και δειλόντες την δικαιοσύνην". Προεκινώσις της κοινωνίας των ανθρώπων στο μεγάλο δέλενο της Βασιλείας του Θεού).

ΚΕΦ. Γ' - Ο ΙΗΣΟΥΣ ΔΙΝΕΙ ΜΕ ΤΗ ΔΙΔΑΧΚΑΛΙΑ ΤΟΥ ΤΗΝ ΕΙΚΟΝΑ ΤΟΥ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΥ ΚΟΣΜΟΥ.

18. Ο ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΑΓΑΠΗΣ. (Η παραβολή του κη-λός Σαμαρείτη - "κλήσον" είναι αυτός που έχει την ανάγκη μας, δα-χ-τα από έθνος, θρησκεία ή ιδεολογία - Κοινωνία-είναι να μπορεί κανείς να μαζέψει στη θέση του-άλλου. Αντίθετες απόψεις θρησκειών, Εσσιών και φιλοσοφών).
19. Ο ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕΙ ΟΛΟΥΣ ΛΑΛΑΚΡΕΤΑ, ΟΛΗ ΤΗΝ ΑΝΘΡΩ-ΠΟΤΗΤΑ. (α) Το "Μεγάλο Δέλενο": καλούνται όλοι, η ευγένεια όμως της πρόσκλησης δημιουργεί κάποιες υποχρεώσεις. β) Παραβολή του "σάβου": ο καινούριος κόσμος είναι ανοιχτός προ-παντός στους δούλους και χαμένους, γιατί αυτοί καταλαβαίνουν βαθειά την ανεπάρκειά τους, την ανάγκη της χάρις του Θεού και του νέου κόσμου).
20. ΕΤΟΝ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΚΟΣΜΟ ΔΕΝ ΠΑΙΖΟΥΝ ΚΑΘΟΡΙΣΤΙΚΟ ΡΟΛΟ ΤΑ ΘΥΛΑ ΚΑΙ ΟΙ ΕΘΝΟΤΗΤΕΣ. (Περικλή Μάρθα και Μάρθα: Η δούλη τύπος ισοτήρας στον θάνατο μαθήτριας του Ιησού - Η γυναίκα δεν είναι κλει-μένη μόνο για την κουζίνα - Περικλή της Σαμαρείτιδας: Μια αλλοεθνής περιθωριακή γυναίκα ιεροδούλος).
21. ΑΠΟ ΠΟΙΟΥΣ ΑΝΟΤΕΛΕΤΑΙ Ο ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΣ ΚΟΣΜΟΣ. (Εκκαρισμός: Αντί-θετα με ό,τι φαντάζεται σήμερα ο κόσμος θα συμβεί στη Βασιλεία. Παρά, πενθόντες κλπ. - Ο Θεός κινεί στους "απεριμμένους", γιατί αυτοί δεν νοιάζονται αυτάρκεια, ούτε απειρία, είναι ανοιχτοί προς το καινούριο και απείθον - Η επιβαλλόμενη προς το πρόγραμμα σύγκρου-ση των μελών της βασιλείας που είναι "φύς", "λόγος", "κλίσις επί-δρου", προς τους ανθρώπους του κόσμου).
22. ΟΙ ΠΑΥΣΙΟΙ ΑΝ ΗΜΕΡΟΥΝ ΕΣΘ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΚΟΣΜΟ, ΕΙΝΑΙ ΒΕΛΙ-ΤΙΑΣ ΤΗΣ ΑΥΤΑΡΚΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΥΤΑΡΕΣΚΕΙΑΣ ΤΟΥΣ. (Ο πλοσίος νεανίσκος. Αντίθετα, ο τελλής Σαμαρείτης, η αμαρτία με το μέρο, Ιωάννη του Χουζά κτλ.).

23. ΟΛΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΡΧΟΜΟ ΤΟΥ ΚΑΙΝΟΥΡΙΟΥ ΚΟΣΜΟΥ. (Δεν μπορεί να βλέπει κανείς προς δύο κατευθύνσεις: "ο λόγος του αιώματος εστίν ο σφραγισμός" οπότε να έχει δύο κυρίους-ο θεός προσφέρει τα πάντα και ζητάει από μας ή όλα ή τίποτα-Ευραϊκή προσευχή: αίτηση για τον ερχομό της βασιλείας του θεού).

24. ΑΠΑΙΤΕΙΤΑΙ ΠΑΝΤΕΣ ΑΥΤΑΠΑΝΙΝΗΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟ ΣΤΟΝ ΚΑΙΝΟΥΡΙΟ ΚΟΣΜΟ. (Στην ή πύλη" "όστις θέλει απαρνησάτω εαυτόν... "Λουκ. 9, 57-62 -Το πέρασμα προς τη Βασιλεία του θεού μέσα στη ζωή είναι δόκιμη υπόθεση. Η πολυμηκί αναπόφευκτη - ο αγώνας για μέθε επιτεύγμα έχει νόημα μόνο όταν έχει στόχο τη Βασιλεία του θεού: Η σήκωση του Ιησού με ομάδες θρησκευτικών στον περιγύρο τους).

25. Η ΑΓΑΠΗ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΑΚΡΑ ΨΑΛΙΝΟΣΗ. (Ηέση των κοριών των μαθητών. -Εξουσία στο νέο κόσμο σημαίνει πιο πολλή αγάπη, περισσότερες θυσίες: "Ός αν εν υμίν θέλει πρώτος είναι..." -Η αγάπη προς την ανθρωπότητα βγαίνει από την αγάπη σε κάθε άνθρωπο χωριστά, στην ιδιαίτερη θέση του).

26. Η ΑΓΑΠΗ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΟΡΙΑ. (Ο Χριστιανός ενεργεί όπως και ο θεός: αγαπάει και τους διαφορετικούς απ' αυτόν και τους εχθρούς του-Κι όμως ο κόσμος θα κριθεί μια μέρα, και κρίνεται και τώρα, όταν κρίνει, με γνώμονα την αγάπη. Ο καθολισμός του θεού από τους αιώνες με το μυστήριο.

Ο θεός αγαπάει αυτούς που τον εχθρεύονται, χωρίς να ξέρουν γιατί, και δέχεται τη δικαιοσύνη του σ' αυτούς που τον αγαπούν υποκριτικά).

27. ΚΑΙΝΟΥΡΙΟ ΣΤΟΝ ΚΑΙΝΟΥΡΙΟ ΚΟΣΜΟ. (Αναλλαγή από τη ζωή του θνητού κόσμου, τη μέριμνα ή το άγχος για ασφάλεια - Ο άρχων της αλαστίας: "Μη μεριμνάτε... -εμπιστοσύνη του ανθρώπου στο θεό, στη ζωή και στους ανθρώπους).

ΚΕΦ. 4° ΤΟ ΠΡΟΟΡΙΟ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΕΚΠΑΡΧΟΝΤΕΙ ΤΟΝ ΚΑΙΝΟΥΡΙΟ ΚΟΣΜΟ.

28. ΣΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΕΚΠΑΡΧΟΝΤΑΙ ΟΙ ΠΑΝΤΕΣ ΤΩΝ ΠΡΟΩΜΩΝ. (Υποσχρη-επαγγελία/Προσταγία και του θνητού κόσμου: σχετική μεριμνα - αναγγέλει τον ερχομό του θεού, αλλά και συγχρόνως τον αντιπροσώπεύει).

29. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΔΕ ΨΑΡΕΙ ΣΕ ΚΑΜΕΝΑ ΣΙΝΙΑ ΜΕ ΤΟ ΟΠΙΟ ΠΡΟΠΑΘΟΥΝ ΟΙ ΓΥΡΟ ΤΟΥ ΚΑ ΤΟΝ ΚΑΤΑΛΑΒΟΥΝ. (Μεσσία, Υιός θεού, υιός ανθρώπου κτλ - δέχεται μαθητές τα σήματα του περιβάλλοντος, για να το βοηθήσει να τον καταλάβει, ενώ αυτός τα ξεκαρδίζει όλα: αυτό οι γύρω το νοιάζονται σαν υψόλο κύρος, υπέροχη αυθεντία και σαν κάτι το μυστηριώδες: Ποιος άραγε να είναι;).

30. Η ΕΣΧΗΤΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΜΕ ΤΟ ΘΕΟ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΑΔΙΚΗ. (Είναι ο Υιός του θεού, λόγος, μονογενής, και ο θεός είναι "Πατέρας"(αβρά) του Ιησού με ειδική έννοια: μιλάει και πράττει όπως θα μιλάγε και θα έπραττε ο θεός -έτσι το θεό όπως θα έπραξε να τον ξέρουν οι άνθρωποι, και αγαπάει τους ανθρώπους όπως ο θεός).

31. ΤΟ ΜΕΛΕΤΗΡΙΟ ΣΤΟ ΠΡΟΟΡΙΟ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ. (Είνα με λέγουν οι άνθρωποι είναι: "-Εμφάνο αντιλεγμένο - Η περσσία επίδραση του επί των μαθητών -η απόδοση σ' αυτόν τίτλων υπερανθρώπων - Η σιωπή του Ιησού, η απόρριψη και η σύγχρονη φανέρωση του ιδιόζοντα χαρακτήρα του προσώπου του-η μεταμόρφωση και ο Εσχατοκρίτης).

ΚΕΦ. 5° Ο ΚΑΙΝΟΥΡΙΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΟΠΩΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΤΑΙ ΕΤΩΣ ΕΞΕΛΕΞΕ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΜΕ ΤΟΥΣ ΓΥΡΟ ΤΟΥ.

32. Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ. (Επαγγέλμα του Ιησού πριν από τη δημόσια εμφάνισή του - απειροχρησιμείς γι' αυτόν από την οικογένειά του: Λουκ. 3, 20-25 -Οι αδελφοί του Ιησού τελικά, μετά την ανόσταση, γίνονται στελέχη Εκκλησίας- Η μοναξιά του Ιησού από ανθρώπινη πλευρά).

33. ΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ. (Αποκαμμένοι στο βάθος αλλά με δικές τους ιδέες και προσδοκίες -αίσθημα νιόη Ζερβάσιου, άρνηση του Πέτρου-προδοσία του Ιούδα -Μεγάλη απόδοση σ' αυτόν ιδέες από την πλευρά των γυναικών μαθητριών (Λουκ. 8, 1-3) κλπ - Η συμμετοχή στερέωση και ενδυνάμωση των μαθητών μετά το θάνατο του Ιησού).

34. ΤΟ ΉΡΟ ΚΑΙ ΤΟ ΙΕΡΑΤΕΙΟ. (Οι Σαδδουκαίοι, φάρισεες των λατρευτικών υπηρεσιών, ασχολούνται με τον Ιησού μετά τον Καθαρισμό του θεού - Στη Ευαγγέλια δεν αναφέρονται στοιχεία θυνδικτικής των σχέσεων του Ιησού με το Ιερό, γιατί ο θεός στο 70 μ.χ. καταστράφηκε. Από τη συμπεριφορά των μαθητών στις πράξεις συμπεραίνουμε και για τον Ιησού - Οι Έλληνιστές και ο Παύλος εκφράζουν εύλογη μια στάση του Ιησού κριτική απέναντι στο Ιερό - Γιατί;).

35. ΗΜΟΣ ΚΑΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΙ. (Ο Ιησός κρίνει το ήθρο από δυο αποικίες: Δημιουργία: "Απ' αρχής ου γέγονεν ούτως..." και η αρχαία Βασιλεία π.χ. Ματθ. 23, 5 -Εχρησιμοποίηται έτσι ο παλιός ήθρος - ο Ιησός προβάλλει απόλυτες απαιτήσεις. Ο συμβρασιτικός χαρακτήρας των αρμυνών του ήθρου από τους Φαρισαίους - Η φαρισαϊκή αυτή υποκρισία, η χρησιμοποίηση του θεού, του ήθρου και της θρησκείας, για το ίδιο όφελος, προμαλίζει τη σφοδρή κριτική του Ιησού κατά του Φαρισαϊσμού: Τα "Ουαί" - Γιατί τονίζεται τόσο πολύ η σύγκρουση του Ιησού με τους Φαρισαίους).

36. ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΑ. (Η εντελής ιδιαίτερη συμπεριφορά του Ιησού προς τις γυναίκες και τα παιδιά: κι οι δυο κατηγορίες υποβαθμισμένες στον Ιουδαϊσμό. Οι γυναίκες μαθήτριες του

Ιησού στο κατά Λουκά- "Παιδιά" στον κόβλο του ακολουθούσε τον Ιησού, και η ειδική φροντίδα του γι' αυτά (Ματθ. κεφαλ. 18). Ευλογία των παιδιών.

" Ός εάν δέξηται παιδίονεπί των ουνεμπί μου, εμέ δέχεται " (Ματθ. 18,5).

37. ΕΠΙΛΗΛΑΤΕΣ ΚΑΙ ΚΩΒΑΛΗ ΔΕΣΗ. (Μαθητές του Ιησού που ήταν πριν Φαρισαίους- Η στάση του Ιησού απέναντι στους Φαρισαίους ήταν αρνητική. Μερικά λόγια του Ιησού και πράξεις, όπως ο Καθαρισμός του θεού, μπορούσαν να ελληφθούν ως ζηλιτικές εκδηλώσεις- Η αντίθεση φαίνεται στην περιγραφή περί του " κήπου " - Η γενική διδασκαλία του Ιησού περί του γρήγορου ερχομού της Βασιλείας του θεού δεν ήταν ευχάριστη για τη Ρώμη - Η συμμετοχή των ρωμαίων αρχόντων στην σύλληψη και σταδρωσή του).

38. ΤΑΛΕΙΝΟΙ ΚΑΙ ΚΑΤΑΦΡΟΝΗΤΟΙ. (Ο "όχλος" που τον ακολουθούσε- οι " αρριμμένοι ", ως "πρόβατα" - οι πεινασμένοι-γυναίκες χωρίς καλή φήμη-τελόνες χωρίς κοινωνική υπόληψη-γυναίκες και παιδιδόρωστοι-Οι "πταχόι" των Γαλιλών που " αποκατακόκοι " για το Μεσσία. Πρ.βλ. Παύλου Α' Κορινθ. 1, 26-31 - Το κατεστημένο, από υπερβολή, δεν αναγνωρίζει το Μεσσία- Φίλοι, θέρμοι και εχθροί ρατσιστικοί).

39. ΠΡΟΒΛΕΠΕΙΤΕ ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΜΕ ΠΡΟΚΑΤΗΤΟ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ

(Η είσοδος στα Ιεροσόλυμα, αν και " επί πάλου δούο " μέσα σε εθραστική στήδωφαιρα πήρε χαρακτήρα μεσσιανικό - πρόκληση των αντιπάλων και συγχρόνως καριάτοδρα της ιουδαϊκής ειδήνας περί

του Μεσσία - Ο Καθαρισμός του θεού ήταν προφητική πράξη μεγάλης σημασίας: πρόκληση των αρχόντων - πράξη αποφασιστική για τη σύλληψη του Ιησού).

ΚΕΦ. 6° Ο ΚΑΙΝΟΥΡΙΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΠΕΡΝΑΕΙ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΘΟΣ

40. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΠΟΡΕΥΕΤΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟ ΘΑΝΑΤΟ. (Οι προφητείες δέχονται πως ο θάνατος που του εκβλήθηκε από τους εχθρούς του σχετίζεται με τον ερχομό του νέου κόσμου.

Πέθανε μαζί με όλο τον παλιό κόσμο - Μεταμόρφωση: εκεί συζητεί περί της " εξέδου αυτού ην έμελλε ποιείν " : από την αιχμαλωσία στην ελευθερία - ο θάνατος σε σχέση με το όλο περιβάλλον σήμας της εποχής).

41. ΠΑΧΥΛΟΙΣ ΔΕΙΛΗΝΟΙ. (Πασχάλιο Δείπνο - Ο Ιησός είναι ο ίδιος ο πασχάλιος αμνός - απελευθέρωση από τη δουλεία. Προβγωση του μεγάλου Δείπνου της Βασιλείας: " οσέκας αν εσθίητε τον άρτον τούτον ", " ου μη πλώ από του οίνου τούτου της αμπελίου έως πλώ αυτό καινών εν τη Βασιλεία ... " Η ούσταση της Ευχαριστίας και το νόημα της).

42. ΣΥΛΛΗΨΗ, ΔΙΣΗ, ΣΤΑΧΥΡΩΣΗ. (Η συγγραφή της ιστορίας του ήθρους, περιγράφει τον Ιησού ως μάρτυρα, ως " εκουσίας παθόντα ". Η πραγματικότητα των γεγονότων αυτών τονίζεται για λόγους απολογητικούς, λατρευτικούς κτλ. αλλά και προς απόκρουση της γνωστικής πλάνης-ευνάρρυνση των μαρτύρων της Εκκλησίας).

43. ΤΑΧΙ-ΚΕΝΟΙ ΤΑΡΟΣ-ΑΝΑΣΤΑΣΗ. (Η βεβαιότητα του θανάτου του Ιησού σπουδαία για το δόγμα της Εκκλησίας, καθώς και για την απόκρουση των αιρετικών δόξεων - Η Ανόσταση ως η Καινή κτίση, ή η απειρία του καινούριου κόσμου " Πρβλ. Α' Κορινθ. κεφ. 15).

44. Η ΠΑΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΑΝΑΣΤΑΝΤΟΣ ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ. (" Ευναλίζόμενος αυτάρκως εμφανίστηκε στις Μυροφόρες, τους Αποστόλους και λαίποδες Χριστιανούς-ανόητος και κατανόηση της ανόστασης από την Π. Διαθήκη - Ευχαριστία - Εμπιστοσύνη).

45. Ο ΑΝΑΣΤΑΣ ΚΗΡΥΣΣΕΙ ΤΗΝ ΕΜΑΡΕΗ ΤΗΣ ΙΕΡΑΠΟΤΕΛΕΙΑΣ ΩΣ ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΚΟΣΜΟΥ. (Ματθ. 28,20 Πρβλ. τον όρο " Αρχηγός " στις Πράξεις και στην προς Ββαρούς)

Με την παρουσία του πνεύματος του καθοδηγεί προς την πραγμάτωσή του).

ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Επιδίδεται ο σκπός, που όρζεται για το μέημα αυτό από το άδωρο 2 αυτού του Προεδρικού Διατάγματος για την Α' τάξη ημερησίως-ου γυμνασίου.

2° ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΑΗ

Κ Ε Ι Μ Ε Ν Α

1. Επική κόληση. Διατίθενται 2 άρες από την αρχή μέχρι το τέλος της διδασκαλίας των μαθημάτων.

α) Ομήρου Ιλιάδα: Η Εισαγωγή θα περιέχει τις διαφορές του χαρακτήρα των δύο επών, πολύ σύντομη και σαφή έκθεση του ομηρικού ζητήματος και διάγραμμα του περιεχομένου και της δομής της Ιλιάδος. Κατόπιν θα διδασχόν οι ενότητες εκείνες του έπους που είναι απαραίτητες για να παρακολουθήσουμε την κεντρική γραμμή της υποθέσεως και να μη παραλείψουμε ό,τι ιδιαίτερα χαρακτηρίζει την Ιλιάδα και τον κόσμο των ήρώων της: ραφάδα Α', στ. 1-315 (έρις), στ. 430 - 530 (θέτις - Ζεύς), Β, 1-370 (Διομήδους Αριστία), Η 170 -321 (μονομαχία Αλέαντος - Έκτορος), Ι 430 - 619 (φένις - Αχίλλεος), Κ 194 -514 (Δολώνεια), Η 199-471 (Αριστία Έκτορος), Η (Πατρώλεια), Σ 368-816 (άσπς), Τ 1-280 (Διόλανη), Ψ 1-375 (υ

μαχία Αχιλλεύς - Έκτορος), § 275-297 (Άθλα επί Πατρόκλου), περίπου το 1/3 του έπους). Οι ενδιάμεσες ενότητες θα δοθούν περιληπτικά. Θα διδαχθούν επίσης οι ραψώδες 2 και 9.

β) Βατραχομουμαχία. Μετά τη διδασκαλία της Ιλιάδας ο καθηγητής θα διαβάσει 3-4 διδακτικές ώρες για τη διδασκαλία της Βατραχομουμαχίας, όπου θα δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στη λειτουργία της παρωδίας.

γ) Έργα και ημέρες του Ησίοδου, στίχοι 1-316. Η διδασκαλία της επικής ποιήσεως στην Β' τάξη θα κλείσει με τη διδασκαλία των Έργων και ημερών του Ησίοδου (περίπου 6 διδακτικές ώρες). Θα γίνει πολύ σύντομη εισαγωγή (το διδακτικό έτος, ο βίος και το έργο του Ησίοδου) και κατά τη διδασκαλία του έργου θα τονιστεί ιδιαίτερα η σημασία της εργασίας και της δικαιοσύνης για τη ζωή.

2. Πλουτάρχου Βίοι (Σόλων - Θεμιστοκλής - Περικλής - Φωκίων), ώρες 2, από την αρχή της διδασκαλίας των μαθημάτων μέχρι 31 Ιανουαρίου. Η εισαγωγή θα περιλαμβάνει το βίο και το έργο του Πλουτάρχου με ιδιαίτερη έμφαση στους Παραλλήλους Βίους (Σύνθεση του έργου - Πηγές - διδακτική αξία). Ο καθηγητής εκλέγει από κάθε βίο τα κεφάλαια εκείνα που χαρακτηριστικότερα εκφράζουν την ιδιοσυμπερία του ταρακττήρα και τη συμβολή των μεγάλων Αθηναίων πολιτικών στο μεγαλείο της δημοκρατικής Αθήνας.

3. Αττικοί ρήτορες. Διατίθενται 2 ώρες από 1 Φεβρουαρίου μέχρι το τέλος της διδασκαλίας των μαθημάτων.

Βασικό αντικείμενο διδασκαλίας θα αποτελέσει ο κατά Κρατοσθένη λόγοι του Δυσία, ο Γ' Ολυμπιακός του Δημοσθένη και αποσπάσματα από τον Πανηγυρικό του Ισοκράτη με περιληπτικές μεταφές τους διασυνδέσεις.

ΗΘΕΟΛΟΓΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΣΚΟΠΟΣ

Επιδίδεται ο γενικός σκοπός, που ορίζεται από το άρθρο 2 αυτού του Προεδρικού Διατάγματος για την Α' τάξη ημερησίου γυμνασίου.

1. ΓΛΩΣΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ, ώρες 2

Α' ΣΚΟΠΟΣ

Επιδίδεται ο σκοπός της ΓΛΩΣΣΙΚΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ, που ορίζεται από το άρθρο 2 αυτού του Προεδρικού Διατάγματος για την Α' τάξη ημερησίου γυμνασίου.

Β' ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ ΚΑΙ ΣΤΟΙΧΟΙ

1. Οι διασώσεις, οι φωνές, οι εγρήσεις, οι χρόνοι και οι συζυγίες των ρημάτων.
2. Τα είδη του αντικειμένου.
3. Η ενεργητική και παθητική σύνταξη.
4. Τα συνδετικά ρήματα και τα είδη του κατηγορουμένου.
5. Οι αντανάσεις και ο συντακτικός τους ρόλος.
6. Τα επιρρήματα, τα παράγωγα επιρρήματα και οι επιρρηματικοί προσδιορισμοί.
7. Τα συστατικά του ρηματικού μέρους της πρότασης και οι λειτουργίες τους.
8. Τι είναι η σύνθεση, ποιες λέξεις χρησιμοποιούνται ως πρώτα και ποιες ως δεύτερα συνθετικά.
9. Τι είναι γνήσια και τη καταχρηστική σύνθεση, τι είναι παρασύνθετα.
10. Λεξιλόγιο ορισμένων τομέων της ζωής με σχετικές ασκήσεις έκφρασης και έκθεσης.
11. Όρθογραφία.

Β. Η σύνθεση όρων και προτάσεων. Οι δευτερευουσες προτάσεις.

Εκδοχοί:

1. Πώς συνδέονται οι όροι και οι προτάσεις γενικά.
2. Τι είναι η παρατακτική σύνθεση.
3. Τι είναι η υποτακτική σύνθεση και ποιες οι κατηγορίες των εξαρτημένων προτάσεων.
4. Ποιες είναι οι ονομαστικές προτάσεις.
5. Ποιες είναι οι επιρρηματικές προτάσεις.
6. Πόσες είναι οι αναφορικές προτάσεις έχουμε.
7. Τι είναι ο ευθέος και τι ο κλάγιος λόγος.
8. Τι είναι οι οικογένειες λέξεων και τι ονοματοποιία.
9. Τι είναι οι συγκεκριμένες και τι οι ασηρημένες έννοιες.
10. Ορισμός.
11. Η πολυσυμπερία των λέξεων γενικά, η κυριολεξία και η μεταφορά.
12. Τα ομόνυμα, ομόηχα, παρόνυμα, συνώνυμα, αντώνυμα, ταυτόσημα.
13. Η αλλαγή της σημασίας των λέξεων για λόγους μεταφορικούς και μετανοητικούς.
14. Σχηματισμοί λόγου.
15. Τι είναι επιστολή και πώς γράφεται.
16. Λεξιλόγιο ορισμένων τομέων της ζωής με σχετικές ασκήσεις έκφρασης και έκθεσης.
17. Όρθογραφία.

Για τη γραφή των εκθέσεων ισχύει ό,τι και στην Α' τάξη ημερησίου γυμνασίου.

II. ΚΥΚΛΩΝΑ ΗΘΕΟΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ, ώρες 2

Θα διδαχθούν καίμενα, όπως και στην Α' τάξη, που να ανταποκρίνονται στην ανάλογη με την τάξη αντιληπτική ικανότητα και ευαισθησία των μαθητών. Από τη λαϊκή δημιουργία θα διδαχθούν, ειδικότερα, τα επικά και τα κλέφτικα τραγούδια και θα συσχετιστούν με την Ιλιάδα. Με την ευκαιρία της διδασκαλίας της προσηπτικής λογοτεχνικής δημιουργίας θα διδαχθούν τα είδη του πεζού λόγου (διηγήματα, μυθιστόρημα, περιγραφή, ταξιδιωτικές εντυπώσεις, χρονογράφημα κ.τ.λ.) και τα βασικά στοιχεία της τεχνικής τους. Επίσης ευκαιριακά θα συμπληρωθούν οι σχετικές με τη μετρική πληροφορίες.

ΙΣΤΟΡΙΑ

Α' ΣΚΟΠΟΣ

Επιδίδεται ο σκοπός που ορίζεται για το μάθημα αυτό από το άρθρο 2 αυτού του Προεδρικού Διατάγματος για την Α' τάξη ημερησίου γυμνασίου.

Β' ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ

Από το 146 π.Χ. ως το 1453 μ.Χ.

ΜΕΡΟΣ Α'

ΙΣΤΟΡΙΑ ΡΩΜΑΙΚΗ

(από το 146 π.Χ. ως το 330 μ.Χ.)

1. ΤΟ ΡΩΜΑΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ ΣΤΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ Β' ΑΙΩΝΑ π.Χ. ΡΩΜΑΙΟΚΡΑΤΙΑ
 - α) Συνέπειες των κατακτήσεων (οικονομικές, κοινωνικές, πολιτικές).
 - β) Η ζωή στις επαρχίες και στη Ρώμη.
 - γ) Ρώμη και Ελληνισμός.
 - δ) Ρωμαϊοκρατία στην Ελλάδα.
2. ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ-ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΕΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΩΝ
 - α) Ο αγροτικός νόμος των Γράκχων.
 - β) Αντίδραση - ανατροπή του μεταρρυθμιστικού έργου.
 - γ) Συνέπειες εμφύλιοι πόλεμοι:
 - ι) Ως την εξέγερση των δοστών.
 - ii) Ως την ολοφύνα του Καίσαρα.
 - iii) Ως την οριστική κατάλυση του πολιτεύματος (27 π.Χ.)
3. ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟΙ ΧΡΟΝΟΙ
 - α) Οργάνωση του νέου πολιτεύματος.
 - β) Διαδοχή αυτοκρατόρων, ΡΑΙ ΡΟΜΑΝΟΙ.
 - γ) Ρωμαϊκή τέχνη.
 - δ) Εμφάνιση του Χριστιανισμού, διώξεις και εξόριση.
 - ε) Ευλατινισμός των επαρχιών.
 - στ) Αίτια της παρακμής της Ρώμης.

ΜΕΡΟΣ Β'

(Προς το Βυζάντιο και τον Ευρωπαϊκό Μεσαίωνα)

1. ΑΝΑΞΙΜΕΝΗ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΚΑΙ ΚΝΟΤΗΤΑΣ
 - α) Ο Κωνσταντίνος μεταφέρει την πρωτεύουσά του στο Βυζάντιο.
 - β) Αναγνώριση του Χριστιανισμού, επικράτησή του, αιρέσεις.
 - γ) Τελευταία αναλαμπή του αρχαίου κόσμου (Ιουλιανός), οριστική επικράτηση του Χριστιανισμού (Θεοδόσιος ο Α').
2. ΨΥΧΙΟΓΝΩΜΙΑ ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ
 - α) Ρωμαϊκή παράδοση (αναφορά στην καθημερινή ζωή της πόλης).
 - β) Χριστιανική πίστη.
 - γ) Ελληνική περιβάλλον και Ελληνικός πολιτισμός.
3. ΒΑΡΒΑΡΙΚΕΣ ΕΠΙΔΡΑΣΕΙΣ
 - α) Καταποντισμός του δυτικού ρωμαϊκού κράτους (476 μ. Χ.)
 - β) Ειρηνική διελύση των βαρβάρων στο ανατολικό ρωμαϊκό κράτος.
4. ΕΠΙΧΗ ΤΟΥ ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΟΥ
 - α) Προσπάθεια για την ανάκτηση του δυτικού ρωμαϊκού κράτους.
 - β) Εσωτερική τέχνη ως τον Ιουστινιανό.
 - γ) Χριστιανική τέχνη ως τον Ιουστινιανό.
 - δ) Οριστικές τράμβες των βαρβάρων στη δόση επιπτώσεις για τη δόση και το Βυζάντιο.

ΜΕΡΟΣ Γ'

(Κυρίως Βυζαντινή εποχή)

1. ΗΡΑΚΛΕΙΟΣ ΚΑΙ ΔΙΔΑΚΟΙ (610 - 717)
 - α) Κινήσεις λαών στα βόρεια, ανατολικά και νότια όντορα του βυζαντινού κράτους.
 - β) Αγένες προς τους Πέρσες. Απόκρουση των Αβάρων. Εμφάνιση των Αράβων.
 - γ) Ο Χριστιανικός χαρακτήρας του βυζαντινού κράτους στον πόλεμο και στην ειρήνη.
 - δ) Ο Μπαρμινισμός. Εξόριση των Αράβων μέχρι το 732 μ.Χ. Περιορισμός και κληρονομικός εξελληνισμός του Βυζαντίου.
 - ε) Έγκριση της Ελάνης και Βουλγάρων στη Β. Βαλκανική.
2. ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΑΧΙΑΣ-ΔΥΝΑΜΕΙΑ ΤΩΝ ΙΛΛΑΥΡΩΝ
 - α) Αγένες προς τους Άραβες και τους Βουλγάρους.
 - β) Εσωτερική πολιτική: θρησκευτική, Κοινωνική (αναφορά στη στάση του Καπαδόκη) Νομοθεσία.

1) Η τέχνη της εποχής.

3. Ο ΑΡΑΒΙΚΟΣ ΚΑΙ Ο ΕΥΡΩΠΑΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΩΣ ΤΟΝ 9ο ΑΙΩΝΑ μ.Χ.

α) Τα αραβικά κράτη (από τη Βαγδάτη ως την Ισπανία).

β) Αραβική τέχνη και επιστήμη.

γ) Διαμόρφωση των δυτικοευρωπαϊκών κρατών ύστερα από την εγκατάσταση των βαρβάρων.

δ) Καρλομάγνος - Βυζάντιο.

4. ΑΚΜΗ ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ (ΧΡΟΝΟΣ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗΣ ΔΥΝΑΜΕΙΑΣ)

α) Προμνημάτα αναγέννησης (Αρτέμις, Φώτιος, ακριτική ποίηση).

β) Λόγους προς τους Άραβες, τους Βουλγάρους, τους Ρώμους).

γ) Κοινωνική πολιτική. Νομοθεσία.

δ) Παιδεία. Τέχνη.

ε) Αποστολική δραστηριότητα.

στ) Εκκλησία και Κράτος (Φώτιος, Ν. Μυστικός, Μ. Κηρυκός, Σχλμ. του 1054).

5. ΠΑΡΑΚΛΗ ΚΑΙ Α' ΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ

α) Νέοι κίνδυνοι από τη δύση και την ανατολή (Νορμανδοί και Τούρκοι).

β) Βυρσοπρόμια στους Βενετούς (1082) - συνέπειες.

γ) Ο ευρωπαϊκός κόσμος (Θεοδώρας) και οι Σταυροφορίες (α', δ')

δ) Διαμόρφωση του βυζαντινού κόσμου από 1204-61.

ΜΕΡΟΣ Δ'

(Υστεροβυζαντινή εποχή 1261-1453)

1. ΑΝΑΚΤΗΣΗ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΒΙΩΣΗ ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ ΚΟΣΜΟΥ (ΩΣ ΤΟ 1402).

α) Βούλγαροι και Σέρβοι.

β) Κοινωνικά προβλήματα (ιδιαίτερη αναφορά στα γεγονότα του 1342 - 1349).

γ) Εμφάνιση και πρόκληση των Οθωμανών ως το 1402.

2. ΔΙΑΦΟΡΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΕΝΤΟΧΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ ΚΟΣΜΟΥ.

α) Κοινωνικές ανακατατάξεις

β) Κρίση της Θεοκρατίας

γ) Βενετικά Κράτη.

δ) Κοσμική εξουσία - εξουσία του Πάπα (CANOSSA - AVIGNON)

ε) MAGNA CHARTA - 100ετής πόλεμος (1337-1453)

στ) Προμνημάτα αναγέννησης. Συμπτάματα.

3. ΤΡΑΓΥΔΙΑΙΣ ΑΝΑΛΗΨΕΙΣ ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ

α) Η αμχή του Μυστρά.

β) Η αγωνία της Πόλης. Φλωρεντία 1439.

γ) Τραγικός και μεγαλειώδης επίλογος: ενωτικοί και ανθενωτικοί, Έκτονος Παλαιολόγος.

δ) Ολοκλήρωση των τουρκικών κατακτήσεων (ως το 1522 μ.Χ.)

ε) Λόγοι παρακμής και πτώσης του Βυζαντίου.

4. ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΚΑΛΩΝΟΜΙΑ

α) Παρουσία της βυζαντινής τέχνης έξω από τα σύνορα του Βυζαντίου

β) Διατήρηση της κλασικής κληρονομιάς μας και της ρωμαϊκής νομοθεσίας.

γ) Ρίζες του νέου Ελληνισμού

δ) Ελπίδες για την ανάσταση. Δυνάμεις συντηρήσεως.

ΑΓΓΛΙΚΑ

Α' ΕΚΘΕΣΗ ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ

Επιδίδονται ο σκοπός και οι ειδικοί στόχοι, που ορίζονται για το μάθημα αυτό από το άρθρο 2 αυτού του Προεδρικού Διατάγματος για την Α' τάξη ημερησίου γυμνασίου.

Β' ΔΙΑΔΕΞΙΑ ΥΛΗ

1. Ο μαθητής της Β' γυμνασίου πρέπει να καταλαβαίνει και να παράγει γραπτό και προφορικό λόγο σύμφωνα με τις ακόλουθες έννοιες προκειμένου να μπορεί να προβεί στις γλωσσικές πράξεις που αναφέρονται πιο κάτω:

1.1. Έννοιες υπαρκτικές, δηλαδή την ύπαρξη γεγονότων ή καταστάσεων που εκφράζονται με το ρήμα HAPPEN, την ταυτότητα προσώπων και αντικειμένων που εκφράζονται με αναφορικές αντωνυμίες που εισάγουν αναφορικές προτάσεις.

1.2. Έννοιες χώρου, δηλαδή την απόσταση σημείου από σημείο που εκφράζεται με τα επιρρηματικά στοιχεία (NOT) FAR FROM/AWAY FROM, AS FAR AS, AS CLOSE AS και ρήματα κίνησης, την κατεύθυνση της κίνησης που εκφράζεται με τα επιρρηματικά στοιχεία DOWN/UP & UP.

1.3. Έννοιες χρονικές, δηλαδή η χρονική διάρκεια και η χρονική στιγμή κατά το παρελθόν και το μέλλον που εκφράζονται με τις SIMPLE PAST, PAST CONTINUOUS τον τύπο USED TO TO PRESENT PERFECT και το SHALL/WILL FUTURE των ρημάτων με επιρρηματικούς προσδιορισμούς που δηλώνουν παρελθόντα ή μέλλοντα χρόνο.

1.4. Έννοιες ποσότητες που εκφράζονται με DETERMINERS όπως HARDLY, ANY, EACH, EVERY.

1.5. Έννοιες ποιοτικές, δηλαδή τη μεταλλαγή καταστάσεων που εκφράζονται με το ρήμα BECOME & MOUN PHRASE και το βαθμό στον οποίο υπάρχει μια ιδιότητα που εκφράζεται με τους συγκριτικούς βαθμούς των επιθέτων.

1.6. Έννοιες νοητικής διεργασίας (INTELLECTUAL ATTITUDE) όπως η γνώμη ή η άποψη, που εκφράζονται με συμπληρωματικές στο κυρίως ρήμα προτάσεις όπως (DON'T) THINK THAT & CLAUSE, BE SURE THAT CLAUSE, LEARN & IMPERATIVE.

1.7. Έννοιες ρηματικών συσχετισμών όπως η θεματοποίηση του αντικείμενου που εκφράζεται με την παθητική φωνή των προτάσεων.

1.8. Έννοιες λογικές, όπως η σύνδεση αιτίας και αποτελέσματος που εκφράζεται με το ζεύγος WHY/BECAUSE η έκφραση σκοπού με το σύνδεσμο IN ORDER (NOT) TO και η έκφραση απλού υποθετικού συλλογισμού με IF & SIMPLE PRESENT και απόδοση σε IMPERATIVE MOOD/SIMPLE FUTURE.

2. Ο μαθητής της Β' γυμνασίου πρέπει να μπορεί να εκφράζει τις πιο πάνω έννοιες προκειμένου να προβεί στις παρακάτω λεκτικές πράξεις:

2.1. Να ζητεί και να δέχεται πληροφορίες σχετικά με γεγονότα ή καταστάσεις που συνέβησαν στο παρελθόν ή θα συμβούν στο μέλλον, αλλά επίσης σχετικά με τη λειτουργία και χρήση αντικειμένων, την τιμή, την ποσότητα και την ποιότητα αντικειμένων.

2.2. Να εκφράζει γνώμη για κάτι, να συμφωνεί, να διαφωνεί με απόψεις άλλων, και να κάνει απλό συλλογισμό, να προϊόσκει, να δηλώνει γενικές αλήθειες.

2.3. Να εκφράζει συναισθηματικές διαθέσεις και ιδιαίτερα να εκφράζει τις προθέσεις του και τα σχέδιά του για το μέλλον και να κάνει προβλέψεις για το μέλλον και να ρωτάει για τις προθέσεις και τα σχέδια των άλλων.

2.4. Να κατανοεί άλλα άτομα να εκτελέσουν οδηγίες ή να εκτελέσει ο ίδιος μια σειρά οδηγιών.

3. Η σύγχυση των παραπάνω εννοιών που εκφράζονται με γραμματικο-σύντακτικά φαινόμενα και των συγκεκριμένων λεκτικών πράξεων μπορεί να γίνει με τους τρόπους που αναφέρονται παρακάτω ενδεικτικά:

Ο μαθητής της Β' γυμνασίου μπορεί να χρησιμοποιεί το SIMPLE PAST για να ζητάει και να δίνει πληροφορίες για γεγονότα που παρελθόντος το " GOING TO " FUTURE για να ανακοινώνει μελλοντικά του σχέδια την PASSIVE VOICE των ρημάτων για να περιγράφει τη λειτουργία χρηστών συσκευών, τις ειδικές συμπληρωματικές προτάσεις μετά από υποθετικά ρήματα για να εκφράσουν άποψη, να συμφωνήσουν ή να διαφωνήσουν με άποψη φίλου τους κλπ.

Α' ΕΚΘΕΣΗ ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ

Επιδίδονται ο σκοπός και οι ειδικοί στόχοι, που ορίζονται για το μάθημα αυτό από το άρθρο 2 αυτού του Προεδρικού Διατάγματος για την Α' τάξη ημερησίου γυμνασίου.

Β' ΔΙΑΔΕΞΙΑ ΥΛΗ

Ο μαθητής της Β' τάξης γυμνασίου πρέπει να καταλαβαίνει και να παράγει γραπτό και προφορικό λόγο σύμφωνα με τις ακόλουθες έννοιες:

Προτείνω - υποδεικνύω (PROPOSER, SUGGERER) ευχαριστώ (RELE-ROIER) προκαλώ για ευχαριστίες (DEMANDER DE REMERCIER) ζητώ στοιχεία (IDENTIFIER) ερχομαι κάτι σε κάποιον (SOUHAITER QUELQUE CHOSE & QUELQUE UN) συμφωνώ-διαφωνώ (DONNER SON ACCORD SUR LA VERITE D'UN FAIT) κατηγορώ (ACCUSER) αλληλογραφώ (CORRESPONDER) καλώ (APPELER) παραδέχομαι-ομολογώ (AVOUER, S'ACCUSER) δικαιολογούμαι (S'EXCUSER) δικαιολογώ-συγχωρώ (EXCUSER, PARDONNER) παρουσιάζω την άποψή μου (PREJUGER), εκφράζω προτίμηση-απόχωση (EXPRIMER SA PREFERENCE SON DEGOUT).

ΥΛΙΚΟ:

Επιδίδονται κατά περίπτωση κόμικς, έντυπα για συμπλήρωση (ταυ-τότητες, διαβατήρια-δελτία) κάρτες ευχαριστίες, προσκλήσεις, σημειώματα, γράμματα, μικρές αγγελίες, κασέτες, λεζάντες και άλλο ανάλογο αυθεντικό υλικό.

Τεχνικές:

Όπως στην Α' γυμνασίου και συμπληρώνονται με:

JEUX DE ROLES. Οι μαθητές υποδύονται κοινωνικούς ρόλους SIMULATION (θεατροποίηση) BRAIN STORMING.

ΜΑΘΗΤΙΚΑ

Α' ΕΚΘΕΣΗ: ΓΕΝΙΚΟΣ - ΕΙΔΙΚΟΣ

Επιδίδονται ο γενικός και οι ειδικοί σκοποί, που ορίζονται για το μάθημα αυτό από το άρθρο 2 αυτού του Προεδρικού Διατάγματος για την Α' τάξη ημερησίου γυμνασίου.

Β' ΔΙΑΔΕΞΙΑ ΥΛΗ

1. ΤΟ ΕΥΘΕΛΟ Q ΤΩΝ ΠΥΡΩΝ

Επανάληψη των πράξεων και των ιδιοτήτων τους στο Q. Διάταξη στο Q. Δόνηση ρητό με εκθέτη ημέρα. Ιδιότητες.

2. ΙΣΟΤΗΤΑ ΤΡΙΓΩΝΩΝ

Κριτήρια ισότητας τριγώνων. Ισότητα ορθογώνων τριγώνων. Χαρακτηριστική ιδιότητα διχοτόμου γωνίας. Επασσεύς.

Περίφηρα. Ορυκτά. Μεταλλεύματα. Στοιχειώδεις γνώσεις ορυκτο-
διαγνωστικής. Τα σπουδαιότερα ορυκτά και μεταλλεύματα της Ελλάδος.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ ΜΕ ΣΧΟΛΙΚΑ ΓΕΩΓΡΑΦΙΑΑ' ΕΚΘΕΣΗ

Επιδίδεται ο σκοπός που ορίζεται για το μάθημα αυτό από το άρθρο 2

Β' ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ

Εισαγωγή: Γεωγραφική θέση της Ελλάδας και σύγκριση της με διάφορες άλλες χώρες του κόσμου. Γεωλογική εξέλιξη και διαμόρφωση των ελληνικών γεωγραφικών διαμερισμάτων.

Φυσική Γεωγραφία: Η μορφολογία του εδάφους, το κλίμα και το έδαφος της Ελλάδας γενικά.

Πολιτική και οικονομική επισκόπηση της Ελλάδας:

Ο πληθυσμός της Ελλάδας και τα προβλήματα του (ελάττωση της γεννητικότητας-μόνιμη και προσωρινή μετανάστευση στην Ελλάδα κλπ.) Τα χωρία και οι αγροτικοί συνεταιρισμοί. Οι πόλεις. Οι αγροτοπόλεις. Τα μεγάλα αστικά κέντρα. Τα αίτια και οι συνέπειες της δημιουργίας τους. Πρωτεύουσες και συμπρωτεύουσες. Διοικητική διαίρεση.

Η παιδεία. Οικονομική ζωή της χώρας: πρωτογενείς συντελεστές εθνικής παραγωγής (γεωργία, κτηνοτροφία, δασοκομία, αλιεία). Δευτερογενείς συντελεστές εθνικής παραγωγής (μεταλλεία, ορυχεία, λατομεία, αλυκές, οικόπεδα, βιομηχανία, πηγές ενέργειας). Τριτογενείς συντελεστές εθνικής παραγωγής (μαγαζιά, τηλεπικοινωνία, ναυτιλία, εμπορία, τουρισμός). Οι οικονομικές σχέσεις της Ελλάδας με τις χώρες της ΕΟΚ και τις λοιπές χώρες της γης.

Ο ελληνισμός της διασποράς: Η συμβολή του στην οικονομία της χώρας και η φροντίδα γι' αυτόν.

Ο Κυπριακός ελληνισμός.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΑ ΜΕ ΣΧΟΛΙΚΑ ΧΤΙΣΤΗΝΑ' ΕΚΘΕΣΗ

1. Να αποκτήσουν οι μαθητές βασικές γνώσεις σχετικά με την ανατομία και τη φυσιολογία του ανθρώπινου σώματος.

2. Να κατανοήσουν τη σωματική ανάπτυξη του ανθρώπου από την αρχή της εμβρυϊκής υπάρξεώς του και να ενημερωθούν για την εξέλιξη του ανά τους αιώνες.

3. Να κατανοήσουν και να μπορούν, κατά το δυνατό, να αντιμετωπίζουν καθημερινά βιολογικά προβλήματα και φαινόμενα που αφορούν τον άνθρωπο ως οργανισμό και ως κοινωνικό σύνολο (υγιεινή του σώματος, υγιεινή του κοινωνικού συνόλου).

Β' ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ

Εισαγωγή: Κυτταρική διαφοροποίηση - ιστός. Γενική μορφολογία και φυσιολογία των λειτουργικών συστημάτων του ανθρώπου:

Χρειστικό σύστημα. Η υφή των οστών κατά την εμβρυϊκή και μετεμβρυϊκή ηλικία. Εξόσωση των οστών. Τα μέρη του σκελετού. Μυϊκό σύστημα: Βλόη μυών. Ιδιότητες μυών.

Πεπτικό σύστημα: Τα μέρη του πεπτικού συστήματος και η λειτουργία τους.

Αναπνευστικό σύστημα: Αναπνευστικά όργανα. Φυσιολογία του αναπνευστικού συστήματος, τεχνητή αναπνοή, παραγωγή της φωνής.

Κυκλοφορικό σύστημα: Το αίμα και η φυσιολογία του, η καρδιά και η φυσιολογία της, η λέμφος, ανανέωση και καταστροφή των αιμοκυττάρων. Αιμορραγία και τρόποι αντιμετώπισής της, αιμο(ρρο)φιλία, αναιμίες, στοιχεία των ομίδων του αίματος.

Ασκαρικό σύστημα: νεφροί, ουρητήρες, ουροδόχος κύστη, φυσιολογία του σπειρικού συστήματος.

Νευρικό σύστημα: Εγκεφαλοντοφύλο, νευρικό σύστημα, φυτικό νευρικό σύστημα. Νευρικό κύτταρο, μεταφορά των νευρικών ερεθισμάτων. Αισθητήρια όργανα.

Καλυπτήριο σύστημα: δέρμα και δερματικές αισθήσεις.

Γεννητικό σύστημα: Αρσενικό και θηλυκό όργανα (εσπερινό-εμπερινό). Οι γόνδοι ως εκκριτικοί αδένες και ως όργανα παραγωγής γεννητικών κυττάρων. Βοηθητική-σπερματογένεση. Αδένες και ορμόνες. Επιδείξη των ορμονών. Χρωμοσώματα του ανθρώπου: Γενική γνώση του καρνο-

τόπου του ανθρώπου, σύγκριση αυτού στα δύο φύλα του ανθρώπου. Φυλομαθορισμός στον άνθρωπο, αποκλίσεις από τον κανονικό καρυότυπο (TURNER, KLINEFELTER κ.τ.λ.). Μογγολοειδής ιδιοτέλεια. Σημασία των προτομικών αιτιολογικών υβρίδων.

Φυσιολογία του εμβρύου: ανάπτυξη του, μορφολογία και μέγεθος κατά ηλικία.

Κατά την εξέταση του κάθε συστήματος θα παρέχονται και σύντομες οδηγίες υγιεινής του.

Βιταμίνες, σχέση των βιταμινών με την ομαλή ανάπτυξη ή με τη διαταραχή της.

Στοιχεία μικροβιολογίας-παρουσιολογίας, ασθένειες που οφείλονται σε ιούς και βακτήρια. Εμβόλια και οροί. Ασθένειες που οφείλονται σε πρωτόζωα και σφάλματα. Προφυλάξεις, φάρμακα-βακτηριοκτόνα-παράσιτοκτόνα. Δημιουργία ανθεκτικών στελεχών, παρυσίων με χρήση φαρμάκων-παράσιτοκτόνων.

Ασθενείς επιπτώσεις αντιβιοτικών στην ομαλή ανάπτυξη.

Παρασιτικά και οργανικά αναμάλια. Καρκίνος και χημικές ουσίες.

Εξέλιξη του ανθρώπου και σχέση του με το περιβάλλον:

Κοινωνική και πολιτιστική ανάπτυξη του ανθρώπου.

Ανθρώπινες φυλές.

Προσαρμοστικότητα του ανθρώπου στο περιβάλλον του.

Εργαστηριακές ασκήσεις.

ΦΥΣΙΚΗ ΑΓΩΓΗΑ' ΓΕΝΙΚΟΣ ΣΚΟΠΟΣ - ΣΤΑΔΙΑΚΟΙ ΣΚΟΠΟΙ

Επιδίδονται ο γενικός σκοπός και οι ειδικοί σκοποί, που ορίζονται για το μάθημα αυτό από το άρθρο 2 αυτού του Π.Δ/τος για την Α' τάξη ημερήσιου γυμνασίου.

Β' ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ1) ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗΣ ΜΕ ΚΙΝΗΣΙΟΛΟΓΙΚΗ ΔΕΞΗ ΤΟ ΣΥΝΟΠεριεχόμενο διδασκαλίας

Η δόξα όλη με την όλη της Α' τάξης με προοδευτική αύξηση και εμφάνιση στην εργασία.

2) ΦΥΣΙΚΗ ΑΓΩΓΗ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗΣ ΓΙΑ ΜΑΘΗΤΕΣΠεριεχόμενο διδασκαλίας

α) Ασκήσεις με στεφάνια, β) ασκήσεις με κορδέλες.

3) ΕΥΡΕΤΗΡΗ ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗΠεριεχόμενο διδασκαλίας

Η δόξα όλη με την όλη της Α' τάξης με προοδευτική αύξηση και εμφάνιση στην εργασία.

4) ΚΛΑΣΙΚΕΣ ΑΘΛΗΤΙΚΕΣΠεριεχόμενο διδασκαλίαςΑ' Ομάδα

α) Απλός δρόμος ταχύτητας, β) δρόμος αντοχής, γγ) σπινταλδρομίες, δ) δρόμος με εμπόδια.

Β' Ομάδα

α) Άλμα σε μήκος, β) άλμα σε ύψος, γ) άλμα τριπλούν, δ) άλμα επί κοντώ για μαθητές.

Γ' Ρίψεις

α) Σφαίροβόλα, β) Ακοντισμός, γ) Δισκοβόλα, δ) Σφυροβόλα για μαθητές.

5) ΑθλοπαιδιέςΠεριεχόμενο διδασκαλίας

α) Καλαθοσφαίρα, β) Πετοσφαίρα, γ) Πόδοσφαίρο για μαθητές, δ) Ιεροσφαίριση.

6) Γυμναστική και φυσιογυμναστική παιγνίδια

Η δόξα όλη με την όλη της Α' τάξης με προοδευτική αύξηση και εμφάνιση στην εργασία.

7) ΚολύμβησηΠεριεχόμενο διδασκαλίας

Επανάληψη της διδασκαλίας της τεχνικής του όπτιου. Διδασκαλία της βασικής τεχνικής του κρόσιου. Ασκήσεις εδραίωσης των παραπάνω στοιχείων, δίνοντας αποστάσεις μέχρι 50μ. με ταχύτητα σπύλ.

8) Ελληνικοί χοροίΠεριεχόμενο διδασκαλίας

Α. Θεωρία: Γένεση του χορού ιστορία των ελληνικών παραδοσιακών χορών.

Β. Χορός: Κορτός Ηκέρου, Καστοριανός, Τριπάτι Ανατ. Ρωμυλίας, Πηλιορείτικος, Σερτός Ρόδου.

Εξέλιξη θα διδάσκονται οι ακροί χοροί της περιοχής που βρίσκεται το Γυμνάσιο και θα ενθαρρύνεται η δημιουργία συταροτήματος λαϊκών χορών.

9) Φυσικές Αποστολές-Ειδικά αθλήματαΠεριεχόμενο διδασκαλίας

Όσοι οι συνθήκες το επιτρέπουν, γίνεται επανάληψη όλων διαδιδάσκων στις κατάλληλες δραστηριότητες με σκοπό την εδραίωση και την επέκταση της τεχνικής και της τακτικής τους. Στην περίπτωση που παρόμοια αθλήματα παρουσιάζονται στην τάξη αυτή για πρώτη φορά επιδίδεται η μέση των μαθητών σ' αυτά και η διδασκαλία των βασικών στοιχείων της τεχνικής και της τακτικής.

ΚΑΛΩΤΕΡΗΤΙΚΑΑ' ΕΚΘΕΣΗ

Επιδίδεται ο σκοπός που ορίζεται για το μάθημα αυτό από το άρθρο 2 αυτού του Π.Δ/τος για την Α' τάξη ημερήσιου γυμνασίου.

Β' ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ

Διδάσκονται η όλη του μαθήματος της Α' τάξης ημερήσιου γυμνασίου, όπως ορίζεται από το άρθρο 2 αυτού του Π.Δ/τος, συμπληρωμένη με τα ακόλουθα:

- 1) Πληροφόρηση για τα βασικά, συμπληρωματικά, θερμά, ψυχρά κλίματα,
- 2) Συνθήκες διακοσμητικής: α) Σε χαρτί επίθετο σελίδας και συνδυαστικές.

β) προσηρμοσμένες σε έτοιμο αντιπρόσωπο (ράβα, κουτί, μουσική, κλπ.), για να κατανοηθούν οι γενικές αρχές της διαπονητικής σύνθεσης. Σ' αυτές θα επιδεικνύεται ποικιλία και εναλλαγή σχημάτων και διαφοροποιήσεις του μεγέθους των σχημάτων, ποικιλία και εναλλαγή των χρωμάτων και διάφορες μορφές σύνθεσης τους.

ΜΟΥΣΙΚΗ

I. Α' ΣΧΟΛΙΟ

Σκοπός του μαθήματος της Μουσικής είναι να καλλιεργήσει το μουσικό αισθητήριο των μαθητών και γενικότερα να συντελέσει στην πνευματική και ψυχική τους ανάπτυξη με τη σωστή φωνητική εκδήλωση, την ακρόαση και εξοικείωση με την καλή μουσική, ιδιαίτερα με τη γνήσια παραδοσιακή και σύγχρονη ελληνική, και την απόκτηση στοιχειωδών θεωρητικών και ιστορικών γνώσεων θεμελιωμένων στην πράξη και σε ακουστικές εμπειρίες.

Β' ΔΙΑΔΕΞΙΑ ΧΑΗ

Μουσική ανάγνωση, πάνω σε συγκεκριμένα κείμενα σε μέτρους και ελάσσονα τμήματα στα γνωστά ήδη μέτρα και διαστήματα καθώς και σε μέτρα 3/4, 3/8, 6/8 σε διαστήματα τρίτης, τετάρτης, καθώς και σε αξίες οκταβίων, ημιόλων, τετάρτων, ογδών με τις αντίστοιχες παύσεις και με σβέση διδασκίας και η παρεστιγμένα ημίση και τέταρτα, αντίστοιχη θεωρία.

Στοιχεία ιστορίας της Μουσικής. Βυζαντινή Μουσική. Δημοτική τραγούδι, έντεχνο λαϊκό νεοελληνικό τραγούδι. Τραγούδια των ίδιων κατηγοριών με εμένα της Α' γυμνασίου.

Μουσικές παρομοιώσεις: Βυζαντινοί θμνοί. Δημοτικά τραγούδια: Λαυράκι "Ελληνική Σούτα", Ριζόδη "Τραγούδια", Σκαλάρη "Ελληνικό χορό", Κανσαντινέλη "Αποκεκολλημένη σουίτα", ΒΕΤΗΟΒΕΝ "Συμφωνία αριθ. 6" (αποπιδόματα) ΡΟΣΣΙΝΙ, εισαγωγή από την όπερα "Ελβίρα κίση", ΒΕΡΝΙ, Χωροδίκας από το ΚΑΒΟΥΚΟ, ΣΧΙΜΜΕΡΤ, Τραγούδια.

II. Από το σχολικό έτος 1986-87 ο σκοπός και η διδασκία όλων των μαθημάτων ορίζεται ως εξής:

Α' ΣΧΟΛΙΟ

Έκτος της διδασκίας θα είναι η γνώση στοιχείων της α πανανθρώπινης ιστορίας της Μουσικής, και μέσα από αυτήν η καλλιέργεια και ευαισθητοποίηση των παιδιών σ' όλη τη μουσική προσφορά του παρελθόντος (συνθέτες, μουσικές μορφές, αισθητικά ρεύματα, ερμηνευτές, μουσικά όργανα, λαϊκή μουσική όλων των χωρών).

Ιδιαίτερη έμφαση θα δοθεί στην 5.000 χρόνων ελληνική ιστορία της μουσικής.

Β' ΔΙΑΔΕΞΙΑ ΧΑΗ

ΒΙΩΜΑΤΙΚΗ I

Εντόμη εισαγωγή που θα μελετάει και εξηγεί τη μέθοδο προσέγγισης της μουσικής μέσα από την ιστορία της. (θα περιγραφεί ο κύκλος των μαθημάτων της Β' και Γ' γυμνασίου).

Συμβολή της εθνομουσικολογίας.

Αυτοσχολίαζόμενη και προφορική παράδοση σε συνδυασμό με την έντεχνη, επώνυμη κλασική δημιουργία.

Σκέψεις και επιχειρήματα που οδήγησαν το νέο διδακτικό πρόγραμμα στη γνώση της ιστορίας της μουσικής του ανθρώπου.

Κριτική και ανατομοθέτηση του φαινομένου της δυτικής μουσικής. (Αυτός που σε βάρος των άλλων μουσικών πολιτισμών εξακολουθεί να διακρίνεται τη μερίδα του λέοντος στο χώρο της παγκόσμιας μουσικής).

Εξήγηση του ρόλου των καστών που με τα μουσικά τους παραδείγματα θα δώσουν ανάγλυφα: την κάθε εποχή, τη μουσική του κάθε λαού, τα ηχοχρώματα των οργάνων, στοιχεία για τη δομή και τη μορφή των μουσικών έργων και τις τεχνολογίες που αντιπροσωπεύουν την κάθε εποχή και τον κάθε συνθέτη.

ΒΙΩΜΑΤΙΚΗ II

Παρουσίαση της μεθόδου μελέτης της ιστορίας της μουσικής.

1. Συγχρονική - γεωγραφική: παρακολούθηση της μουσικής κατά εποχές σε ολόκληρο τον κόσμο, (π.χ. η μουσική κατά την προϊστορική περίοδο, η μουσική των αρχαίων πολιτισμών, η μουσική της πρώτης μετά Χριστόν χιλιετίας κλπ.).

2. Διαχρονική - θεματολογική: θέματα-τομείς της μουσικής στην εξέλιξη τους, (π.χ. η μουσική της Ιαπωνίας από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα, η μουσική της Δυτικής Ευρώπης από την εμφάνισή της μέχρι σήμερα, η θρησκευτική μουσική και η εξέλιξη της, η μουσική του χορού, η εξέλιξη της μουσικής γραφής, η παρουσία των συνθετών δια μέσου των αιώνων, η εξέλιξη ενός συγκεκριμένου οργάνου, η εμφάνιση και η εξέλιξη μιας μουσικής μορφής - της συμφωνίας ή της όπερας κλπ.).

Σημείωση: τα προτεινόμενα βιβλία μουσικής πρέπει να συνοδεύουν και τις δύο μεθόδους (συγχρονική - διαχρονική).

Χαρακτηριστικά ακουστικά και οπτικά παραδείγματα χρονολογικών εξελίξεων ή γεωγραφικών διαφοροποιήσεων.

Προϊστορική εποχή

Διαμόρφωση της έννοιας της τέχνης της Μουσικής, (το πέρασμα από τη χρήση του ήχου για ανάγκες επικοινωνίας για την τέλεση των μαγικών τελετών εξορκισμού, των θόρων του πρωτόγονου ανθρώπου, στη διαμόρφωση της ίδιας της έννοιας της Μουσικής ως τέχνης που τέρπει και εκφράζει το πνεύμα και τη διάνοια του ανθρώπου).

Μουσικά όργανα, (μαρτυρίες).

Μουσική της Άνω Ανατολής I

Κίνα, Θιβέτ, Κορέα - τελετουργίες, χορός, βουδιστική μουσική, θέατρο Κίνας.

Όργανα - παννύφθογες κλίμακες. Ακρόασεις - σκεψίες.

Μουσική της Άνω Ανατολής II

Θέατρο Νο, Καμπούκι, όργανα, ορχήστρα παγκόσμιου.

Περίοδοι της ιαπωνικής μουσικής. Ακρόασεις - σκεψίες.

Μουσική της Άνω Ανατολής III

Ινδοσηνική, Ινδοκίνα, Ιάβα, Μπαλί.

Η ορχήστρα "Γκαμελάν" - συμμετοχή του λαού στη μουσική πράξη. Μουσικά όργανα.

Ακρόασεις από τις πολυπορφωμένες (με επενδυμένες εκτελεστές) και εκπαιδευτικές ρυθμικές και ακουστικές αρτιότητας καταγραφές. (Συλλογές της Ουνέσκο κλπ.).

Μουσική της Ινδίας

Πλούτος και λεπτότητα ρυθμών και διαστημάτων, (πολυρυθμία, μικρο-διαστήματα).

Ρήγας για κάθε περίσταση της ζωής και του χρόνου.

Όργανα, ιστορικές περιόδους, ύφος, ελάν(μουσικά παραδείγματα).

Μουσική της Μέσης Ανατολής

Αίγυπτος, Συμερία, Ασσυρία, Παρσία, Ιερσκή.

Αραβική, Ισλαμική μουσική (μακάμ).

Όργανα, ιστορικές περιόδους, ύφος, μουσικά ελάν (παραδείγματα, ακρόασεις).

Μουσική της Αρχαίας Ελλάδας

Η ευνοϊκότατη κατάσταση των προβλημάτων της θεωρίας και της αισθητικής της μουσικής.

Μουσική στην αρχαία ελληνική μυθολογία: οι μεγάλες μουσικοποιητικές μορφές (από το έπος και το διθύραμβο, τα τραγούδια της δουλείας, τους κομμούς και τον κομμό, ως το αρχαίο δράμα).

Οι μεγάλοι δημιουργοί: ποιητές - συνθέτες και εκτελεστές.

Μουσική στο αρχαίο δράμα.

Μουσικά όργανα.

Η σημειογραφία της Μουσικής.

Τρόποι, νόμοι - ήθος, η μουσική στη ζωή των αρχαίων Ελλήνων, πολυφωνία.

Βιβλιογραφία (πηγές απ' όπου μαθαίνουμε για την αρχαία ελληνική μουσική, από τις καλύτερες παλαιοτέρες εργασίες κατά τη βυζαντινή περίοδο ως τις σύγχρονες μελέτες).

Πλούσια εικονογραφία (προβολές).

Η μουσική της αρχαίας Ρώμης και της πρωτοχριστιανικής περιόδου

Τα χαρακτηριστικά της μουσικής των Ρωμαίων. Προέλευση, όργανα.

Πρώτη περίοδος της μουσικής της Χριστιανικής Ευρώπης.

Ακρόαση και μελέτη του θίνου της Ουρβόγγου.

Η μουσική κατά την πρώτη χιλιετία μ.Χ. I

Ανατολή - άδση: το πέρασμα της μουσικής στη άδση και η δημιουργία δύο μεγάλων μουσικών πολιτισμών, του Βυζαντινού και του Δυτικού.

Βυζαντινή μουσική. Μεγάλοι δημιουργοί της, μορφές της Εκκλησιαστικής μουσικής από τον πανόνα ως τα πρόσδμια.

Οι κληρονομίες που έχουμε για τη μουσική αυτής της εποχής.

Λαϊκή - κοσμική μουσική.

Η μουσική κατά την πρώτη χιλιετία μ.Χ. II

Άδση

Το Αμβροσιανό, το Γρηγοριανό, το Γαλλικανό και το Μοζαρεβικό μέλος.

Η λαϊκή μουσική της άδσης (ακουστικά παραδείγματα).

Η μουσική κατά το Δυτικό Μεσαίωνα

Λαϊκή μουσική.

Όργανα.

Πρώτη εμφάνιση της πολυφωνίας.

Τροβαδόροι.

Ακροάσεις.

Αυτιάειρα ανάγνωσης και επιμόρφησης τραγουδιού αυτής της περιόδου.

Εποχή της πολυφωνίας

ARS ANTIQUA, ARS NOVA - Χρυσός αιώνας πολυφωνίας.

Ευνόετες.

Όργανα.

Μουσικές μορφές.

Αναγέννηση - εκρηκτική άνθηση της μουσικής (ακροάσεις, επιμορφώσεις).

Διαμόρφωση της Ευρωπαϊκής μουσικής σημειογραφίας

Εξέλιξη της γραφής.

Μεγάλοι θεωρητικοί της μουσικής.

Ακροάσεις με ταυτόχρονη προβολή μουσικών κειμένων.

Εποχή Μπαρόκ I

Εξήγηση του όρους και η της τεχνολογίας Μπαρόκ.

Εμφάνιση της όπερας και του ορατορίου. Ομάδα καμπαρά.

Οι πρώτες όπερες (PERRI, KATZINI, MONTEVERDI).

Ακροάσεις, ασκήσεις, επιμορφώσεις.

Εποχή Μπαρόκ II

Ιταλία.

Ευνόετες (SKARLATI, DOMENICO & ALEXANDRO VIVALDI, TARTINI, PERCOLESI, κ.α.).

Νέες φόρμες (SONATA, SUITA, CONCEPTI GROSSI).

A Ακροάσεις, επιμορφώσεις.

Εποχή Μπαρόκ III

Αγγλία.

Ελισαβετιανή μουσική (Παραλ., μουσική για το Λαίτσιο κτλ.).

Ακροάσεις, επιμορφώσεις.

Εποχή Μπαρόκ IV

Γαλλία και Ισπανία.

Ευνόετες.

Όψεις.

Εξέλιξη της ορχήστρας.

Ακροάσεις, επιμορφώσεις.

Εποχή Μπαρόκ V

Γερμανία.

Ευνόετες (SUET, PRABTORIUS, Μπαχ, Τελεμάν κ.α.).

Μουσικές μορφές.

Ακροάσεις, επιμορφώσεις.

Εποχή Μπαρόκ VI

Λέντελ.

Ειδικό αφιέρωμα στο συνθέτη, τα ορατόρια του και την μουσική του για μεμονωμένα όργανα και μικρά σύνολα.

Ακροάσεις και αποσπασματα από το "Μεσσία".

Εποχή Μπαρόκ VII, VIII

Μπαχ.

Αφιέρωμα στη ζωή και το έργο του.

Η τελειότητα της γραφής του Μπαχ.

Παραδείγματα από τη μουσική του για μεμονωμένα όργανα - βιολί, βιολοντσέλο, φλάουτο, εκκλησιαστικά όργανα, τσέμπαλο - τα βραδερμωδία κοντσέρτα. Αποσπασματα από τα κατὰ Ιωάννην και κατὰ Ματθαίον κήδη ή από κάποιες κανόνες, από το "Καλό συμπρασμένο κλειδοκύμβαλο και την "τέχνη της θούγκας".

ΟΙΚΙΑΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ**A' ΕΚΘΕΣΗ**

Στη Β' γυμνασίου οι μαθητές αντιμετωπίζουν την πραγματικότητα της συμμετοχής τους στην κοινωνία. Συνειδητοποιούν ότι είναι μέλη μιας ομάδας και ότι η θέση τους μέσα σ' αυτήν εξαρτάται κατά ένα μεγάλο ποσοστό από αυτούς τους ίδιους.

Ο σκοπός λοιπόν του μαθήματος είναι να τους δώσει τα εφόδια που χρειάζονται για να παίρνουν σωστές αποφάσεις και να αντιμετωπίζουν τις πηγές εσόδων και τους πόρους που υπάρχουν γύρω τους.

B' ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ

I.

I. Η Οργάνωση στη ζωή

A. Έννοια της οργάνωσης

1. Ορισμός και σκοπός της οργάνωσης
2. Διαδικασία και επιδόσεις

B. Πηγές.

1. Κοινωνικές (ανθρώπινο δυναμικό)
2. Οικονομικές (χρήμα, χρόνος, εργασία)
3. Φυσικές

Γ. Λήξη αποφάσεων.

1. Ανάγκες, επιθυμίες, και στόχοι για τη λήψη αποφάσεων
2. Προγραμματισμός, εκτέλεση και αξιολόγηση των αποφάσεων

II. Ενδυμασία

A. Αναγκαιότητα και σκοπιμότητα της ενδυμασίας

1. Ιστορική εξέλιξη της ενδυμασίας
2. Η κοινωνική και ψυχολογική σημασία που έχει το ένδυμα για τον άνθρωπο.
3. Η εποχή μας και οι επιδόσεις της μόδας.

B. Πρακτικές εφαρμογές

1. "Πατρίδα" υλική και εργαλεία
2. Εκτέλεση

III. Κατοικία

A. Λειτουργικότητα και αισθητική του χώρου

1. Διαρρύθμιση χώρων
2. Διακόσμηση
3. Βελτισμός

B. Χρήση και ασφάλεια εγκαταστάσεων.

1. Εγκαταστάσεις - Χρήση και μέτρα προστασίας
2. Εξοπλισμός ενέργειας
3. Οργάνωση Κέντρων Βτασίας

IV. Διατροφή (Ο κόσμος των τροφών).

A. Τα τρόφιμα

1. Γάλα - τυρί - γιαούρτι
2. Κρέας - Ψάρι - κοτόπουλο - αυγό - όσπρια - Ψηφός καρπού
3. Φρούτα - λαχανικά
4. Ψωμί - δημητριακά
5. Λάδι - Λάδι - αλγύλα
6. Ποτά - αναψυκτικά - οινόπνευμα - ποτά.

B. Τροφές και θρεπτικά συστατικά

1. Ο ρόλος της τροφής - θερμίδες και θρεπτικά συστατικά.
2. Κόρια θρεπτικά συστατικά (πρωτεΐνες - υδατάνθρακες - λίπη).
3. Βοηθητικά θρεπτικά συστατικά (βιταμίνες - άλατα - νερό).

Γ. Συντήρηση και διατήρηση τροφίμων

1. Η ανάγκη και οι τρόποι διατήρησης των τροφίμων στο σπίτι και στη βιομηχανία.
2. Βασικές γνώσεις για την επιλογή και αγορά τροφίμων

A. Σχεδιασμός Γυμνασίου

1. Κύρια γυμναστικά
2. Κριτήρια επιλογής παρεσκευασμάτων και οργάνωση εκδηλώσεων.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΙ ΠΡΟΒΛΕΠΟΜΕΝΟΙ (ΕΠ)**ΕΚΘΕΣΗ ΚΑΤΑ ΕΠΙΣΤΗΜΗ**

- 1η Ενότητα: Να αναρωτηθεί ο μαθητής γιατί τους σκοπούς του Σχολείου και για τη σχέση Σχολείου και ζωής.
- 2η Ενότητα: Να ενδιαφερθεί ο μαθητής να σκεφτεί θέματα που έχουν σχέση με τη ζωή μετά το Σχολείο.
- 3η Ενότητα: Να καταλάβει ο μαθητής την έννοια των ενδογενών και τις συνθήκες δημιουργίας τους.
- 4η Ενότητα: Να καταλάβει ο μαθητής την έννοια της δεξιοτήτων και πώς δημιουργείται.
- 5η Ενότητα: Να καταλάβει ο μαθητής τι είναι το στερεότυπο του φύλου, πώς δημιουργείται και συντηρείται.
- 6η Ενότητα: Να καταλάβει ο μαθητής ότι οι αποφασιστικές εμβασίες μπορεί να είναι σημαντική πηγή γνώσης.
- 7η Ενότητα: Να βοηθηθεί ο μαθητής να σκεφτεί προβλήματα που έχουν σχέση με την εκπόση στο Σχολείο και τους παράγοντες που την επηρεάζουν.
- 8η Ενότητα: Να δώσει στο μαθητή η ευκαιρία να σκεφτεί και να συζητήσει τη σχέση συνέχειας που υπάρχει ανάμεσα στις διαδοχικές φάσεις της ζωής του ανθρώπου.
- 9η Ενότητα: Να βοηθηθεί ο μαθητής να αρχίσει να σκεφτεί την εργασία και τα προβλήματα της.
- 10η, 11η Ενότητα: Να καταλάβει ο μαθητής μερικές βασικές έννοιες που σχετίζονται με την άσκηση αλκοού επιγυγέματος.

Διάρκεια 4

Γ' ΤΑΞΗ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ

Ο σκοπός και η διδακτέα ύλη των διδασκόμενων μαθημάτων στη Γ' τάξη

ημερήσιου γυμνασίου ορίζεται αναλυτικώς κατὰ μέτρον ως εξής:

ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΙΚΑ

Α' ΕΚΚΟΙΟΥ

Εκτός του μεθόμιτος "Εκκλησία - μια νέα κοινωνία σε πορεία" είναι η γέννηση των χαρακτηριστικών γεγονότων και μεγάλων ηγετικών μορφών της Εκκλησίας, η οποία μπορεί και πρέπει να αποτελέσει για το μέλλον την αφορμή για την εμπέδωση των βιωμένων επιγών του Ευαγγελίου, ιδιαίτερα σε ορισμένες εποχές, για την κατάρτιση των παρεκκλήσεων, για την προβολή πάντα επίκαιρων ερωτημάτων και για την έντιμη συζήτηση προβληματικών καταστάσεων.

Β' ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΜΙΑ ΚΕ: ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΣΕ ΠΟΡΕΙΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ: ΠΩΣ ΤΗ ΒΑΘΥΟΥΝ ΠΟΛΛΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΚΑΙ ΤΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΕΙΝΑΙ. (Τη θεωρούν: λατρευτική σύναση, οργανισμό, κατεστημένο, κληρονομία, κτλ. στατικό που νοιάζεται μόνο για τον ίδιο κόσμο, ενώ είναι ευχαριστιακή κοινωνία όπου συμφορείται ο νέος λαός του Θεού που σκαδίζει τη διδαχή του Ευαγγελίου και πορεύεται καθοδηγούμενος από το Άγιο Πνεύμα, προς τον καινοενο κόσμο, με συνεχή αγώνα για τη δυναμική αλλαγή των δομών του παλιού κόσμου, των ανθρώπων και όλου πολιτισμού τους. Την πορεία αυτής της νέας κοινωνίας μέσα στην ιστορία εξετάζει η Εκκλ. Ιστορία).

ΚΕΦΑΛ. Α' Η ΝΕΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΘΝΑΤΙ Η' ΑΛΛΑΞΕΙ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

2. Η ΘΑΝΕΡΩΣΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΩΣ ΝΕΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ. (Κείμενο για την Πανηγυρική (Πρόχειρος 2) σε μετάφραση και με σχόλια που τονίζουν: ότι ο Παράκλητος συνεχίζει σε Οικουμενική διάσταση το έργο του Χριστού - δημιουργεί τη νέα κοινωνία - είναι πάντα κοντά μας ως δύναμη που συμπερισταίνεται στην ανθρώπινη δύναμη).

3. Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΩΣ ΝΕΟΣ ΛΑΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΚΑΡΑΠΟΙΕΙΤΑΙ ΠΑΡΑΠΕΡΑ ΣΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ. (Αδελφοί: εκπρόσωποι του νέου λαού του Θεού, κηρύττει χωρίς φόβο με τη δύναμη του Αγίου Πνεύματος - Πέτρος και Ιωάννης: συνεχιστές της δυναμικής παρουσίας του Χριστού, κατάρτιση εξομότητος προς λαμπερό-φωτισμένο: ο ευαγγελισμός ενός Αιθέρα προσφύλου).

4. ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΑΝΟΙΓΜΑ ΣΤΑ ΒΟΥΛ. (ΕΚΛΟΓΗ των Επτά από τους ελληνιστές-Εβραίους, ένας φιλοεργός κήρυκας του Ευαγγελίου-σχηματισμού με το ιουδαϊκό ιερατικό εξοπλισμό της εμπειρίας του "τόπου").

5. ΕΝΑΣ ΔΙΟΚΤΗΣ ΓΙΝΕΤΑΙ ΑΔΟΤΟΛΟΣ. (Η μεταστροφή του Παύλου: η δύναμη του Αγ. Πνεύματος στη νέα κοινωνία αλλάζει ένα φανταστικό-προτομικό για την ιεραποστολή με τη σκέψη - η κλήση εξομότης του από το Χριστό).

6. Η ΑΠΟΦΩΑΚΗ ΕΥΘΟΔΟΣ. (Το πρόβλημα - οι αποφάσεις παίρνουνται απ' όλα τα μέλη της Εκκλησίας - Εξομότητα των θρησκευτικών πραγμάτων - η ελευθερία του Χριστιανού).

7. Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΤΑΚΤΑ ΤΟΝ ΒΑΛΚΑΝΟΡΩΜΑΙΚΟ ΚΟΣΜΟ. (Ο Παύλος στην Κόρο, Μ. Ασία, Ελλάδα, Ρώμη: σύντομη εξομότητα με έμφαση: στην αντιμετώπιση με τον Ιουδαϊσμό, την πολεμική κατ' του συγκριτισμού, την αντιμετώπιση της φιλοσοφίας, την αντιμετώπιση Χριστού και Καισάρια).

8. Η ΕΚΡΕΣΗ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ. (Κοινά δέχνη-κοινωνισμός-χρησιμεύουν-στην οικοδομή του σώματος του Χριστού- κείμενα από Πρόχειρος και Α' Κορινθίους σε μετάφραση με έμφαση στην εκκλησιαστικότητα της αγάπης).

9. ΤΑ ΔΙΑΚΟΝΗΜΑΤΑ ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ. (Κείμενα από Ρωμ. 12 και Α' Κορινθίους 12: Απερρόμηση χαρισμάτων με σύντομες εξηγήσεις: απόστολοι, ευαγγελιστές, προφήτες, προσφύτοι, δίδονοι, διδάσκαλοι, κλπ. ως λειτουργοί και υπερέτες στο έργο του λαού του Θεού - η ευχαριστία συνεχής υπόμνηση της διακονίας, και όχι της εξουσίας των αξιωματούχων - όλοι για χάρη της Εκκλησίας).

10. Η ΣΥΝΕΚΛΗΝΗ ΤΟΥ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΥ. ("Η πρώτη φυλή": Εξομότητα των πνευματικών παραδόσεων-λαός Θεού και όχι του Καισάρια ή του Ελτανά-ελάδα για την κατάρτιση του λαού και τον έργο του νέου - ο Ιησούς είναι ο Κύριος και Σωτήρας κι όχι ο αυτοκράτορας).

11. ΣΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΛΑΟΥ ΣΥΝΠΡΟΒΙΕΤΑΙ Ο ΠΑΙΣ ΚΟΣΜΟΣ. (Υπόθεση φυλετικών, εθνικών, κοινωνικών διακρίσεων - θέση παιδιών, δομών, γυναικών - στη λατρεία καταργείται το αληρονομικό ιερατικό κι έχουμε κληρικούς που εκλέγονται).

ΚΕΦ. Β' Η ΝΕΑ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΕΥΤΡΟΦΕΤΑΙ ΜΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

12. ΣΥΓΚΡΟΣΗ ΜΕΤ ΤΟΝ ΙΟΥΔΑΙΣΜΟ. (Αποσπάσματα από το "Διάλογο προς Τράφωνα" του Ιουστίνου με σχόλια, που να δείχνουν τη διαφορετική αντίληψη για το Μεσσία-πολιτικός και υπερεθνική αποστολή-διαφορετική ερμηνεία Π. Διαθήκης).

13. ΣΥΓΚΡΟΣΗ ΜΕ ΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΟ ΙΒΡΑΤΙΚΟ. (Αποσπάσματα από Επαφρόδιο Πολυμάκρου με σχόλια: συμμόρφωση του εθνικού ιερατικού, εξομότητα του όχλου, πολιτικοποίηση θρησκευτικών υποθέσεων).

14. ΚΑΤΑΤΡΕΦΗΜΟΣ ΑΠΟ ΕΚΔΙΟΛΟΓΟ ΕΠΑΡΧΟ. (Αποσπάσματα από την

αλληλογραφία Ιωάννου και Τραϊανού: κρατική-πολιτική και θρησκεία, ιεροποίηση της κρατικής εξουσίας-καταδότες με υλική κίνητρα-έμφαση των Χριστιανών να δεχτούν άλλο Κύριο - σύγκρουση πίστης και συμφέροντος, οι δηλώσεις).

15. ΑΙΩΡΙΣΜΟΣ ΓΙΑ ΝΑ ΕΘΕΙ Ο ΠΑΙΣ ΚΟΣΜΟΣ. (Δέχνη και τα χίλια χρόνια της Ρώμης - ένας κόμπος ζητεί στήριγμα στο μέσο της καινοενο-θωσής - ο αντι-χριστιανισμός υποκατάστατο στην έλλειψη ιδεολογίας-αναφορά στην παράλληλη προσέγγιση του Ιουλιανού).

16. ΤΟ ΑΠΟΚΡΥΦΤΟ ΤΗΣ ΣΥΓΚΡΟΣΗΣ. (Διοκλητιανός - αντιμετώπιση ενός κινδύνου καταδίκης του παλιού κόσμου εκ των έσω - χριστιανοί στρατηγικοί-αναφορά στον Άγιο Δημήτριο με έμφαση στην προσέγγιση για "αδελφότητα" της κρατικής μηχανής από "νευτεροφύλους").

17.17. ΕΝΑ ΔΙΔΑΓΜΑ ΜΕ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΣΥΝΕΧΕΙΑ. (Μ. Κωνσταντίνος και διδωγμά Μεδιολάνου, ανεξιδιόκτητα-υποστήριξη του Χριστιανισμού-νέα παρόδος γίνεται Εκκλησία με θετική (ελευθερία, ανέντευξη θεολογίας, κοινωνική όρεση) και αρνητική (μωζική προσέγγιση, σκοπιμότητες) στοιχεία - σκοπός της προφοράς του Μ. Κων/νου).

ΚΕΦ. Γ' Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΟΡΓΑΝΩΝΕΤΑΙ ΚΑΙ ΔΙΔΑΚΕΙ

18. Η ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ. ("Τη εκκλησιαστική τους πολιτικούς συμμεταβλέπει πρόγραμμα" - επίσκοποι μητροπολίτες, πάπες και Πάτριάρχες-συμμετοχή κλήρου και λαού στη διοίκηση και τη λατρεία-θεολογικές σχολές - από τον αναρχισμό στα οργανωμένα κοινότητα).

19. Η ΠΡΟΚΑΘΗΡΤΕΣΤΟΝ ΒΑΛΚΑΝΙΣΤΙΚΟΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΝ ΛΟΓΟΝ. ("Άρειος: η ελληνιστική φιλοσοφία της παραμής θέλει να γίνει όφιστο κριτήριο - έρεση ως αποκοπή από την παρόδοση και ως διόρθωση σκέψης και ζωής - η προπαγάνδα των αιρετικών-καίριαστικη ή σέβεια ανάμειξη της κρατικής εξουσίας σε θρησκευτική θέματα).

20. ΜΟΝΑΧΙΣΜΟΣ: Η ΑΝΤΙΠΑΡΕΣΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΚΚΟΙΝΩΝΙΑ. (Από τον Αναρχισμό στα οργανωμένα Κοινότητα - Η αναχώρηση ως διαμαρτυρία - Ο Μ. Αντώνιος - Από τη Χριστιανική ελευθερία δραστηριότητα στην οργανωμένη διακονία της Εκκλησίας).

21. ΕΝΑΣ ΠΟΛΥΤΑΘΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ. (Μ. Αθανάσιος: αλληλεπληλές συμφορές με την κρατική εξουσία και εφόρος, ανένδοτος και διαλλακτικός - η αλληλεγγύη του λαού - αποσπάσματα από το "Περ' ενανθρωπίας" του Αδριανού: η διαρκής της ζωής από το Χριστό).

22. ΕΝΑΣ ΘΕΟΛΟΓΟΣ ΠΟΙΗΤΗΣ. (Γρηγόριος Θεολόγος - η αντίδραση στην προσέγγιση του Ιουλιανού να απουσιάζει τους χριστιανούς από την κλασική παιδεία - ο Θεολόγος που παίζει - ο ποιητής των όντων των Χριστιανών: αποσπάσματα με σύντομα σχόλια - ο υποκριτικός διόλογος στην κόρησή του: αποσπάσματα από τα "Βιβλ. εις εαυτόν").

23. ΕΝΑΣ ΙΒΡΑΡΙΣ ΜΕ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΡΑΧΗ. (Μ. Βασίλειος: ο επίσκοπος των φυλών: Βασιλείδα - ποι απόδοξη του για τον κόσμο - ο κοινωνικός χαρακτήρας των Εθνικών του για τους μοναχούς).

24. ΑΙΡΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ. (Χριστολογικές έριδες: έκφραση ιδεολογικοπολιτικών συγκρούσεων - πολυμορφία ανάμειξη των συντελεστών, διαιτήματα κτλ.).

25. ΕΠΙ ΠΑΙΡΕΘΕΤΑΙ ΟΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ. (Δ' Οικουμεν. Σύνοδος - αποσπάσματα από πρακτικά που δείχνουν τη συμμετοχή του λαού, τη δημοκρατική διαδικασία, τη λήψη αποφάσεων με πλειοψηφία - απασχόληση η συνένωση του λαού του Θεού για την τελική αποδοχή).

26. ΕΝΑΣ ΔΥΝΑΜΙΚΟΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ. (Χρυσοστόμος: ο λαός ηγέτης της Αντιόχειας γίνεται πατριάρχης - δεν υποκύπτει στον πειρασμό του συμβιβασμού - συγκρούεται με το κατεστημένο (πολιτικό και εκκλησιαστικό), δίδεται και παθάνει ως πολιτικός εβδύτο - ο ρήτορας που υποτάσσει τη ρητορεία στην αλήθεια - μια κριτική φωνή σ' ένα κόσμο κολώνων).

27. ΣΤΗ ΑΥΓΗ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ. (Μενελάος: Αυγουστίνος ένας ανήσυχος νέος βλέπει το όραμα του - ο χριστιανός φιλόσοφος της ισορροπίας μιλάει στην "Πολιτεία" για την πτώση της Ρώμης - Αντιμετώπιση του Δουνατισμού, και τον Πελαγιανισμό στα θέματα της σωτηρίας του ανθρώπου).

28. ΕΝΑΣ ΝΑΟΣ ΣΥΜΒΟΛΙΖΕΙ ΤΗ ΝΙΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΣΤΗΝ ΑΠΑΡΑΘΗ. (Η Αγία Σοφία έκφραση της αντίληψης για μια χριστιανική αυτοκρατορία - οικουμενισμός στην τέχνη - ανέπτυξη αρχιτεκτονικής, κοίησης, ζωγραφικής - πρόκληση και μετασχηματισμός όραθεν στοιχείων - ο Χριστιανισμός προβάλλεται ως η ιδεολογία της αυτοκρατορίας).

29. Η ΑΠΑΡΑΘΗ ΧΑΝΕΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ. (Αντιχαιρηνόνοιο - το Ισλάμ εκμεταλλεύεται τις αντιθέσεις - πολιτικές και πνευματικές αττία του εξισλαμισμού - αναφορά σ' ότι διασώζεται σήμερα).

30. ΕΚΟΝΟΜΑΧΙΑ. (Αττία: θρησκευτική, πολιτική, κοινωνική κλπ. - εξέλιξη - Σύνοδοι - κλήση της εικονομαχίας - επικράτηση της Ορθοδοξίας).

31. ΕΝΑΣ ΑΓΙΟΣ ΕΥΦΡΟΝΙΖΕΙ ΤΗΝ ΠΙΣΤΗ. (Δαμασκηνός: προικισμένος ποιητής και μεγάλος θεολόγος - η "Βιβλ. εις εαυτόν": αποσπάσματα και σχόλια - ομορφία και συνέχεια στο δόγμα).

ΚΕΦ. Δ' Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΠΑΡΧΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΑΛΛΑ ΔΙΔΑΚΕΤΑΙ

32. ΕΠΑΡΧΕΤΑΙ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΟ ΒΟΥΛ. (Μεθόδιος και Κύριλλος οι φωτιστές των Σλάβων - εκχριστιανισμός και εκκλησιασμός με σεβασμό της ιδιότητας των λαών - οικουμενικότητα της Εκκλησίας).

33. Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΩΣ ΣΩΦΡΑΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ. (Ολοκληρώση εκκλησιολογίας της δόξης. Μοναχικά τέλματα: ο πολιτιστικός τους ρόλος. Παλιν ελλειψισμός στην παιδεία).

34. ΤΟ ΠΡΟΤΕΙΟ ΤΟΥ ΠΑΠΑ ΕΝΤΕΙΧΕΙ ΤΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΤΟΥ ΕΠΙΛΟΓΕΣ. (Τέσεις για πνευματική κυριαρχία και κοσμική εξουσία των παπών στη δόξη - προσπάθεια επιβολής στην Ανατολή-φεντοθεολογική επιχειρηματολογία - θάτος, ένας λόγιος πατριάρχης που αντιστέκεται στις παπικές αξιώσεις και τις πολιτικές πιέσεις).

35. ΜΙΑ ΓΕΡΟΝΟΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΟΛΥΜΠΙ: ΤΟ ΣΧΙΣΜΑ ΤΟΥ 1054. (Προποσί- ρια παπικών αξιώσεων - κοσμικές επιδιώξεις με θρησκευτικό μανδύα - το σπασμό "όχι" των ανατολικών - επανειλημμένες απόπειρες των δυτικών να επιβληθούν - οι συζητήσεις των Συνοδικών-αναφορά στη θλαπέντα και το μέτρο του Ευγενικού- μια κλήτη που δεν έλασε πλ- ρως ακύλη).

ΚΕΦ. Β' Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΤΗ ΔΙΔΟΜΗ ΜΕΤΕΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

36. ΜΙΑ ΑΝΑΛΗΨΗ ΠΡΙΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΔΙΟΝ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ. (Ζωγραφική με θεανθρώπινα χαρακτηριστικά, Πανσέληνος - θεολογία με ανθρωπιστική γλώσσα, Καθολικός-επιτεκτονική στη μέτρα του ανθρώπου. Πινακ- σε διαστάσεις Εκκλησίας).

37. ΛΟΓΙΚΗ Ή ΜΥΣΤΙΚΗ ΘΕΟΡΙΑ. (Παλαμίδ και σχολαστικοί: η προσπάθεια να υποτάξουν η πίστη στο λογικό και η απόρριψη της - η μυστική θεωρία δε σημαίνει ατομική και φυγή από τη ζωή - απο- πλάσματα Ανανήμου από την Ερμηνεία Ανανήμου εις το "Κόρις, ελέησον" σε μετάφραση).

38. Ο ΠΕΡΙΛΑΜΒΟΝ ΤΗΣ ΑΥΧΑΝΗΣ ΚΑΙ Η ΑΝΤΙΠΑΡΕΣ ΤΟΥ ΔΙΑΣΤΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΣΤΗ ΑΥΧΗ. (Η παπική υπερβολή περιμελεί το λαό του θεο- στατήσαντος των πιστών-βίαιη αντίδραση του λουθέρου και άλλων μεταρρυθμιστών, εμπλοκή των ηγεμόνων-θρησκευτικών- κάλμοι - διάσπαση της Δυτικής Χριστιανοσύνης).

39. Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ ΜΕΤΑΦΕΡΕΤΑΙ Ε' ΑΛΛΕΣ ΗΜΕΡΕΣ. (Εκχριστι- ανισμός Αμερικής, Αφρικής, Ουαυίας - ιμπεριαλισμός και ιεραποστολή- μεταφορά των διδασκάλων - το πρόβλημα της μεθόδου του ευρωπαϊκού Χριστιανισμού μαζί με τον πολιτισμό του. Η ορόδοξη ιεραποστολή σήμερα).

40. Η ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΑΓΙΩΝΙΖΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΟΚΡΑΤΙΑ. (Πνευματική κατάπτωση και εξολετισμός - προπαγάνδα Δυτικών, ο Πατριάρχης Ε' πόλεμος Βυζαντίου: προνόμια, υποχρεώσεις, δυσχέρειες, η προσφορά της Εκκλησίας).

41. Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΔΙΑΔΕΙΚΝΥΕΙ ΤΟ ΛΑΟ. (Βοδλαφής, θεοτόκης, Ημερίτης: ομιογραφία και αποσπάσματα από τα κείμενά τους).

42. ΟΙ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΑΡΕΛΘΟΝ. (Νεομάρτυρες: αποσπά- σματα από το Νέο Μαρτυρολόγιο - κρυπτοχριστιανισμός).

43. ΕΝΑΣ ΒΕΝΑΠΟΤΟΛΟΣ ΑΓΙΟΣ, ΚΟΙΜΑΙ ΣΑΙΤΩΛΟΣ. (Βίος και όρση, συμβολή του στην Παιδεία - αποσπάσματα από τις "Διόχες").

ΚΕΦ. Γ' Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

44. Η ΑΥΤΟΚΕΦΑΛΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ. ("Ένοια του "αυτοκεφάλου" στην ορόδοξη Ανατολή - ιστορικό της ανακήρυξης του "αυτοκεφάλου" - επέκτασή - οι συνέπειες. Παρχές του Οικουμενικού Πατριαρχείου στην Ελλάδα: Κρήτη, Δωδεκάνησος, Νέες Χώρες: Ιστορικό, διδάρωση, ιδιου- τίες).

45. ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΞΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΣΤΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΔΟΚΙΜΑΣΙΕΣ ΤΟΥ ΒΕΛΟΥΣ. (Εδωτομή αναφορά στο 1820-στα χρόνια του Μικρασιατικού αγώνα και κατά τη γερμανική κατοχή - Αναφορά από κάθε δόξαλο στην Τοπική Εκκλησία).

46. ΜΟΝΑΧΙΣΜΟΣ - ΤΟ ΑΓΙΟ ΟΡΟΣ. (Μοναστήρια στον Ελλαδικό χώρο- το "Άγιο Όρος", μια μοναχική δημοκρατία μοναχική στον κόσμο-προφυ- ρο-προβλήματα και προοπτικές του Μοναχισμού).

47. ΟΡΓΑΝΩΣΗ, ΔΟΜΗ ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΗΣ ΣΥΝΕΡΓΕΙΑΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ. (Ιεραρχία, Διαρκής Σύνοδος, Μητροπόλεις, Σύνοδες-επιλογή επισκόπων: πράξη και φωνή για επιστροφή στην Παρόδοξη - κληρικολογία, επιλογή, μόρφωση-εκκλ. συμβολία-άλλες μορφές δράσης: θρησκευτικές οργανώσεις, ιστορία και αξιολόγηση-το Ημερολόγιο και ζήτημα).

48. ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΡΟΛΟΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ. (Κοινωνική δράση, θρησκ. εκπομπές-κατηχητικό-θρησκευτικό μάθημα- φιλόπαιδα - ιδρύματα - εννοιακές κινήσεις- πραγματικότητα, προβλήμα- τα και προοπτικές).

ΚΕΦ. Δ' ΔΙΔΑΚΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΟΙ ΤΟΙΧΟΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ. (Π.Ι. θεολο- γική, συγγένωση δόξης στον ανώτερο κλήρο, αδρανιστική λαϊκή, συντηρητισμός, προσκόλληση στην πολιτική εξουσία. Σχολαστική ορο- δομική για όρση, οργάνωση, υποστήριξη πολιτείας, πρόσβαση στην παι- δεια - οι φωνές για ενεργότερη παρουσία κληθύνονται-εκκλ. όρση και αρετήρια για το καλύτερο).

50. ΕΠΕΡΟΔΟΞΟΙ ΚΑΙ ΕΠΕΡΟΔΕΚΟΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ. (Αρμένιοι, Ρωμιο- καθολικοί, Ουνίτες, Ευγγελλικοί, Ιουδαίοι, Μουσουλμάνοι. Ιστορικά στοιχεία-σημερινή αριθμητική δύναμη και άλλα δεδομένα από τη ζωή και τη δράση τους).

ΚΕΦ. Ε' Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΣΗΜΕΡΑ

51. Ο ΡΩΜΑΙΟΚΑΘΟΛΙΚΙΣΜΟΣ. (Β' Σύνοδος Βατικανού-αγωνιστικές προ- σπείρες για τον εκσυγχρονισμό της Δυτικής Εκκλησίας. Η πύλη για το

εξέτασμα των κρητικών στοιχείων του παρελθόντος, ιδιαιτέρως στις σχέσεις Πάπα και Επισκόπων, διάφορες τάσεις στο Ρωμαιοκαθολικό κόσμο, η πραγματική του εικόνα σήμερα).

52. Ο ΠΡΟΤΕΣΤΑΝΤΙΣΜΟΣ. (Η κολλοπλή διαίρεση, απαρίθμηση κυρί- τερων Ομολογιών - προσπάθειες για ενότητα- θεολογική άνοση, συρρίκ- νωση ιεραποστολής, σάφης διδάρση του καλίου Προτεσταντισμού από το σύγχρονο).

53. Η ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ. (Προβλεπτική Πατριαρχία - αυτοκε- φάλος Εκκλησίες-Εκκλησίες της Διάσπαρσης- προς τη Μεγάλη Σύνοδο).

54. Ο ΑΓΙΩΝ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΟΤΗΤΑ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ. (Παγκόσμιο Συμβόλιο Εκκλησιών, Διομολογικός διάλογος- προσεκτικές-αγνές των χριστιανών για την ειρήνη του κόσμου).

55. ΠΟΣΟ ΝΕΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ ΜΑΣ; (Πόσο διατηρείται στην Εκκλησία η αίσθηση του καινούριου και η συνέλωση πως είναι πάντοτε η νέα κοινωνία - αυτοκριτική και προοπτικές. Κοιτάζει στο παρελθόν, πόσο προσβλέπει στο μέλλον;).

ΑΡΧΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Α' ΕΚΘΕΣΗ

Επιδίδεται ο σκοπός που ορίζεται για το μάθημα αυτό από το άρθρο 2 αυτού του Π.Δ/τος για την Α' τάξη ημερησίου γυμνασίου.

Β' ΔΙΑΔΕΙΚΝΥΕΤΑΙ

ΚΕΙΜΕΝΑ

1. Θουκυδίδης Ιστορία (Σικελικά): Διατίθενται 2 ώρες από την αρχή της διδασκαλίας των μαθημάτων μέχρι τις 23 Δεκεμβρίου.

Η εισαγωγή θα περιλαμβάνει σύντομη εξιστόρηση των γεγονότων της Πεντηκονταετίας και του Πελοποννησιακού πολέμου, το βίο και το έργο του Θουκυδίδη, με ιδιαίτερη επισημάνση των διαφορών του από τον Ηρόδοτο και τον Ξενοφάνη, την ιδιότητα και την αξία του έργου του.

Ακολουθεί σύντομη περίληψη του περιεχομένου κατά βιβλία. Από τα βιβλία Ε' και Ζ' που αποτελούν το βασικό αντικείμενο διδασκα- λίας, να απολεχιστούν τα κεφάλαια που αναφέρονται σε γεγονότα δόξατα με τη Σικελική εκστρατεία.

2. Ανθολόγιο Λυρικής Ποίησης: Διατίθενται 2 ώρες από την αρχή της διδασκαλίας των μαθημάτων μέχρι τις 23 Δεκεμβρίου.

Εισαγωγή: Τα χαρακτηριστικά της λυρικής ποίησης και η εξέ- λιξη της στην αρχαία Ελλάδα - Τα είδη της λυρικής ποίησης και οι κυριότεροι αντιπρόσωποι της.

Διδασκαλία της ελεγείας, του επιγράμματος, της λαμβικής, της μελικής και της χορικής ποίησης (διθυράμβου-πινδαρικής οδής - χορικών μερών των τραγικών και των λυρικών περιούσιων από τις καμώσεις του Αριστοφάνη) με βάση Ανθολόγιο Λυρικής Ποίησης.

3. Δραματική Ποίηση: Διατίθενται 2 ώρες από τις 8 Ιανουαρίου μέχρι το τέλος της διδασκαλίας των μαθημάτων.

Εισαγωγή: Γέννηση και εξέλιξη της δραματικής ποίησης. Σύνδε- ση της προς τη διονυσιακή λατρεία. Ο ιδιαίτερος χαρακτήρας της τρα- γωδίας. Βορτές του Διονύσου και παραστάσεις τραγικών - το αρχαίο θέατρο-Οι τρεις μέγθοι δραματούργοι: Αισχύλος, Σοφοκλής, Ευριπίδης.

Διδασκαλία δύο τουλάχιστον από τις ακόλουθες τραγωδίες: Αισχύλου "Προμηθεύς Δεσμώτης" (Οι στ. 561-906 με συντομωμένη περί- ληψη). Σοφοκλή "Αντιγόνη", Ευριπίδη "Ιφιγένεια η εν Ταύροις".

4. Φιλοσοφικά κείμενα: Διατίθενται 2 ώρες από τις 8 Ιανουαρίου μέχρι το τέλος της διδασκαλίας των μαθημάτων.

α. Εισαγωγή που περιλαμβάνει: 1) σύντομη και απλή κατάρτιση της σημασίας της φιλοσοφίας για τη ζωή του ανθρώπου και 2) το βίο και τη διδασκαλία του Σωκράτη καθώς και το βίο και το έργο του Πλά- τωνα και του Αριστοτέλη.

β. Διδασκαλία των ακόλουθων κειμένων: 1) Πλάτων "Κρίτων", 2) Πλάτων "Απολογία Σωκράτους" (αποσπάσματα), 3) Πλάτων "Θέτιος" (Στ. 1-8 και 64-67) και 4) αποσπάσματα αναφερόμενα στην ερηνή γέννηση και τη φιλία, επιλεγμένα από το δόξατο και το όγδοο βιβ- λίο των "Εθικών Ηθικολογιών" του Αριστοτέλη.

ΜΕΘΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΣΚΟΠΟΣ

Επιδίδεται ο γενικός σκοπός, που ορίζεται από το άρθρο 2 αυτού του Π.Δ/τος για την Α' τάξη ημερησίου γυμνασίου.

Ι. ΓΛΩΣΣΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ, όρος 2

Θα συνεχιστεί η γλωσσική διδασκαλία όπως ορίζεται από το αναλυτι- κό πρόγραμμα της Β' τάξης ως τις 20 Ιανουαρίου. Από τις 21 Ιανουαρίου ως το τέλος του διδακτικού έτους θα διδάσκει, επί 1 ώρα την εβδομάδα, η Επιτομή της ιστορίας της Ελληνικής γλώσσας.

Για τη γραφή των κειμένων ισχύει ότι και στην Α' τάξη.

ΙΙ. ΚΕΙΜΕΝΑ ΜΕΘΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ, όρος 2

Διδασκαλία χαρακτηριστικών κειμένων από τις κυριότερες περιόδους τ- της μεσσηνικής λογοτεχνίας: ομηρικά τραγώδια - κυρίως τα ιστορικά-

κείμενα της προηγουμένης λογοτεχνίας, του νεοελληνικού διαφωτισμού, απομνημονεύματα στη δημοτική, κείμενα της επιστημονικής σχολής, της νέας εθνικής σχολής, της λογοτεχνίας του μεσοπολέμου και της νεότερης σύγχρονης λογοτεχνίας. Διδάσκονται επίσης από δοξάμια ως και αποσπάσματα θεατρικών έργων και τέλος κείμενα από την ξένη λογοτεχνία, όπως και στις προηγούμενες τάξεις.

Σε κείμενα από τις παραπάνω ενότητες προτάσσεται σύντομη γραμματολογική ενημέρωση.

ΙΣΤΟΡΙΑ

Α' ΕΠΟΧΗ

Με τη διδασκαλία της ιστορίας των νεότερων χρόνων στη Γ' τάξη του γυμνασίου επιδιώκεται οι μαθητές, που ένα μέρος απ' αυτούς θα θα έχουν ήδη άλλη ευκαιρία να διδαχθούν νεότερη ιστορία, να παρακολουθήσουν τα εκπαιδευτικά του νεότερου ανθρώπου και να ενημερωθούν στα προβλήματα, τις επιδιώξεις και τις προσδοκίες του σύγχρονου κόσμου, ιδίαιτερα του ευρωπαϊκού και ακόμη ειδικότερα του ελληνικού.

Ο γενικός σκοπός παραμένει όπως διατυπώθηκε στο άρθρο 2 αυτού του Π/Δ/τος για την Α' τάξη ημερησίου γυμνασίου.

Β' ΔΙΑΔΕΙΞΤΑ ΥΛΗ

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ
 - α) Ανασκόπηση του παρελθόντος έως το τέλος του μεσαίωνα.
 - β) Επισκοπότητα μελέτης της ιστορίας.
2. Ανακαλύψεις των νέων χρόνων:
 - α) Αίτια των ανακαλύψεων
 - β) Παράγοντες που συνόρισαν τις ανακαλύψεις
 - γ) Το χρονικό των ανακαλύψεων
 - δ) Άμεσες και απότερες συνέπειες των ανακαλύψεων (οικονομικές, κοινωνικές, επιστημονικές).
3. Ανθρωπισμός και Αναγέννηση:
 - α) Η αρχή της Αναγέννησης, το νόημα και οι εκδηλώσεις της.
 - β) Το νόημα του Ανθρωπισμού και οι συντελεστές του.
4. Ορθοκεντρική Μεταρρύθμιση και Αντιμεταρρύθμιση:
 - α) Τα αίτια και το περιεχόμενο της μεταρρύθμισης και η πορεία της.
 - β) Η αντίληψη της παγκόσμιας εκκλησίας.
 - γ) Ορθοκεντρικοί πόλεμοι (πολύ συνοπτικά) και οι συνέπειές τους.
 - δ) Αποτέλεσμα της ορθοκεντρικής Μεταρρύθμισης.
5. Επιστήμη και Τέχνη της Αναγέννησης:
 - α) Οι επιστήμες έως το 17ο αιώνα.
 - β) Οι τέχνες (ωγραφική, γλυπτική, αρχιτεκτονική, μουσική), έως το 17ο αιώνα.
6. Συνέπειες ανθρωπισμού Ισπανίας, Αγγλίας, Ολλανδίας το 16ο και 17ο αιώνα και πολιτικές εξελίξεις στις χώρες αυτές:
 - α) Αγγλοισπανικός ανθρωπισμός
 - β) Αγγλοολλανδικός ανθρωπισμός
 - γ) Αναγέννηση της Ολλανδίας από την ισπανική κυριαρχία.
 - δ) Πολιτικές εξελίξεις στην Αγγλία έως την ένδοξη επανάσταση του 1688.
7. Η απόλυτη Μοναρχία:
 - α) Η δομή των πολιτευμάτων.
 - β) Εξωτερικά σύμβολα (ανδρόκρα, εθιμοτυπία κλπ.)
 - γ) Γαλλία, Αυστρία, Πρωσία, Ρωσία.
8. Οι Ευρωπαϊκές δυνάμεις το 18ο αιώνα και ο αποικιακός ανταγωνισμός:
 - α) Αγγλία, Γαλλία, Αυστρία, Πρωσία, Ρωσία έως τον επταετή πόλεμο (1756-1763).
 - β) Κοινωνική κατάσταση στη Γαλλία έως τις παρεμβάσεις της Επανάστασης.
9. Αμερικανική Ανεξαρτησία:
 - α) Συνοπτική αναδρομή στην αποικιακή της Β. Αμερικής.
 - β) Αίτια προστριβών με τη μητρόπολη.
 - γ) Εξέγερση και διακήρυξη της ανεξαρτησίας.
 - δ) Πορεία των γεγονότων έως το 1783.
 - ε) Ένα νέο έθνος και νέο πολιτεύμα (1787).
10. Επιστήμη και Τέχνη (Από την Αναγέννηση έως τη Γαλλική Επανάσταση):
 - α) Επιστήμες
 - β) Τέχνες.
11. Διαφωτισμός:
 - α) Νόημα του διαφωτισμού.
 - β) Αγγλικός, Γερμανικός, Γαλλικός διαφωτισμός.
 - γ) Οι εγκυκλοπαιδιστές.
12. Γαλλική Επανάσταση:
 - α) Αίτια.
 - β) Εξέλιξη των γεγονότων έως την έρα του Διευθυντηρίου.
 - γ) Η έννοια και η πτώση του Ιακωβίνου.
13. Σοφισμοί - Νεοελληνικό Διαφωτισμός:
 - α) Δυνάμεις συντήρησης και οργάνωσης του υβόδουλου Ελληνισμού.
- β) Συνθήκες αναγέννησης του Ελληνισμού (υβόδουλου και παροικιακού).
- γ) Το περιεχόμενο και η διαρροή του Νεοελληνικού Διαφωτισμού (1750-1820).
14. Ο αγώνας για την Ανεξαρτησία (1821-32):
 - α) Προηγούμενες εξεγέρσεις (συνοπτική αναδρομή).
 - β) Φιλική Εταιρεία.
 - γ) Εξέγερση στη Μολδοβία και στην Ελλάδα (Δυνάμεις και προσδοκίες).
 - δ) Πορεία των γεγονότων έως το 1824.
 - ε) Βωτοερική και εξωτερική πολιτική έως το 1824.
 - στ) Πορεία των πολιτικών γεγονότων μετά το 1824.
 - ζ) Βωτοερική και εξωτερική πολιτική μετά το 1824.
 - η) Η δημιουργία ανεξαρτήτου κράτους και τα προβλήματα του.
 - θ) Ο Καποδίστριας και το έργο του.
15. Βιομηχανική Επανάσταση:
 - α) Η πορεία του ανθρώπου από την ατμομηχανή έως το αεροπλάνο και οι επιπτώσεις της (οικονομικές, κληρονομικές, κοινωνικές).
 - β) Αναζήτηση πρώτων υλών και αγορών-πελατών.
16. Η Ευρώπη από το συνέδριο της Βιέννης (1815) έως το Γερτβερο (1914):
 - α) Παλινδρόση των προεπαναστατικών συντηρητικών δυνάμεων στην Ευρωπαϊκή ήπειρο και νέες αντάρτικες δυνάμεις: εθνικισμός, φιλελευθερισμός.
 - β) Οι επαναστάσεις του 1848.
 - γ) Η Γαλλία έως το Γαλλογερμανικό πόλεμο (1870-1871).
 - δ) Η Ενωτική κίνηση στην Ιταλία και τη Γερμανία.
 - ε) Ο Γαλλογερμανικός Πόλεμος.
 - στ) Αποικιακός ανταγωνισμός, εξοπλισμός, φιλειρηνική κίνηση και αποτυχία της, συνασπισμός, παραμονές έκρηξης.
17. Ο άλλος κόσμος κατά το 19ο αιώνα:
 - α) Συνέχιση και ολοκλήρωση των εξερευνήσεων.
 - β) Το έθνος και η ανάπτυξη της Ιαπωνίας.
 - γ) Η ανάπτυξη των Η.Π.Α. και η εξάπλωση προς τον Ειρηνικό Ωκεανό.
18. Η Ελλάδα από την Ανεξαρτησία (1832) έως τους Βαλκανικούς πολέμους (1912-14):
 - α) Όθωνας και Αντιβασιλεία.
 - β) Η εξέγερση της 3ης Σεπτεμβρίου 1843 και το πρώτο Σύνταγμα (1844).
 - γ) Η περίοδος της συνταγματικής βασιλείας.
 - δ) Το σύνταγμα του 1864 και ο κοινοβουλευτικός βίος της χώρας έως το 1911 (συνοπτικά).
 - ε) Βωτοερικά προβλήματα του Ελληνισμού (η συμβολή του Σπρ. Τρικοπής στην αντιμετώπισή τους).
 - στ) Προσπάθειες υπό του αλβανικού Ελληνισμού έως τον Ελληνοτουρκικό Πόλεμο (1897) και τέλος του Μακεδονικού Αγώνα.
 - ζ) Πόλεμοι και απογοητεύσεις. Επανάσταση στο Γουόρ (1909).
 - η) Πολιτική σπουδαιότητα του Ελευθερίου Βενιζέλου. Αναθεώρηση του Συντάγματος (1911).
 - θ) Βαλκανικοί πόλεμοι (1912-14). (Σύντομη αναδρομή στην ιστορία των Ελληνικών κληρονομών στη Βαλκανική).
19. Ο πρώτος Παγκόσμιος Πόλεμος (1914-19) και η Ρωσική Επανάσταση (1917):
 - α) Αίτια και αφορμή του πολέμου.
 - β) Ο πόλεμος, τα μέτωπα (συνοπτικά με τη χρήση χάρτου και εκθέτης).
 - γ) Οι μαχητές του μέχμου και άμαχοι πληθυσμοί κατά τον πόλεμο.
 - δ) Η θέση της Ελλάδας στον πόλεμο.
 - ε) Η Ρωσική Επανάσταση (1917) και η κατάρρευση του ανατολικού μετώπου.
 - στ) Η κατάρρευση της Γερμανίας και των συμμάχων της.
 - ζ) Οι συνθήκες του 1919-20 και η Κοινωνία των Εθνών.
20. Η Ελλάδα από το 1915-1922:
 - α) Προστίβες Βενιζέλου-Κωνσταντίνου.
 - β) Απομείωση του νόμιμου Προέδρου.
 - γ) Το κίνημα της Θεσσαλονίκης. Η Ελλάδα σε εμπόλεμη κατάσταση.
 - δ) Η επικρατούσα Μεταρρύθμιση (1917-20).
 - ε) Η Μεγάλη Ελλάδα του 1919.
 - στ) Παλινδρόση του Βασιλείου, Η τραγική περίπτωση και η διαρροή-τική κατάσταση (1919-1922). Η γέννηση συνταγματικής ανδρομής στην ιστορία του μακροεπιστημονικού Ελληνισμού.
21. Ο Μεσοπολέμος (1919-39):
 - α) Οικονομική κρίση.
 - β) Τα πρόβλημα των ηττημένων.
 - γ) Βωτοερικές εξελίξεις στην Ευρώπη (ιδίαιτερα στην Ελλάδα) και στην Ανατολή, Αμερικανικός "απομονωτισμός".
 - δ) Αποτυχία της Ε.Τ.Ε. Ο κόσμος ολισθαίνει προς νέο πόλεμο.
22. Ο πόλεμος του 1939-45:
 - α) Αίτια, αφορμές, έκρηξη.
 - β) Εξέλιξη του πολέμου - Τραγικές συνέπειες για τους άμαχους.
 - γ) Το έτος του 1940-41.

- δ) Η κατοχή και η άνεση των εναντίων των κατακτητών.
 ε) Η μάχη της Αγγλίας, της Εθιμου, της Ρωσίας, της Άπω Ανατολής.
 στ) Η κατάρρευση του Άξονα και της Ιαπωνίας.
 ζ) Συνθήκες Ο.Η.Ε. Απελευθέρωση της Δωδ/σου.
 η) Η διαμάχη του Έθνους κατά την περίοδο 1944-49 και η σημασία της Εθνικής ενότητας για την πρόοδο και την ασφάλεια της Πατρίδας.

23. Προβλήματα του μεταπολεμικού κόσμου:

- α) Το έργο του ΟΗΕ έως την εισδοχή της Κίνας.
 β) Το τέλος της αποικιοκρατίας.
 γ) Προσπάθειες των αδέσμευτων λαών για την ειρήνη και την ειρήνη.
 δ) Αγώνες για την καταπολέμηση της πείνας, της ασθένειας, του πολέμου.
 ε) Σύγχρονη τεχνολογία και διαστημικά επιτεύγματα: πηγή εισοδήσεως και σκοπός.

24. Προβλήματα του μεταπολεμικού Ελληνισμού:

- α) Η ειρήνευση της χώρας. Μεταπολεμικές ανακαταστάσεις. Ειρήνευση της χώρας.
 β) Βελτιστοποίηση.
 γ) Ένωση στην Ε.Ο.Κ.
 δ) Μετανάστευση
 ε) Παιδεία.
 στ) Εμπειρία με τον παροικιακό ελληνισμό.
 ζ) Κυριακάδα, Λίγαφο.

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΕΥΜΑΤΟΣ

Α' ΣΚΟΠΟΣ

Σκοπός του μαθήματος είναι να εισαχθεί το μαθητή στην έννοια και την οργάνωση του κοινωνικού βίου, να του γνωρίσει τις βασικές λειτουργίες της δημοκρατικής Πολιτείας και να του καλλιεργήσει τη συνεδρίαση ευθύνης προς την Πολιτεία και το κοινωνικό σύνολο.

Β' ΔΙΑΔΕΞΙΑ ΧΑΗ

ΜΕΡΟΣ Α'

1. Εισαγωγή: Ο άνθρωπος και η κοινωνία.
 α) Γένεση και εξέλιξη του Κοινωνικού βίου.
 β) Το άτομο, κοινωνικός και φορέας του πολιτισμού της κοινότητας.
 Ι. Έννοια του πολιτισμού (ορισμός, διαίρεση, συμμετοχή του ατόμου στη δημιουργία και τα αγαθά του πολιτισμού).
 ΙΙ. Εθνικός Πολιτισμός (ιδιοιότητες και συμβολή στον πολιτισμό της ανθρωπότητας).
 ΙΙΙ. Η υποχρέωση του ατόμου για διατήρηση και συνέχιση του πολιτισμού.
 γ) Προβλήματα της κοινωνικής ζωής:
 Ι. Αναγκαίοι όροι της κοινωνικής ζωής (αμοιβαίος σεβασμός, συνεργασία, αλληλεγγύη).
 ΙΙ. Τη μεταχείριση-δικαιοσύνη.
 ΙΙΙ. Διαρκής προσαρμογή στις μεταβαλλόμενες συνθήκες - το νόημα των μεταρρυθμίσεων.
 δ) Από την Κοινωνία στο Κράτος.
 Ι. Διάρθρωση των δύο εννοιών (κοινωνία-κράτος).
 ΙΙ. Το άτομο μέσα στην έννομη κοινωνία.

ΜΕΡΟΣ Β'

1. Ο άνθρωπος και η Πολιτεία.
2. Πολιτεία και Πολίτευμα.
 α) Έννοια και Στοιχεία της Πολιτείας (λαός, χώρα, εξουσία).
 β) Έννοια του πολιτεύματος. Εξέλιξη πολιτευμάτων.
 γ) Η δημοκρατία. Το Σύνταγμα.
3. Το Δημοκρατικό πολίτευμα της χώρας.
 α) Το ισχύον σύνταγμα της προεδρευόμενης δημοκρατίας και οι βασικές αρχές του.
 β) Οι τρεις λειτουργίες της Πολιτείας.
 γ) Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας και οι βασικές αρμοδιότητές του.
 δ) Η Βουλή: Η ανάδειξη, η λειτουργία και το έργο της.
 ε) Η Κυβέρνηση και η σχέση της προς τη Βουλή.
 στ) Η δικαστική εξουσία. Τα δικαστήρια.
 ζ) Νομοθετήματα (Πάρισι, Προεδρικά Διατάγματα, Υπουργικές αποφάσεις κ.λ.π.) και η διαδικασία θεσπίσεώς τους.
4. Δικαιώματα και καθήκοντα του Πολίτη.
 α) Δικαιώματα ατομικά και κοινωνικά.
 Δικαιώματα για ατομικές και πολιτικές ελευθερίες, για ασφάλεια, για παιδεία, για δικαιοσύνη, για εργασία, για κοινωνική πρόνοια κ.λ.π.
 β) Καθήκοντα ατομικά και κοινωνικά.
 Η τήρηση του Συντάγματος και των νόμων.
 Η αντίσταση κατά των επιχειρουμένων την κατάλυση του πολιτεύματος.
 Η υποταγή του ατομικού συμφέροντος στο γενικό.

Ο σεβασμός του συνανθρώπου και η εξυπηρέτησή του.

Ο σεβασμός των αρχαίων μνημείων και της ιστορικής παραδόσεως.
 Η προστασία του περιβάλλοντος.

5. Η κοινή γνώμη και οι παράγοντες της διαμόρφωσής της.
6. Κράτος και Έθνος - Ο Ελληνισμός της διασποράς.
7. Άλλοι θεσμοί και λειτουργίες.
 Εκκλησία. Ένοπλες Δυνάμεις και Σώματα Ασφαλείας.
 Η κρατική διοίκηση, η τοπική αυτοδιοίκηση και οι αυτόνομοι οργανισμοί. Η επιβίωση, πνευματικά ιδρύματα, η υγεία και η κοινωνική πρόνοια. Η οικονομική ζωή της χώρας.
8. Εργασία και απασχόληση.

ΜΕΡΟΣ Γ'

Διεθνείς Οργανισμοί:

Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών (ΟΗΕ), ΟΧΠΕΚΟ, Διεθνής Ερυθρός Σταυρός, Συμβόλιο της Ευρώπης, Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα (ΕΟΚ) κ.λ.π.

Παράρτημα.

- α) Τα άρθρα 1-25 και το ακροτελεύτιο άρθρο 120 του Ισχύοντος Συντάγματος.
- β) Η οικουμενική διακήρυξη των δικαιωμάτων του ανθρώπου (του ΟΗΕ 1948).

ΑΓΓΛΙΚΑ

Α' ΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΙ ΣΤΟΧΟΙ

Επιδίδονται ο σκοπός και οι ειδικοί στόχοι που ορίζονται για το μάθημα αυτό από το άρθρο 2 αυτού του Προεδρικού Διατάγματος για την Α' τάξη ημερήσιου γυμνασίου.

Β' ΔΙΑΔΕΞΙΑ ΧΑΗ

1. Ο μαθητής της Γ' γυμνασίου πρέπει να καταλαβαίνει και να παράγει γραπτό, και προφορικό λόγο σύμφωνα με τις ακόλουθες έννοιες προκειμένου να μπορεί να προβεί στις λεκτικές πράξεις που αναφέρονται πιο κάτω:
 1.1. Έννοιες υποκειντικές, δηλαδή τη δυνατότητα ή πιθανότητα διαπίστευσης αντικειμένων στο χώρο, καταστάσεων ή γεγονότων, που εκφράζονται με τα επίθετα (IM)POSSIBLE/ (UN) LIKELY + THAT CLAUSE.
 1.2. Έννοιες χώρου, δηλαδή το συσχετισμό αντικειμένων με το χώρο που εκφράζεται μεσεπίθετα και φράσεις που δηλώνουν μήκος, πλάτος, όφος, όγκο, θερμοκρασία.
 1.3. Έννοιες χρονικές, δηλαδή την αλληλουχία γεγονότων στο χρόνο, σχέσεις προτεραιότητας, ακολουθίας και διάρκειας στο παρελθόν, που εκφράζονται με χρονικές προτάσεις που εισάγονται με τους συνδέσμους BEFORE, AFTER, WHILE, AS, AS SOON AS, WHEN, UNTIL, SINCE, και με τη χρήση του PRESENT PERFECT (SIMPLE AND PROGRESSIVE)/ FUTURE PERFECT.
 1.4. Έννοιες ποσοτικές που εκφράζονται με τα FAIRLY + ADJ., QUITE + ADJ. ADV./ADJ. + ENOUGH.
 1.5. Έννοιες ποιοτικές που εκφράζονται με SO + ADJ. + THAT CLAUSE, TOO + ADJ. + INFINITIVE.
 1.6. Έννοιες αξιολόγησης, δηλαδή αποδοχή ή μη καταστάσεων, επάρκειας ή ανεπάρκειας, ευκολία ή δυσκολία, που εκφράζονται με τις φράσεις ACCORD + NP / CLAUSE OR AGAINST + NP, THAT WILL (NOT) DO, EASY/ DIFFICULT + INFINITIVE.
 1.7. Έννοιες νοητικής διεργασίας, (INTELLECTUAL ATTITUDE), όπως η κατάσχεση μνήμης - λήξης που εκφράζεται με τα ρήματα REMEMBER / FORGET + NP / CLR. / THAT CLAUSE και έννοιες λεκτικές που εκφράζονται με ρήματα όπως τα SAY, TELL, ANSWER, ASK, WONDER, FORBID, RECOMMEND, SUGGEST και την πλέγια εκφορά προτάσεων.
 1.8. Έννοιες λογικών συσχετισμών που εκφράζονται με υποθετικές προτάσεις διαφόρων τύπων ανάλογα με το βαθμό πιθανότητας ή μη πιθανότητας των λογικών συνεπειών.
 1.9. Έννοιες ρηματικών συσχετισμών υπαιτιότητας που εκφράζονται με CAUSATIVE FORM των ρημάτων.
 1.10 Έννοιες δεκτικές που εκφράζονται με τις επιτακτικές αντωνυμίες MY / YOUR, US, SELF και αναφορικές προτάσεις που εισάγονται με τις αντίστοιχες αναφορικές αντωνυμίες.
2. Ο μαθητής της Γ' γυμνασίου πρέπει να μπορεί να καταλαβαίνει και να εκφράζει τις πιο πάνω έννοιες προκειμένου να προβεί στις παραπάνω λεκτικές πράξεις:
 2.1. Να αναμεταβάζει πληροφορίες που άκουσε ή διάβασε, να διορθώνει και να ανασκευάζει πληροφορίες που του μεταβιβάζουν άλλοι.
 2.2. Να εκφράζει διάφορους βαθμούς πιθανότητας και δυνατότητας για γεγονότα του παρελθόντος και του μέλλοντος, λογικούς συσχετισμούς αναγκαιότητας και διάφορους βαθμούς αναγκαιότητας.
 2.3. Να εκφράζει συναισθηματικές καταστάσεις όπως η έκκληση για ένα γεγονός, ελπίδα για κάτι, απογοήτευση, φόβο ή ανησυχία, επιθυμία, και να πληροφορείται για αντίστοιχες συναισθηματικές καταστάσεις άλλων ατόμων του περιβάλλοντός του.
 2.4. Να εκφράζει επιδοκιμασία και αποδοκιμασία για πράξεις άλλων ή στάση αδιαφορίας απέναντι στα γεγονότα ή καταστάσεις του περιβάλλοντός του.
 2.5. Να κείθει το συνομιλητή του για κάτι, να συμβουλεύεται, να προτείνει, να προειδοποιεί, να απειλεί, να προσφέρεται να βοηθήσει δι-

λους και να ζητήσει τη βοήθεια άλλων προκειμένου να επιτύχει κάτι.
2.6. Να παρουσιάζει άτομα στον κοινωνικό περίγυρο με τρόπο κατάλληλο για ποικίλες αυθεντικές περιστάσεις όπως αυτές καθορίζονται από διάφορες κοινωνικές παραμέτρους και να εισάγει θέματα συζητήσεων σε διαπροσωπικές επικοινωνιακές καταστάσεις και να εστιάζει την προσοχή του συνομιλητού του προκειμένου την αλληλουχία των ρηματικών χρόνων να αναμεταβάλλει πληροφορίες που έλαυσε ή διάβασε, τα βοηθητικά ρήματα (MODALS), για να εκφράζει βαθμούς πιθανότητας και / ή αποδοκιμασία για πράξεις άλλων, για να συμβουλεύει και να προτείνει, όλα τα είδη των υποθετικών λόγων για να ελέγξει λογικά συμπεράσματα, τις χρονικές προτάσεις για να δώσει πληροφορίες κ.λ.π.

ΓΛΩΣΣΙΚΑ

Α' ΣΚΟΠΟΣ ΕΙΣ ΕΙΔΙΚΟΥΣ ΣΚΟΠΟΥΣ

Επιδίδονται ο σκοπός και οι ειδικοί στόχοι, που ορίζονται για το μάθημα αυτό από το άρθρο 2 αυτού του Προεδρικού Διατάγματος για την Α' τάξη ημερησίου γυμνασίου.

Β' ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ

Ο μαθητής της Γ' τάξης γυμνασίου πρέπει να καταλαβαίνει και να παράγει γραπτό και προφορικό λόγο σύμφωνα με τις ακόλουθες έννοιες: Παρακαλώ (PRIER), συγκρίνω (COMPARER), αρνούμαι να συμφωνήσω για την αλήθεια ενός πράγματος (REFUSER à ACCORD SUR LA VERITE D' UN FAIT), αρνούμαι να συγκατατεθώ (REFUSER PERMISSION) ζητώ να κάνει κάποιος κάτι (DEMANDER), ζητώ προτάσεις (DEMANDER PROPOSITION D' ACTION) προτείνω-παρακαλώ σε πρόξη (PROPOSER), κρίνω - επιτιμώ (PORTER UN JUGEMENT JUGER APPRECIER) κάνω μία δήλωση (κλσής) (DECLARATION) (DE VOL), συμπληρώνω έντυπα, εκφράζω λύπη (REPRÉSENTER EXPRIMER DES REGRETS), διαμαρτυρόμαι και αποδοκιμαζώ (PROTESTER DESAPPROUVER).

ΥΛΙΟΙ:

Αποσπάσματα από εφημερίδες και περιοδικά. Διαφημίσεις. Τίτλοι και άρθρα. Πανό. Πινάκιδες. Συμπλήρωση εντύπων. Άρθρα. Συνεντεύξεις. Κασέτες. Δελτία.

Τεχνικές:

Όπως και στην Α' και Β' τάξη και τα παιδιά καλούνται να κρετίσουν σημειώσεις από αυθεντικά δείγματα προφορικού και γραπτού λόγου και μετά να οργηθούν στην παραγωγή λόγου που να ενεργοποιεί την όλη και το υλικό.

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ

Α' ΣΚΟΠΟΣ - ΓΕΝΙΚΟΣ - ΕΙΔΙΚΟΣ

Επιδίδεται ο γενικός και οι ειδικοί σκοποί που ορίζονται για το μάθημα αυτό από το άρθρο 2 αυτού του Προεδρικού Διατάγματος για την Α' τάξη ημερησίου γυμνασίου.

Β' ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ

1. ΤΟ ΣΥΝΟΛΟ R ΤΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΩΝ ΑΡΙΘΜΩΝ.

Σύντομη επανάληψη για τη δομή του R. Δυνάμεις πραγματικών αριθμών με απέλαιους εκθέτες. Ιδιότητες.

2. ΑΛΓΕΒΡΙΚΕΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ.

Αλγεβρα μονώνυμου και πολυώνυμου. Άθροισμα και γινόμενο πολυώνυμων. Αξιοσημείωτοι πολλαπλασιασμοί. Διαίρεση πολυώνυμων. Εύρεση πρωτοβαθμίων παραγόντων πολυώνυμου. Παραγοντοποίηση πολυώνυμου και ειδικότερα τριωνύμου. Απλές ρητές αλγεβρικές παραστάσεις. Εφαρμογή στην επίλυση εξισώσεων.

3. ΕΥΘΕΙΕΣ ΚΑΙ ΕΠΙΠΕΔΑ ΣΤΟ ΧΩΡΟ

Πως ορίζεται ένα επίπεδο στο χώρο. Ημιχώροι. Σχετικές θέσεις ευθειών και επιπέδων. Παράλληλα.

4. Η ΑΠΟΔΕΙΞΗ ΣΤΑ ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ

Δυναμική και ισοναμία. Παραδείγματα παραγωγικής αποδεικτικής διαδικασίας από την Άλγεβρα και τη Γεωμετρία. Ευθεία και πλάγια απόδειξη.

5. ΚΛΕΙΣΤΟΤΗΤΑ ΣΤΟ ΧΩΡΟ

Ποια δύο ευθείες. Καθετότητα ευθείας και επιπέδων. Εύλη ευθείας προς επίπεδο. Διέσες γωνίες. Καθετότητα επιπέδων. Συντεταγμένες στο χώρο.

6. ΣΥΝΑΡΤΗΣΕΙΣ

Η συνάρτηση μιας μεταβλητής γενικά. Πολυωνυμική και ρητή συνάρτηση. Η συνάρτηση $x \rightarrow ax + b$. Εξίσωση ευθείας. Η συνάρτηση $x \rightarrow ax$. Η τετραγωνική συνάρτηση $x \rightarrow x^2$. Παραδείγματα συναρτήσεων της μορφής $x \rightarrow ax^2 + bx + c$. Γραφική λύση της εξίσωσης $ax^2 + bx + c = 0$.

7. ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΕΙΣΙΣΤΕΩΣ Η' ΑΝΙΣΤΕΩΣ

Εξίσωση α' βαθμού με δύο αγνώστους. Σύστημα μίας δευτεροβάθμιας και μίας πρωτοβάθμιας εξίσωσης με δύο αγνώστους. Γραφική επίλυση των ανωτέρω συστημάτων. Εφαρμογή σε προβλήματα. Ανίσωση α' βαθμού με δύο αγνώστους και γραφική επίλυση της. Σύστημα ανισώσεων α' βαθμού. Εφαρμογή σε προβλήματα γραμμικού προγραμματισμού.

8. ΜΕΤΑΣΤΡΟΦΕΣ ΣΤΟ ΧΩΡΟ.

Συμμετρία: αξονική, κεντρική και ως προς επίπεδο.

Άξονες, κέντρα και επίπεδα συμμετρίας σχήματος. Μεταφορά. Ομοιοθεσία. Ομοιότητα σχημάτων στο χώρο. Λόγος των εμβαδών και όγκων ομοίων σχημάτων.

9. ΒΑΣΙΚΑ ΣΧΗΜΑΤΑ ΣΤΟ ΧΩΡΟ

Κυλινδρικές επιφάνειες. Κάθετη τομή. Πρόσμα και κώνος. Κωνικές επιφάνειες. Πυραμίδα και κώνος. Επιφάνειες εκ περιστροφής. Σφαίρα. Εμβαδόν και όγκοι.

10. ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ

Στατιστική, επεξεργασία και παρουσίαση στατιστικών δεδομένων με πίνακες ή γραφικές παραστάσεις. Μέση τιμή, διάμεσος, τυπική απόκλιση: υπολογισμοί και σημασία τους για τη μελέτη μιας κατανομής συχνότητων.

11. ΠΙΘΑΝΟΤΗΤΕΣ

Πείραμα τύχης. Πειρασμαμένος δειγματικός χώρος. Το ενδεχόμενο (γεγονός) ως υποσύνολο του δειγματικού χώρου. Η έννοια της πιθανότητας ενός ενδεχομένου. Κανόνες πρόσθεσης ενδεχομένων αμοιβαία αποκλεισμένων. Κανόνες πολλαπλασιασμού ανεξαρτήτων ενδεχομένων.

12. ΛΟΓΑΡΙΘΜΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΑΣ

Οι συναρτήσεις (ακολουθίες) $v \rightarrow av$ και $v \rightarrow av^2$, $v \in \mathbb{R}$. Έννοια αριθμητικής και γεωμετρικής πρόόδου. Η εκθετική συνάρτηση και ο λογαριθμικός κανόνας. Λογαριθμικές κλίμακες.

13. ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟΙ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΕΣ.

Διατρήματα ροής. Αρχές λειτουργίας και δυνατότητες Η.Υ. Βασικές μονάδες ενός Η.Υ. Γλώσσα και πρόγραμμα.

ΦΥΣΙΚΗ

Α' ΣΚΟΠΟΣ

Επιδίδεται ο σκοπός, που ορίζεται για το μάθημα αυτό από το άρθρο 2 του Προεδρικού Διατάγματος για τη Β' τάξη ημερησίου γυμνασίου.

Β' ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ

1. Μηχανική. Μεταβαλλόμενη κίνηση. Επιτάχυνση. Επιβράδυνση. Ομαλή μεταβαλλόμενη κίνηση. Τύποι και γραφικές παραστάσεις.
2. Δυναμική. Θεμελιώδης εξίσωση. Δράση-αντίδραση. Βάρος των σωμάτων. Ορμή. Διατήρηση της ορμής και εφαρμογές της. Ομαλή κυκλική κίνηση. Κεντρομόλος και φυγόκεντρος δύναμη.
3. Ταλαντώσεις-Ακουστική. Έννοια ταλαντώσεως. Ελαστικές. Μέτρηση του χρόνου. Εξαναγκασμένη ταλάντωση. Συντονισμός. Εξάματα. Ο ήχος ως κύμα. Παρατηρησιακά του ήχου. Ανηχεία. Εχογόνες πηγές (ποιοτικά).
4. Ηλεκτρισμός. Ηλεκτρισμός με τριβή και επαγωγή. Ηλεκτροστατικό. Έννοια φορτίων και τα είδη τους. Νόμος COULOMB. Δομή του ατόμου. Πρότυπο BOHR. Πρωτόνια, νετρόνια, ηλεκτρόνια, ατομικός και μαζικός αριθμός. Ισότοπα.

Αγωγοί και μονωτές. Ελεύθερα ηλεκτρόνια. Ηλεκτρικό ρεύμα. Πηγές. Αποσπάσματα του ηλεκτρικού ρεύματος. Διαφορά δυναμικού. Αμπερόμετρα, βολτόμετρα. Νόμος του OHM. Αντίσταση και παράγοντες από τους οποίους εξαρτάται. Μεταβλητή αντίσταση. Ενέργεια και ισχύς του ηλεκτρικού ρεύματος. Εφαρμογές.

Ηλεκτράλωση. Συσσωρευτές μολύβδου. Ξηρά στοιχεία. Θερμοηλεκτρικό φαινόμενο.

5. Ηλεκτρομαγνητισμός. Μαγνήτες. Πυξίδα. Πηνία. Ηλεκτρομαγνητικές. Δυνάμεις σε κινούμενα φορτία μέσα σε μαγνητικό πεδίο (LAFACE). Εφαρμογές δυνάμεων (LAFACE) σε κινητήρες. Επαγωγή. Αυτοεπαγωγή. Εφαρμογές. Γένωση του εναλλασσόμενου ρεύματος. Διερής τάση και Ένταση. Μετασχηματιστές. Υδροηλεκτρικά εργοστάσια και γραμμές μεταφοράς. Αγωγιμότητα αερίων. Ακτίνες ROENTGEN. Καθοδικές ακτίνες και εφαρμογές του. Αιτοηλεκτρικό φαινόμενο και εφαρμογές του. Ποιοτική περιγραφή των ηλεκτρικών ταλαντώσεων. Τηλεπικοινωνίες. Ημιαγωγοί. Κρυσταλλοειδός. Εφαρμογές.
6. Στοιχεία πυρηνικής φυσικής. Ραδιενέργεια, ραδιοϊσότοπα. Πυρηνική σχέση και σύντηξη. Πλασκή ενέργεια. Πυρηνικός αντίδραστήρας. Βιολογικές εφαρμογές.

ΧΗΜΙΚΑ

Α' ΣΚΟΠΟΣ

Επιδίδεται ο σκοπός, που ορίζεται για το μάθημα αυτό από το άρθρο 3 του Προεδρικού Διατάγματος για τη Β' τάξη ημερησίου γυμνασίου.

Β' ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ

1. Μέταλλα. Ορυκτά. Μεταλλεύματα. Μεταλλουργία. Γενικές ιδιότητες των μετάλλων. Κόσμος. Σίδηρος. Αλουμίνιο. Χαλκός. 2. Οργανική Χημεία. Αντικείμενο οργανικής χημείας. Ταξινόμηση οργανικών ενώσεων. Στοιχεία ονοματολογίας. Ομόλογες σειρές. Μεθάνιο. Αιθάνιο. Αιθυλένιο. Ακετυλένιο. Βενζόλιο. Πετρέλαιο. Τα ελληνικά πετρέλαια. Βενζίνες και λοιπά πετροχημικά προϊόντα. Διαιθανόλη και λιγνίτες. Αιθυλική αλκοόλη. Σαπωνίτες. Οργανικά οξέα. Οξικό οξύ. Πρωτεΐνες. Υδατάνθρακες. Γλυκόζη, Λάκτοζη, Άμυλο. Κυτταρίνη. Πλαστικά θέρμανση. Ενέργεια. Λίπη και έλαια. Σαπωνία και απορρυπαντικά.

Χημική ενέργεια και άλλες μορφές ενέργειας. Θερμοχημεία. Αιτοχημεία. Ηλεκτροχημεία.

- 3) Ελεύθερο σχέδιο εκ του φυσικού, χωρίς σχολαστική παρατήρηση. Στο σχέδιο εκ του φυσικού, μπορούν να ζωγραφίζονται συνθέσεις με αντικείμενο που στο έργο του μαθητή θα συνθέτονται κατά βολή με διαφοροποίηση της θέσης τους στο χώρο.

ΜΟΥΣΙΚΗ

I. Α' ΛΥΚΕΙΟ

Επιδικάζεται ο σκοπός που ορίζεται για το μάθημα αυτό από το άρθρο 3 αυτού του Π.Δ/τος για τη Β' τάξη ημερησίου γυμνασίου.

Β' ΔΙΑΔΕΞΙΑ ΥΛΗ

Μουσική ανάγνωση σε τρόπους μεζόνα-ελάσσονα και ελληνικούς και στα ήδη γνωστά μέτρα και διαστήματα καθώς και σε μέτρα 2/2, 4/8 και 5/8, σε διαστήματα πέμπτης και έκτης και στις γνωστές αξίες. Εξόντομα τυμπάνισμα (6-8) φωνητικής, ακουστικής και αναγνωστικής εξασκήσεως: α) στις μεζόνες κλίμακες ΝΤΟ, ΣΟΛ, ΡΕ, ΦΑ, ΣΙ ύψ. και ΜΙ ύψ.

β) Στις ελάσσονες κλίμακες ΛΑ, ΡΕ, ΣΟΛ, ΝΤΟ, ΜΙ σε εδάφη μέτρα. Γενικές διορθωτικές και βελτιωτικές ενέργειες μουσικής αναγνώσεως και αποδόσεως (μελωδικές, ρυθμικές, εκφραστικές).

Στοιχεία ιστορίας της Μουσικής. Ελληνικοί Εθνικοί χοροί. Η Μουσική στη Δύση. Μουσική Επικράτεια. Κλασική σχολή. Ρομαντική σχολή. Βεστιακές τάσεις.

Στοιχεία μορφολογίας με βάση αποδόσεις (περιγραφή ειδών μουσικών συνθέσεων). Ακουσματική διάκριση και ακλή ανάλυση των μουσικών μορφών: Σονάτα, κρελόντιο, φούτζα, σοναρίνα, συμφωνία, κοντσέρτο, συμφωνική ποίηση, οπερά, οπερέτα, ιντερμέτζο, κόν-πουρ, ραβούλα.

Άσματα των αυτών κατηγοριών όπως και εκείνα των προηγούμενων τάξεων. Μουσικές αποδόσεις: Καλομοίρα "Συμφωνία της Λεβεντίδας" (Αποσπασμα), Βέρβουλη "Ποιμενική Σουίτα", Σχάβου "Κασσιανή" (Αποσπασμα), Θεοδόση "Αξιόν Βοτίν" (Αποσπασμα). Ιταλική πολυφωνική σχολή: ΡΑΛΕΣΤΕΚΑ "Λειτουργία του Πάπα Μονέλλου" (Αποσπασμα) ΜΑΥΕΡΟ. Βιολωνί, ΜΠΟΣΣΟΡΣΚΥ, Βιολόνες από μία έκδοση (Αποσπασμα) HANDEL Αποσπασμα από το "Μεσσία". BACH, Σουίτα αριθ. 2 σε α. ελάσσονα, Αποσπασμα από το "Κατά Ματθαίον κήδη". HAYDN, "Η Συμφωνία του Αποκαταστατισμού" (το τελευταίο μέρος). MOZART, Αποσπασμα από την όπερα "DON GIOVANNI". Σονάτα για πιάνο σε ντο μεζόνα Κ.Υ.309. ΒΕΣΤΗΟΒΝΕ Πέμπτο κοντσέρτο για πιάνο και ορχήστρα (αυτοκρατορικό).

II. Από το σχολικό έτος 1986-87 διδάσκει όλα του μαθήματος ορίζεται η παρακάτω:

Β' ΔΙΑΔΕΞΙΑ ΥΛΗ

Πρόλογιστική περίοδος

Οι γιοί του Μωχ.

Σχολή του Μενχαίμ.

Χαρακτηριστικά αποσπασματα από έργα και ασκήσεις που θα δείχνουν τη διαφορά της πολυφωνικής μουσικής από τη νέα μουσική που έρχεται.

Κλασική περίοδος της μουσικής I

Τα χαρακτηριστικά του κλασικισμού.

Συμβολή του Γκότε στην κλασική και τη νέα μορφή της όπερας.

Παραδείγματα από τον "Ορφέα και Ευριόδη", την "Άλκηστη" και την "Ιφιγένεια εν Ταύροις".

Κλασική περίοδος της μουσικής II

Η κεφαλαίο της συμβολής του Σχόιν - πατέρα της συμφωνίας.

Η θέση των μουσικών στις αυλές των ευγενών-αναφορά στο ασκόμενο συμβόλαιο εργάσιμα του Σχόιν.

Παραδείγματα από τις συμφωνίες του.

Κλασική περίοδος της μουσικής III

Μόστρεν.

Βιογραφικά στοιχεία.

Η τελειότητα της γραφής του, το βργο του.

Αποδόσεις από συμφωνίες, όπερες, κοντσέρτα για πιάνο, φλόουτο, κλαρινέτο, κόρνο. "Μικρή νυχτερινή μουσική", Λειτουργία της στέφης και ΕΚΟΥΤΕΚ.

Κλασική περίοδος της μουσικής IV, V

Μπετόβεν.

Το έργο του. Η συμβολή του στην προώθηση της μουσικής και το κίνημα στην εποχή του ρομαντισμού. Ιδιαίτερη μνεία στη δύναμη του πνεύματος και τη συνεπή αγωγή του στην ελευθερία.

Χαρακτηριστικά αποσπασματα από τις συμφωνίες του, (το κέντιμο εμπόλντο της 3ης, το αρχικό θέμα της 5ης, τη σκηνή στο ρούκι και την κωνίγδα της 6ης, το αλλεγκρέτο από την 7η και το χωρο-δωικό από το τέλος της 9ης), από τα έργα του που αναφέρονται στην Ελλάδα και από το πιανιστικό του έργο.

Προβλήματα ερμηνείας (π.χ. συμφωνίες του με τους Φορτβέγκλερ, Τσικανόβι, Μπετόβεν Βόλτερ, Μπετόβουλο και άλλους μεγάλους της εποχής μας.

Η μουσική στην Ελλάδα κατά τη δεύτερη μ.χ. χιλιετία I

Βυζαντινή μουσική.

Παραφορές για τη χειρόγραφο της Βυζαντινής Μουσικής και της περιόδου της Τουρκοκρατίας.

Προβλή διαφανείων με το αντίστοιχο υλικό των χειρογράφων.

Το πρόβλημα της μεταγραφής της παλίας παρασημαντικής στη σύγχρονη σημειογραφία. Οι αντιλήψεις των μουσικολόγων της Δύσης και της Ανατολής.

Απόσπασμα από την αποκορύφωση "των 3 παίδων εν κελύφει", παράδοση παραδειγμάτων κατά την άποψη των Δυτικών και αντίστοιχων μεταγραφών Ελλήνων ερευνητών.

Η μουσική στην Ελλάδα κατά τη δεύτερη μ.χ. χιλιετία II

Το Δημοτικό τραγούδι.

Τα είδη, οι περίοδοι και οι εποχές στις οποίες αναπτύχθηκε.

Τα χαρακτηριστικά του θρύου.

Τα μουσικά όργανα (παρπομή στο μάθημα της Α' γυμνασίου).

Απόδοση παραδειγμάτων από διάφορες περιοχές με ιδιαίτερη έμφαση στα είδη, π.χ. Ακριτικό κήλος, κλέφτικα, ιστορικά, μοιρολόγια, της ξενιτιάς, του γάμου, της δουλειάς, νανουριόματα, ταχτα-ρίσματα, σατυρικά κτλ.

Η μουσική στην Ελλάδα κατά τη δεύτερη μ.χ. χιλιετία III

Μουσική Μ. Ασίας - Πόντου - Εκκλησιαστική παράδοση Πόλης.

Τα βιβλικά όργανα, τα είδη της μουσικής που αναπτύχθηκαν σ' αυτήν την περιοχή. Ακουστικά παραδείγματα από φάστες του Πατριάρχου, Δημοτικά τραγούδια της Μ. Ασίας και του Πόντου.

Εμπέδωση: Για όλες τις περιοχές που αναπτύχθηκε το Δημοτικό Τραγούδι θα ισχύει η ίδια μέθοδος παρουσίασης: δηλαδή όργανα, είδη της μουσικής, χαρακτηριστικά θρύους και ήθους της περιοχής, παραδείγματα από τις αυθεντικές καταγραφές που έχουμε στη διάθεσή μας σήμερα, στοιχεία βιβλιογραφικά και δημογραφικά για την κάθε περιοχή.

Επιλογή τραγουδιών πέρα από τις αποδόσεις για να τραγουδηθούν από τα παιδιά πάνω σε υποδειγματικές εκτελέσεις από αυθεντικούς ερμηνευτές και μεταγραφή τους στην Ευρωπαϊκή σημειογραφία, που θα βοηθήσει στη μουσική τους ανάγνωση (μελωδική και ρυθμική) και τη βιωματική επικοινωνία των παιδιών με την παραδοσιακή μας μουσική.

Η μουσική στην Ελλάδα κατά τη δεύτερη μ.χ. χιλιετία IV

Το Δημοτικό τραγούδι στη Θράκη, τη Μακεδονία και το Άγιον Όρος.

Η μουσική στην Ελλάδα κατά τη δεύτερη μ.χ. χιλιετία V

Το Δημοτικό τραγούδι στη Θεσσαλία και την Ήπειρο.

Η μουσική στην Ελλάδα κατά τη δεύτερη μ.χ. χιλιετία VI

Το Δημοτικό τραγούδι στη Φοβμηλή και το Μπριό.

Η μουσική στην Ελλάδα κατά τη δεύτερη μ.χ. χιλιετία VII

Το Δημοτικό τραγούδι στα νησιά.

Η μουσική στην Ελλάδα κατά τη δεύτερη μ.χ. χιλιετία VIII

Το Δημοτικό τραγούδι στις ελληνόφωνες περιοχές του κόσμου (Εξόρος, Ανατολική Ρωμυλία, Δόρειος Ήπειρος, Καλαβρία).

Η μουσική στην Ελλάδα κατά τη δεύτερη μ.χ. χιλιετία IX

Εκκλησιαστική μουσική - η νέα γραφή του 1814.

Παραφορά αυτής της κλίρας φάσης της εξέλιξης της Εκκλησιαστικής μουσικής.

Εμπέδωση της επιτροπής των τριών Διδασκάλων που επιτόησαν και καθιέρωσαν τη νέα γραφή και μεταγράψαν όλα τα έργα που παρέλαβαν από τους παλαιότερους δασκάλους.

Παραδείγματα σε αυθεντικές εκτελέσεις και ρεποσάθεια να διαβάσουν οι μαθητές κάποιο πολύ απλό τροχάριο στη νέα σημειογραφία σε σύγγρα-ση και αντιπαραβολή προς την Ευρωπαϊκή, για να κατανοήσουν τη διαφορά.

Ρομαντισμός στη Δύση (πρώτος, δεύτερος)

Ανάλυση της τεχνολογίας του ρομαντισμού (πώς εκφράζεται σε αντίθεση προς την κλασική αντίληψη).

Συνθέτες (συντομότητα βιογραφικά, αναφορά στο έργο τους, μουσικές μορφές).

Σούπερτ (Λίντερ).

Σούμπιν, Σούμπιν, Λιστ (το πιανιστικό τους έργο).

Από τους Σούπερτ, Σούμπιν και Μέντελσον ως το Μπρόνις (η εξέλιξη της συμφωνίας).

Από το Ροσίνι ως το Βέρνι και το Βάγκνερ (εξέλιξη της όπερας).
Από το Βέρνερ ως το Μπερλιόζ (η τέχνη της ενορχήστρωσης).
Οι περιπτώσεις Τσάικωφσκυ, Μάλερ, Ρ. Στράους, Ραχμάνινωφ, Αλμπένι κ.α.

Η μουσική στην Ελλάδα μετά το '21 I

1895 - 1900

Ρήγμα στη συνέχεια της ελληνικής μουσικής. Να εξηγηθεί και να περιγραφεί με στοιχεία και όχι με κρίσεις, η πραγματικότητα της εισβολής της δυτικής μουσικής σ' ολόκληρο το Ηεοαλλανικό χώρο. Παραμερισμός, περιφρόνηση, χλευασμός της παραδοσιακής μουσικής. Χαρακτήρας της μουσικής παιδείας κατά την περίοδο αυτή.

Η μουσική στην Ελλάδα μετά το '21 II

Βυζαντινική σχολή.

Συνθέτες (Μάντζαρος, Σαμπράς, Ξήνους, Καρέρ).

Ύμνος στην Ελευθερία. Να γνωρίσουν οι μαθητές τις διάφορες γραφές του, κέρα από το τμήμα που έχει επιλεγεί ως θθνικός Ύμνος. Απόψεις για την Ελληνικότητα και την εξέλιξη της μουσικής του θθνικού Ύμνου.

Λαϊκή μουσική των χωρών της Βόρειας

Βόρειας, και Ανατ. Ευρώπης

Όργανα και εφό.

Απόδοση και διδασκαλία λαϊκών τραγουδιών από αυτές τις χώρες.

Βελανδία

Να συνειδητοποιήσει η κοινότητα των μουσικών παραδόσεων και αλληλοεπιδράσεων.

Παράλληλες οργάνων και ρυθμών.

θθνικός Χορός

(Ρωσία - Τσεχοσλοβακία - Σκανδιναβικές χώρες κτλ.)

Σύντομες αναφορές στους συνθέτες και τα έργα κατά περιοχές, από το Γάλλντα και την ομάδα των κέντε (Μποροντέν-Πολορτζιανόφ χοροί, Μουσουόργσκυ - Μπαρίκ Γκοντσόφσκυ, Ρίμσκυ Κόρσακωφ - γεύση της αλχημείας του συνδυασμού προχρυσών στις περιθωμικές ενορχητρώσεις του) ως τους Γκωρτε, Σμέτανα, Γιένντασεκ και Σιμκέλιους. Αποδόσεις, εκμαθήσεις.

Η μουσική του εικοστού αιώνα

Προετοιμασία (μπαρεσιονισμός, εξερεσιονισμός).

Νέες αντιλήψεις στη χρήση των παλαιών τρόπων και ρυθμών.

Αποεικονισμός και σειριακό σύστημα.

Τα νέα μέσα (ηλεκτρονική μουσική, συνθεσάιζερς, υπολογιστές).

Λαϊκή μουσική Αφρικής και Αμερικής, τζάζ, ροκ, ποπ.

Η θέση της ελληνικής σύγχρονης μουσικής δημιουργίας.

Αποδόσεις.

Γενική θεώρηση της Μουσικής

Γενικά συμπεράσματα από τη γνώση της παναθρώπινης ιστορίας της μουσικής και την παγκοσμιοποίησή της (μέσα επικοινωνίας, εκδόσεις, δίσκοι κτλ.), απελευθέρωση από τις μουσικές προκαταλήψεις, δυνατότητα αξιολόγησης της προσφερόμενης στο μέσο άνθρωπο του καιρού μας μουσικής και αναζήτηση κριτηρίων για νέα οράματα.

ΟΙΚΙΑΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

A. ΕΚΘΕΣΕ

Στη Γ' γυμνασίου οι μαθητές βρίσκονται σε μία δύσκολη καμπή της ζωής τους και προβληματίζονται τόσο για το παρόν όσο και για το μέλλον.

Σκοπός του μαθήματος είναι να θέσει τις ανησυχίες, τα προβλήματα και τα ξεσπάσματα της ηλικίας τους σε ένα πλαίσιο κατανόησης και βοήθειας.

Μελετώντας τις σχέσεις τους με την οικογένειά τους κατά το μάθημα εξετάζει τους στόχους της οικογένειας γενικά, την υπεύθυνη δημιουργία των παιδιών και τη σωστή αγωγή τους.

B. ΔΙΔΑΚΤΕΑ ΥΛΗ

I. Οικογένεια

A. Το άτομο κατά την εφηβεία

α. Γνωρίσματα εφηβείας.

2. Τα προβλήματα και η αντιμετώπισή τους.

3. Τα "πιστεύω" και η καλλιέργεια του χαρακτήρα.

B. Σχέσεις εφήβου με το περιβάλλον του.

1. Με την οικογένειά του.

2. Με το άλλο φύλο.

3. Με την κοινωνία και τις επιδράσεις της.

Γ. Προετοιμασία για το μέλλον

1. Γάμος, η αρχή της οικογένειας.

2. Ρόλοι μέσα στην οικογένεια.

3. Προβλήματα, κρίσεις και αντιμετώπισή τους.

4. Οικογενειακό δίκαιο.

Δ. Νέα καινοτομία ζωή αρχίζει.

1. Υπεύθυνοι γονείς. Ευγονική και κληρονομικότητα.

2. Καινοτόμος άνθρωπος

3. Προσχολική ηλικία

4. Σχολική ηλικία

5. Μέσα αγωγής

6. Δικαιώματα του παιδιού.

Ε. Οργάνωση και διαχείριση της οικονομίας στην οικογένεια.

1. Κατανομή εισοδήματος

2. Οικονομική διαχείριση.

II. "Αγωγή κατανάλωτή"

1. Ανθρώπινες ανάγκες

2. Έννοια της αγοράς

3. Ο καταναλωτής

4. Πληροφόρηση του καταναλωτή

5. Αγοραστική επιδεξιότητα

6. Δικαίωμα και προστασία του καταναλωτή.

III. Διατροφή

1. Διατροφή στον κόηλο της ζωής

2. Διατροφή - εργασία - αθλητισμός

3. Επίδραση της διατροφής στην υγεία και εμφάνιση του ατόμου.

4. Σύνταξη διαιτολογίου, ατομικό και οικογενειακό.

IV. Λαϊκή Παράδοση

Η διατήρηση της κληρονομιάς μας

1. Το ελληνικό παραδοσιακό στίξι και ο εξοχλισμός του.

2. Η λαϊκή τέχνη.

ΣΠΟΔΙΚΟΙ ΚΑΙ ΕΠΑΓΓΡΑΜΑΤΙΚΟΙ ΠΡΟΒΛΕΠΟΜΕΝΟΙ (ΣΠ)

ΣΤΟΙΧΙΑ ΚΑΤΑ ΕΚΘΕΣΗ

1η : Να καταλάβουν οι μαθητές τους σκοπούς του θεσμού σε σχέση με τις ανάγκες και τις προσδοκίες τους.

2η : Να ενημερωθούν οι γονείς:

α) για τη σημασία και το περιεχόμενο του ΣΠ

β) για την ανάγκη και τους τρόπους συνεργασίας γονιών-καθηγητή ΣΠ σχετικά με τη βοήθεια που μπορούν να προσφέρουν στα παιδιά τους και στην εφαρμογή του ΣΠ στο σχολείο.

3η : Να καταλάβουν οι μαθητές ότι απόφαση σημαίνει:

α) προσδιορισμό των αναγκών και των δυνατοτήτων

β) γνώση των όρων και των συνθηκών

γ) επιλογή προτεραιοτήτων

4η : Να καταλάβουν οι μαθητές ότι κάθε απόφαση έχει τις απότομες επιπτώσεις της.

5η : Να εντοπίσουν οι μαθητές παρόντες που εκπροσωπούν την εκοελογική επαγγελματία. Επίσης να καταλάβουν τη σημασία της κληρονομιάς ως καθοριστικός παρόντα στη λήψη απόφασης, ειδικά της επαγγελματικής.

6η : Να προσδιορίσουν οι μαθητές και να βάλουν σε σειρά προτεραιότητας τις επαγγελματικές αξίες σύμφωνα με τις ανάγκες τους.

7η : Να μάθουν οι μαθητές ότι τα ενδιαφέροντα μπορούν να ταξινομηθούν σε ομάδες και να συσχετιστούν με τα επαγγέλματα.

8η : Να αναλυθούν τα επαγγελματικά ενδιαφέροντα κατά επίπεδο σπουδών.

9η : Να δουν οι μαθητές από ποιες πλευρές μπορεί να επηρεαστεί η συνέχεια των σπουδών του πριν αποφασίσει σε επιλογή.

10η-13η : Να ενημερωθούν οι μαθητές για το εκπαιδευτικό σύστημα και τις διεξόδους τους.

14η : Να βοηθηθούν οι μαθητές να διαμορφώσουν ένα πλαίσιο εξέτασης των επαγγελματιών.

15η : Να εντοπιστούν και να αξιολογηθούν οι διάφορες πηγές επαγγελματικής κληρονομιάς.

16η-17η : Να εξοικειωθούν οι μαθητές:

α) με το χώρο εργασίας

β) με τα διάφορα επαγγέλματα που ασκούνται εκεί.

18η : Να αξιολογηθούν και να συστηματικοποιηθούν οι πληροφορίες και οι εμπειρίες που πήραν οι μαθητές από το χώρο εργασίας για συγκεκριμένα επαγγέλματα (σύνταξη επαγγελματι-

- κής μονογραφίας).
- 19η : Να εξοικειωθούν οι μαθητές με έννοιες και μηχανισμούς διαμόρφωσης φαινομένων της οικονομικής ζωής, όπως η πρόβαση, η ανεργία, ο συνδικαλισμός, η απεργία, κ.τ.λ.
- 20η : Να μάθουν οι μαθητές να σκέπτονται το επαγγελματικό τους μέλλον σε σχέση με το δεδομένο και τις προοπτικές της ελληνικής οικονομίας.

ΕΠΕΡΕΤΗΡΙΑ ΓΥΜΝΑΣΙΑ

Άρθρο 5

1. Τα διδασκόμενα μαθήματα και οι ώρες εβδομαδιαίας διδασκαλίας τους σε όλες τις τάξεις των εσπερινών γυμνασίων ορίζονται ως εξής:

Μ α θ ή μ α τ α	Ώρες εβδομαδιαίας διδασκαλίας κατά τάξεις		
	Α'	Β'	Γ'
Θρησκευτικά	2	2	1
Αρχαία Ελληνική Γραμματεία	4	3	3/4
Νεοελληνική Γλώσσα και Γραμματεία	4	4	4
Ιστορία	2	2	2
Μαθηματικά	4	3	4/3
Φυσική	-	2	1/2
Ιατρικά	-	1	1
Γεωγραφία	2/-	-/2	2/-
Βιολογία	-	-	-/2
Βοτανική-Ζωολογία	-/2	-	-
Ανθρωπολογία	-	2/-	-
Ετοιχεία Δημοκρατικού Πολιτεύματος	-	-	1
Ξένη γλώσσα	2	2	2/1
Φυσική Αγωγή	1	1	-
Σύνολο	21	22	21

2. Οι διατάξεις των άρθρων 2,3 και 4 αυτού του Προεδρικού Διατάγματος, που αφορούν στο σκοπό και τη διδασκτέα όλων των διδασκόμενων μαθημάτων στις Α', Β', και Γ' τάξεις των ημερησίων γυμνασίων, έχουν εφαρμογή και στις αντίστοιχες τάξεις των εσπερινών γυμνασίων με ανάλογη προσαρμογή της διδασκτέας όλων των μαθημάτων.

για τα οποία οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου προβλέπουν μικρότερο αριθμό ωρών διδασκαλίας από τις προβλεπόμενες για τα ημερήσια γυμνάσια από την παράγραφο 1 του άρθρου 1 αυτού του Προεδρικού Διατάγματος.

Άρθρο 6

Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες από το παρόν προεδρικό διάταγμα προβλέπονται ώρες εβδομαδιαίας διδασκαλίας για ορισμένα μαθήματα μόνο κατά το μισό χρονικό διάστημα του διδακτικού έτους ή διαφορετικές για το πρώτο από το δεύτερο μισό, ως ημερομηνία λήξης του πρώτου μισού του διδακτικού έτους ορίζεται η 20η Ιανουαρίου.

Άρθρο 7

1. Η ισχύς του παρόντος Προεδρικού Διατάγματος αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως επίσης από τις διατάξεις του άρθρου 2 που αφορούν το αναλυτικό πρόγραμμα του μαθήματος των Θρησκευτικών της Α' τάξης γυμνασίου, οι οποίες θα αρχίσουν να ισχύουν από το σχολικό έτος 1906-07 και εξής.

2. Από τη δημοσίευση του παρόντος Προεδρικού Διατάγματος καταργούνται τα Προεδρικά Διατάγματα 831/77 (επείχε από τις διατάξεις του άρθρου 2, που αφορούν το αναλυτικό πρόγραμμα του μαθήματος των Θρησκευτικών της Α' τάξης γυμνασίου, οι οποίες καταργούνται από το σχολικό έτος 1906-07), 374/78 και 908/78, καθώς και οι διατάξεις των άρθρων 1 και 2 του Προεδρικού Διατάγματος 91/84, του άρθρου 1 του Προεδρικού Διατάγματος 413/84 και του άρθρου 1 του Προεδρικού Διατάγματος 175/85.

Λέων Καπουργιός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση του παρόντος διατάγματος.

Αθήνα, 26 Αυγούστου 1905

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΑΝΤΙΟΡΓΑΝΙΑΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΔΙΕΥ. ΣΑΡΓΕΖΕΤΑΚΗΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΠΕΤΡΟΣ ΜΟΡΑΛΗΣ

